

لوح ابن الذئب

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

لوح ابن الذئب - بر اساس نسخه زين المقرين - ۱۹۲۰
ميلادی چاپ مصر

﴿ بسم الله الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم ﴾

الحمد لله الباقي بلا فناء و الدائم بلا زوال و القائم بلا انتقال المهيمن بسلطانه و الظاهر بآياته و الباطن باساراه الذى بامرہ ارتفعت راية الكلمة العليا فى ناسوت الانشاء و نصب علم يفعل ما يشاء بين الورى * هو الذى اظهر امره لهداية خلقه و انزل آياته اظهارا لحجته و برهانه و زين ديباج كتاب الانسان بالبيان بقوله ﴿الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزيز المنان * النور الساطع من افق سماء العطاء و الصلاة المشرقة من مطلع ارادة الله مالك ملكوت الاسماء على الواسطة الكبرى و القلم الاعلى الذى جعله الله مطلع اسمائه الحسنى و مشرق صفاته العليا و به اشرق نور التوحيد من افق العالم و حكم التفريد بين الامم الذين اقبلوا بوجوه نوره الى الافق الاعلى و اعترفوا بما نطق به لسان البيان فى ملكوت العرفان الملك و الملكوت و العظمة و الجبروت لله المقتدر العزيز الفياض *

يا ايها العالم الجليل اسمع نداء المظلوم انه ينصحك لوجه الله و يعظك بما يقربك اليه فى كل الاحوال انه هو الغني المتعال * اعلم ان الآذان خلقت لاصغاء النداء فى هذا اليوم الذى كان مذكورا فى الكتب و الزبر و الالواح * فى اول الامر طهر نفسك بماء الانقطاع و زين راسك باكليل التقوى و هيكلك بطراز التوكل على الله ثم قم عن مقامك مقبلا الى البيت الاعظم مطاف من فى العالم من لدن مالك القدم و

ORIGINAL

قل الهى الهى و مقصودى و معبودى و سيدى و سدى و غاية املى و رجائى ترانى مقبلا اليك و
 متمسكا بجبل جودك و متشبثا بذيل عطائك و معترفا بتقديس نفسك و تنزيه ذاتك مقرا بوحدانيتك
 و فردانيتك اشهد انك انت الفرد الواحد الاحد الصمد ما اتخذت لنفسك شريكا فى الملك و لا نظيرا
 فى الارض قد شهدت الكائنات بما شهد به لسان عظمتك قبلها انك انت الله لا اله الا انت لم تزل
 كنت مقدسا عن ذكر عبادك و متعاليا عن وصف خلقك * اى رب ترى الجاهل قصد بحر علمك و
 العطشان كوثر بيانك و الدليل خباء عزك و الفقير كنز غنائك و السائل مشرق حكمتك و الضعيف
 مطلع قدرتك و المسكين سماء كرمك و الكليل ملكوت ذكرك * اشهد يا الهى و سلطاني بانك خلقتنى
 لذكرك و ثنائك و نصره امرك و انى نصرت اعداءك الذين نقضوا عهدك و نبذوا كتابك و كفروا
 بك و باياتك آه آه من غفلتى و نجلتى و خطيئتى و جريرتى التى منعتنى عن الورد فى طمطم بحر
 احديتك و مقام يم رحمتك فاه آه ثم آه آه من سوء حالى و كبر عصياني قد اظهرتنى يا الهى لاعلاء
 كلمتك و اظهار امرك و لكن غفلتى منعتنى و احاطت بى بحيث قت على نحو آثارك و سفك دماء
 اوليائك و مطالع آياتك و مشارق وحيك و مخازن اسرارك * اى رب اى رب اى رب اى رب اى
 رب اى رب اى رب اى رب اى رب اشهد بظلمى سقطت اثمار سدره عدلك و بنار عصياني احترقت
 افئدة المقربين من خلقك و ذابت ايجاد المخلصين من عبادك فاه آه من شقوتى فاه آه من ظلمى فاه آه
 من بعدى و غفلتى و جهلى و ذلتى و اعراضى و اعتراضى * كم من ايام فيها امرت عبادك و اولياءك
 على حفظى و انى امرتهم بضررك و ضرر امنائك و كم من ليال فيها ذكرتنى بفضلك و دللتنى الى
 صراطك و انى اعرضت عنك و عن آياتك * و عزرتك يا امل الموحدين و رجاء افئدة المنقطعين لا
 اجد لفسى دونك معينا و لا سواك سلطانا و لا ملجا و لا ملاذا فاه آه اعراضى احرق ستر عصمتى و
 اعتراضى شق حجاب حرمتى * يا ليت كنت تحت اطباق التراب و ما ظهر سوء اعمالى بين عبادك * اى
 رب ترى العاصى اقبل الى مطلع عفوك و عطائك و جبل الظلم اراد سماء رحمتك و غفرانك فاه آه
 جريرتى العظمى منعتنى عن التقرب الى بساط رحمتك و خطيئاتي الكبرى ابعدتنى عن ساحة قربك انا
 الذى فرطت فى جنبك و نقضت عهدك و ميثاقك و ارتكبت ما ناح به سگان مدائن عدلك و
 مطالع فضلك فى بلادك * اشهد يا الهى انى تركت اوامرك و اخذت اوامر نفسى و نبذت احكام
 كتابك و اخذت كتاب هواى فاه آه كلها زادت شقوتى زاد حلمك و كلها اشتعلت نار عصياني سترها
 عفوك و فضلك و عزرتك يا مقصود العالم و محبوب الامم صبرك غرّنى و اصطبارك شجعنى ترى يا
 الهى عبراتى من نجلتى و زفرائى من غفلتى و عظمتك لا اجد لفسى مقرا الا ظل بساط كرمك و لا
 مهربا الا تحت قباب رحمتك ترانى فى بحر الياس و القنوط بعد ما اسمعتنى كلمة لا تقنطوا و عزرتك ظلمى
 قطع جبل املى و عصياني سود وجهى امام كرسي عدلك * اى رب ترى الميت مطروحا لى باب

عطائک و استجی ان یطلب کوثر عفوک من ید فضلک * قد اعطیتنی لسانا لذکرک و ثنائک و انه نطق بما ذابت به ايجاد المقرّبین من اصفیائک و احترقت افئدة المخلصین من اهل حظائر قدسک و اعطیتنی بصرا لمشاهدة اثارک و ملاحظة آیاتک و مظاهر صنعک و انی نبذت ارادتک و عملت ما ناح به المخلصون من خلقک و المنقطعون من عبادک و اعطیتنی سمعا لاسمع به ذکرک و ثناءک و ما انزلته من سماء کرمک و هواء ارادتک فآه آه انی ترکت امرک و امرت عبادک بسبّ امنائک و اولیائک و عملت امام کرسی عدلک ما ارتفعت به زفرات الموحّدين و المخلصین من اهل مملکتک * لم ادريا الهی ای عصیانی اذکره تلقاء امواج بحر جودک و ایّ خطائی انطق به عند تجلیات انوار شمس مواهبک و الطافک اسالک فی هذا الحین باسرار کتابک و ما کان مکنونا فی علمک و باللّئالی المستورة فی اصداف عمان رحمتک ان تجعلنی من الذین ذکرتم فی کتابک و وصفتم فی الواحک * هل قدرت لی یا الهی بعد هذا الحزن من سرور و بعد هذا القبض من بسط و بعد هذا العسر من یسر فآه آه قد جعلت المنابر لذکرک و ارتفاع کلمتک و اظهار امرک و انی ارتقیّت الیها لاعلاء نقض عهدک و القیت علی العباد ما ناح به اهل سرادق عظمتک و سکان مدائن علمک * کم من اوقات انزلت فیها مائدة بیانک من سماء عطائک و انی کفرت بها و کم من احیان دعوتنی فیها الی فرات رحمتک و انی اعرضت عنه بما اتبعت النفس و الهوی * و عزّتک لم ادر من ایّ ذنب استغفرک و اتوب الیک و من ایّ ظلم ارجع الی بساط جودک و ساحة کرمک قد بلغت جیراتی و خطیاتی مقاما عجز المحصون عن احصائها و المحررون عن تحریرها * اسالک یا مبدل الظلمة بالنور و مظهر الاسرار فی الطور ایدنی فی کلّ الاحوال علی التوکل علیک و تفویض الامور الیک * ثمّ اجعلنی یا الهی راضیا بما رقم من قلم قضائک و یراعة تقدیرک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضین لا اله الا انت العليم الحكيم *

یا شیخ اعلم انّ مفتریات العباد و اعراضهم و اعتراضهم لا تضرّ من تمسک بجبل العناية و تشبّث باذیال رحمة مالک البریة لعمر الله انّ البهاء ما نطق عن الهوی قد انطقه الذی انطق الاشیاء بذکره و ثنائه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر المختار *

صاحبان ابصار حدیده و اذان واعیه و قلوب منیره و صدور منشرحه صدق را از کذب بشناسند و تمیز دهند این مناجات را که از لسان مظلوم جاری شده قرائت نمائید و بقلب فارغ و سمع طاهر مقدّس در ان تفکر فرمائید شاید نفحات انقطاع را بیابید و بر خود و عباد رحم کنید *

الها معبودا مقصودا کریمای رحیمای * جانها از تو و اقتدارها در قبضه قدرت تو * هر که را بلند کنی از ملک بگذرد و بمقام و رفعا مقاماً علیاً رسد و هر که را بیندازی از خاک پست تر بلکه هیچ از او بهتر * پروردگارا با تباه کاری و نگاه کاری و عدم پرهیزکاری مقعد صدق میطلبیم و لقاء اولیائت را

میجوئیم امر امر تو و حکم ان تو و عالم قدرت زیر فرمان تو هر چه کنی عدل صرف است بل فضل محض * یک تجلی از تجلیات اسم رحمانت رسم عصیان را از جهان براندازد و محو نماید و یک نسیم از نسائم یوم ظهورت عالم را بخلعت تازه مزین نماید * ای توانا ناتوانانرا توانائی بخش و مردگانرا زندگی عطا فرما شاید تو را بیابند و بدریای اگاهیت راه یابند و بر امرت مستقیم مانند * اگر از لغات مختلفه عالم عرف ثنای تو متضوع شود همه محبوب جان و مقصود روان چه تازی چه پارسی اگر از ان محروم ماند قابل ذکر نه چه الفاظ چه معانی * ای پروردگار از تو میطلبم کلّ را راه نمائی و هدایت فرمائی توئی قادر و توانا و عالم و بینا * نسأل الله ان یؤیدک علی العدل و الانصاف و یعرفک ما کان مستورا عن العیون و الابصار انه هو العزیز المختار *

استدعا آنکه در آنچه ظاهر شده تفکر نمایند و بعدل و انصاف تکلم فرمایند شاید تجلیات انوار افتاب صدق و صفا پرتو افکند و از تاریکی نادانی نجات بخشد و عالم را بنور دانائی روشن فرماید * این مظلوم مدارس زرفته مباحث ندیده لعمری اتی ما اظہرت نفسی بل الله اظہرنی کیف اراد * در لوح حضرت سلطان ایده الله تبارک و تعالی این کلمات از لسان مظلوم جاری *

یا سلطان اتی کنت کاحد من العباد و راقدا علی المهاد مرّت علیّ نسائم السّبحان و علّمنی علم ما کان لیس هذا من عندی بل من لدن عزیز علیم * و امرنی بالنداء بین الارض و السماء بذلک ورد علیّ ما ذرفت به دموع العارفین * ما قرأت ما عند النّاس من العلوم و ما دخلت المدارس فاسأل المدینة الّتی کنت فیها لتوقن بانّی لست من الکاذبین * هذه ورقة حرّکتها اریاح مشیة ربّک العزیز الحمید هل لها استقرار عند هبوب اریاح عاصفات لا و مالک الاسماء و الصّفات بل تحرّکها کیف ترید * لیس للعدم وجود تلقاء القدم قد جاء امره المبرم و انطقنی بذکره بین العالمین * اتیّ لم اکن الا کالمیّت تلقاء امره قلبتّنی ید ارادة ربّک الرّحمن الرّحیم * حال بهتر آنکه ان جناب خود را بماء انقطاع که از معین قلم اعلی جاری شده طاهر نمایند و لوجه الله در آنچه از قبل و بعد ظاهر شده و یا نازل گشته تفکر کنند و بعد بحکمت و بیان در انحام نار ضغینه و بغضاء که در قلوب احزاب عالم مکنون است بقدر مقدور ساعی و جاهد شوند * مقصود از ارسال رسل و انزال کتب معرفة الله و الفت و اتّحاد عباد بوده * حال ملاحظه میشود شریعت الهی را سبب و علّت بغضاء و عناد نموده اند * زهی حسرت و ندامت که اکثری بما عندهم متمسک و مشغول و از ما عند الله غافل و محبوب * قل الهی الهی زین راسی باکلیل العدل و هیکلی بطراز الانصاف انک انت مالک المواهب و الالطاف * عدل و انصاف دو حارسند از برای حفظ عباد و از این دو کلمات محکمه مبارکه که علّت صلاح عالم و حفظ امم است ظاهر گردد * در یکی از الواح از قلم مظلوم این کلمات جاری حقّ جلّ جلاله از برای ظهور جواهر معانی از معدن

انسانی آمده یعنی مشارق امر و مخازن لالی علم او چه که آنه تعالی غیب مکنون مستور عن الانظار *
 انظر ما انزله الرحمن فی الفرقان ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ * اليوم
 دین الله و مذهب الله انکه مذاهب مختلفه و سبل متعدده را سبب و علت بغضاء نمایند این اصول و
 قوانین و راههای محکم متین از مطلع واحد ظاهر و از مشرق واحد مشرق و این اختلافات نظر بمصالح
 وقت و زمان و قرون و اعصار بوده * ای اهل بها کمر همت را محکم نمائید که شاید جدال و نزاع
 مذهبی از بین اهل عالم مرتفع شود و محو گردد حباً لله و لعباده بر این امر عظیم خطیر قیام نمائید ضغینه
 و بغضای مذهبی ناراست عالم سوز و اطفاء ان بسیار صعب مگر ید قدرت الهی ناس را از این بلاء عقیم
 نجات بخشد * در محاربه واقعه بین دولتین ملاحظه نمائید طرفین از مال و جان گذشتند چه مقدار قریه
 ها کان لم یکن ملاحظه شد * مشکاة بیان را این کلمه بمثابه مصباح است * ای اهل عالم همه باریک
 دارید و برگ یک شاخسار بکمال محبت و اتحاد و مودت و اتفاق سلوک نمائید قسم بافتاب حقیقت
 نور اتفاق افاق را روشن و منور سازد * حق آگاه گواه این گفتار بوده و هست جهد نمائید تا باین مقام
 بلند اعلی که مقام صیانت و حفظ عالم انسانیت فائز شوید این قصد سلطان مقاصد و این امل ملیک
 امال * و لکن تا افق افتاب عدل از سحاب تیره ظلم فارغ نشود ظهور این مقام مشکل بنظر می آید و
 سحاب تیره مظاهر ظنون و اوهامند یعنی علمای ایران * گاهی بلسان شریعت و هنگامی بلسان حقیقت و
 طریقت نطق نمودیم و مقصد اقصی و غایت قصوی ظهور این مقام بلند اعلی بوده و کفی بالله شپیدا *
 ای اهل بها با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمائید اگر نزد شما کلمه و یا جوهریست که دون
 شما از ان محروم بلسان محبت و شفقت القا نمائید و بنمائید اگر قبول شد و اثر نمود مقصد حاصل و الا او
 را باو گذارید و درباره او دعا نمائید نه جفا * لسان شفقت جذاب قلوب است و مائده روح و بمثابه
 معاینست از برای الفاظ و مانند افق است از برای اشراق افتاب حکمت و دانائی * مقصود از علماء در
 این موارد که ذکر شده نفوسی هستند که خود را در ظاهر بلباس علم می آریند و در باطن از ان محروم
 * در ذکر این مقام در لوح حضرت سلطان چند فقره از فقرات کلمات مکنونه که باسم صحیفه فاطمیّه
 صلوات الله علیها از قلم ابهی ظاهر ذکر میشود *

[ای بی وفایان] چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن ذئب اغنام من شده اید * مثل شما مثل
 ستاره قبل از صبح است که در ظاهر درّی و روشن است و در باطن سبب اضلال و هلاکت
 کاروانهای مدینه و دیار منست * و همچنین میفرماید *

[ای بظاهر اراسته و بباطن کاسته] مثل تو مثل اب تلخ صافیست که کمال لطافت و صفا از ان در
 ظاهر مشاهده شود و چون بدست صراف ذائقه احدیه افتد قطره ای از ان را قبول نفرماید * تجلی

افتاب در تراب و مرات هر دو موجود و لکن از فرقدان تا ارض فرق دان بلکه فرق بی منتهی در میان * و همچنین میفرماید *

[ای پسر دنیا] بسا سحرگاهان تجلی عنایت من از مشرق لا مکان بمکان تو آمد و ترا در بستر راحت بغیر مشغول دید و چون برق روحانی بمقرّ عرّ نورانی رجوع نمود و در مکان قرب نزد جنود قدس اظهار نداشتم و نجلت ترا نپسندیدم * و همچنین میفرماید *

[ای مدعی دوستی من] در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو مرور نمود و ترا در فراش غفلت خفته یافت و بر حال تو گریست و باز گشت * اما علمائیکه فی الحقیقه بطراز علم و اخلاق مزینند ایشان بمثابه راسند از برای هیکل عالم و مانند بصرند از برای امم لازال هدایت عباد بان نفوس مقدّسه بوده و هست * نسأل الله ان یوقّهم علی ما یحبّ و یرضی انه هو مولی الوری و ربّ الآخرة و الاولی *

یا شیخ انا سمعنا ان جنابک اعرضت عنا و اعترضت علینا حیث امرت الناس بسبی و افتیت علی سفک دماء العباد * لله درّ من قال

[طَوْعًا لِقَاضٍ أُنِّي فِي حُكْمِهِ عَجَبًا أَفْتَى بِسَفْكِ دَمِي فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ]

براستی میگویم آنچه در سبیل الهی وارد شود محبوب جان است و مقصود روان * سم مهلک در سبیلش شهیدست فائق و عذابش عذیبت لائق * در لوح حضرت سلطان ذکر شده و نفسه الحق لا اجزع من البلايا فی سبيله و لا من الرزایا فی حبه قد جعل الله البلاء غادية لهذه الدسكرة الخضراء و ذبالة لمصباحه الذی به اشرفت الارض و السماء * اقبل بقلبك الی شطر كعبة الله المهيمن القیوم * ثم ارفع یدیک باستقامة ترتفع بها ایادی الممکات الی سماء فضل الله ربّ العالمین * ثم وجه الیه بتوجه تتوجه به الكائنات الی افقه المشرق المنیر * و قل ای ربّ ترانی مقبلا الی سماء جودک و بحر عطائک و معرضا عن دونک * اسألك بتجلیات نیر ظهورک فی الطور و باشراقات شمس فضلک من افق اسمک الغفور ان تغفر لی و ارحمني ثم اکتب لی من قلبک الاعلی ما یرفعنی باسمک فی ناسوت الانشاء * ای ربّ وقّنی علی التوجه الیک و اصغاء نداء اولیائک الذین ما اضعفتم قوّة العالم و ما منعتهم سطوة الامم اقبلوا و قالوا الله ربنا و ربّ من فی السموات و الارضین *

یا شیخ براستی میگویم ختم رحیق مختوم باسم قیوم برداشته شد خود را محروم منما * این مظلوم لوجه الله میگوید تو هم لوجه الله در آنچه نازل شده و ظاهر گشته تفکر نما شاید از فیوضات فیاض حقیقی در این

یوم مبارک نصیب برداری و محروم نمائی لیس هذا علی الله بعزیز * ادم خاکی از کله الهی عرشی شد و سیّاد ماهی دارای حکمت ربّانی گشت حضرت ابوذر راعی غم بود سید امم شد *

یا شیخ امروز روز علوم و فنون ظاهره نبوده و نیست چه که ملاحظه شد نفسی که بیک کله از ان علوم آگاه نه بر کرسی عقیان در صدر مجلس عرفان مستوی و صاحب علوم و دارای فنون محروم * مقصود از این علوم علمی است که از لفظ ابتدا شود و بلفظ منتهی گردد و لکن علومیکه اثر و ثمر از ان ظاهر و سبب راحت و اسایش عباد است عند الله مقبول بوده و هست * لو تسمع ندائی تدع ما عندک و تتوجه الی مقام ماج فیہ بحر الحکمة و البیان و هاج عرف عنایة ربک الرحمن * در این مقام بنظر آمد فی الجمله از امور گذشته ذکر شود شاید سبب ظهور عدل و انصاف گردد * این مظلوم در ایامیکه حضرت سلطان ایده الله ربّه الرحمن عزم توجه باصفهان نموده اذن حاصل کرده قصد زیارت بقاع مقدّسه منوره ائمه صلوات الله علیهم نموده و بعد از رجوع نظر بگرمی هواء دار الخلافه و شدت ان بلواسان رفتیم و بعد از توجه حکایت حضرت سلطان ایده الله تبارک و تعالی واقع و در ان ایام امور منقلب و نار غضب مشتعل * جمعی را اخذ نمودند از جمله این مظلوم را * لعمر الله ایدا داخل ان امر منکر نبودیم و در مجالس تحقیق هم عدم تقصیر ثابت مع ذلک ما را اخذ نمودند و از نیاوران که در ان ایام مقرّ سلطنت بوده سر برهنه و پای برهنه پیاده با زنجیر بسجن طهران بردند چه که یک ظالمی سواره همراه کلاه از سر برداشت و بسرعت تمام با جمعی از میرغضببان و فرّاشان ما را بردند و چهار شهر در مقامیکه شبه و مثل نداشت مقرّ معین نمودند * اما بسجن که محلّ مظلوم و مظلومان بوده فی الحقیقه دخمه تنگ تاریک از ان افضل بوده * و چون وارد حبس شدیم بعد از ورود ما را داخل دالانی ظلمانی نمودند از ان جا از سه پلهء سرایشب گذشتیم و بمقرّیکه معین نموده بودند رسیدیم * اما محلّ تاریک و معاشر قریب صد و پنجاه نفس از سارقین اموال و قاتلین نفوس و قاطعین طرق بوده مع این جمعیت محلّ منفذ نداشت جز طریقی که وارد شدیم اقلام از وصفش عاجز و روائح منتنه اش خارج از بیان و ان جمع اکثری بی لباس و فراش * الله یعلم ما ورد علینا فی ذاک المقام الاتن الاظلم * و در ایام و لیالی در بسجن مذکور در اعمال و احوال و حرکات حزب بابی تفکر مینمودیم که مع علو و سمو و ادراک ان حزب ایا چه شده که از ایشان چنین عملی ظاهر یعنی جسارت و حرکت ان حزب نسبت بذات شاهانه * و بعد این مظلوم اراده نمود که بعد از خروج از بسجن بتمام همت در تهذیب ان نفوس قیام نماید * و در شبی از شبها در عالم رؤیا از جمیع جهات اینکلمه علیا اصغا شد انا نصرک بک و بقلک لا تحزن عمّا ورد علیک و لا تحف انک من الآمنین سوف یبعث الله کنوز الارض و هم رجال ینصرونک بک و باسمک الذی به احیا الله افئدة العارفین * و چون مظلوم از بسجن خارج حسب الامر حضرت پادشاه حرسه الله تعالی مع غلام دولت علیه ایران و دولت بهیه روس بعراق عرب توجه نمودیم و بعد از ورود

باعانت الهی و فضل و رحمت ربّانی آیات بمثل غیث هاطل نازل و باطراف ارض ارسال شد و جمیع عباد را مخصوص این حزب را بمواعظ حکیمانه و نصایح مشفقانه نصیحت نمودیم و از فساد و نزاع و جدال و محاربه منع کردیم تا آنکه از فضل الهی غفلت و نادانی به برّ و دانائی بدل گشت و سلاح باصلاح * و در ایّام توقّف در سجن ارض طا اگر چه نوم از زحمت سلاسل و روائح منتنه قلیل بود و لکن بعضی از اوقات که دست میداد احساس میشد از جهت اعلاّی راس چیزی بر صدر میریخت بمثابه رودخانه عظیمی که از قلّه جبل باذخ رفیعی بر ارض بریزد و بان جهت از جمیع اعضاء اثار نار ظاهر و در ان حین لسان قرائت مینمود آنچه را که بر اصغاء ان احدی قادر نه * و بعضی از بیانات که در الواح مخصوص این حزب نازل ذکر میشود تا بیقین مبین کلّ بدانند که این مظلوم عمل نموده آنچه را که نزد عقلاء و مظاهر عدل و انصاف محبوب و مقبول بوده * یا اولیاء الله فی بلاده و احباءه فی دیاره یوصیکم المظلوم بالامانة و الدیانة * طوبی لمدينة فزت بانوارهما بهما یرتفع مقام الانسان و یفتح باب الاطمینان علی من فی الامکان * طوبی لمن تمسک بهما و عرف شأنهما و ویل لمن انکر مقامهما *

و در مقام دیگر این کلمات نازل * انا نأمر عباد الله و امامه بالعصمة و التقوی ليقومن من رقد الهوی و یتوجهنّ الی الله فاطر الارض و السماء کذلک امرنا العباد حین ما اشرق نیر الافاق من جهة العراق * لیس ضرّی سجنی و بلائی و ما ورد علیّ من طغاة العباد بل عمل الذین ینسبون انفسهم الی نفسی و یرتکبون ما ینوح به قلبی و قلبی * انّ الذین یفسدون فی الارض و یتصرفون فی اموال الناس و یدخلون البیوت من غیر اذن صاحبها انّی بریء منهم الا ان یتوبوا و یرجعوا الی الله الغفور الرحیم *

و در مقام دیگر * یا ملأ الارض سارعوا الی مرضاة الله و جاهدوا حقّ الجهاد فی اظهار امره المبرم المتین * قد قدرنا الجهاد فی سبیل الله بجنود الحکمة و البیان و بالاخلاق و الاعمال کذلک قضی الامر من لدن قویّ قدیر * لیس الفخر لمن یفسد فی الارض بعد اصلاحها اتقوا الله یا قوم و لا تكونوا من الظالمین *

و در مقام دیگر * لا تسبوا احدا بینکم قد جئنا لاتّحاد من علی الارض و اتّفاقهم یشهد بذلك ما ظهر من بحر بیانی بین العباد و لکنّ القوم اکثرهم فی بعد مبین * ان یسبکم احدٌ او یمسکم ضرٌّ فی سبیل الله اصبروا و توکلوا علی السامع البصیر * انه یشهد و یری و یعمل ما اراد بسلطان من عنده انه هو المقتدر القدیر * قد منعمت عن النزاع و الجدل فی کتاب الله العزیز العظیم * تمسکوا بما تنفع به انفسکم و اهل العالم کذلک یامرکم مالک القدم الظاهر بالاسم الاعظم انه هو الامر الحکیم *

و در مقام دیگر * ایّاکم ان تسفکوا الدّماء اخرجوا سیف اللّسان عن غمد البیان لانّ به تفتح مدائن القلوب * انا رفعنا حکم القتل عن بینکم انّ الرّحمة سبقت الممکّات ان کنتم تعلمون *

و در مقام دیگر * یا قوم لا تفسدوا فی الارض و لا تسفکوا الدّماء و لا تأکلوا اموال النّاس بالباطل و لا تتبعوا کلّ ناعق رجیم *

و در مقام دیگر * افتاب بیان الهی را غروب اخذ نماید و افول از پی در نیاید * امروز این کلمه علیا از سدره منتهی اصغرا شد انّی لمن احبّنی و اخذ اوامری و نبذ ما نهی عنه فی کتابی *

و در مقام دیگر * امروز روز ذکر و ثناء و روز خدمتست خود را محروم نمائید شمائید حروفات کلمات و کلمات کتاب و شما نهالهائی هستید که از دست عنایت در ارض رحمت کشته شده‌اید و از امطار گرم نموده‌اید شما را از عاصفات شرک و قاصفات کفر حفظ فرمود و بیادای شفقت تربیت نمود * حال وقت اثمار و اوراق است و اثمار سدره انسانی اعمال طیّبه و اخلاق مرضیه بوده و هست این اثمار را از غافلین منع نمائید اگر پذیرفتند مقصود حاصل و حیات ظاهر و الا ذروهم فی خوضهم یلعبون * یا حزب الله جهد نمائید شاید قلوب احزاب مختلفه عالم باب بردباری و شفقت شما از ضغینه و بغضاء پاک و پاکیزه شود و قابل و لائق تجلیات افتاب حقیقت گردد *

در اشراق چهارم از اشراقات ذکر نمودیم از برای هر امری ناصری لازم و جنود منصوره در این ظهور اعمال و اخلاق پسندیده است و قائد و سردار این جنود تقوی الله بوده اوست دارای کلّ و حاکم بر کلّ *

در تجلی سوم از کتاب تجلیات ذکر نمودیم سبب علو وجود و سمو ان علوم و فنون و صنایع است * علم بمنزله جناح است از برای وجود و مرقات است از برای صعود تحصیلش بر کلّ لازم و لکن علومیکه اهل ارض از ان منتفع شوند نه علومیکه از حرف ابتدا شود و بحرف منتهی گردد * صاحبان علوم و صنایع را حقّ عظیم است بر اهل عالم * یشهد بذلک امّ البیان فی هذا المقام المبین * فی الحقیقه کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست علّت عزّت و نعمت و فرح و نشاط و بهجت و انبساط * طوبی لمن تمسک به و ویل للغافلین * ان جناب باید در جمیع احوال عباد را بانچه سبب ظهور اخلاق روحانیّه و اعمال طیّبه است دعوت فرمایند تا کلّ اگاه شوند بانچه که سبب ارتفاع وجود است و بهمت کامل قصد مقام اعلی و ذروه علیا نمایند * و انچه سبب اول است از برای تربیت خلق خشیه الله بوده طوبی للفائزین *

کلمه اولی که در ورق اول فردوس از قلم ابهی مذکور و مسطور این است * برستی میگویم حفظ مبین و حصن متین از برای عموم اهل عالم خشیه الله بوده اوست سبب اکبر از برای حفظ بشر و علت کبری از برای صیانت وری * بلی در وجود ایتی موجود و ان انسانرا از انچه شایسته و لایق نیست منع مینماید و حراست میفرماید و نام انرا حیا گذارده اند و لکن این فقره محدود است بمعدودی کلّ دارای این مقام نبوده و نیستند * باید سلاطین ایام و علمای انام به دین تمسک نمایند چه که اوست علت ظهور خشیه الله فیما سواه *

کلمه ثانی که در ورق ثانی از فردوس ذکر نمودیم این است * قلم بیان در این حین مظاهر قدرت و مشارق اقتدار یعنی حضرات ملوک و سلاطین آیدهم الله را نصیحت مینماید و به دین و تمسک بان وصیّت میکند اوست سبب بزرگ از برای نظم جهان و اطمینان من فی الامکان * سستی ارکان دین سبب قوت جهال و جرئت و جسارت شده * برستی میگویم انچه از مقام بلند دین کاست بر غفلت اشرار افزود و نتیجه بالآخره هرج و مرج است * اسمعوا یا اولی الابصار ثمّ اعتبروا یا اولی الانظار * امید انکه ان جناب در انچه ذکر شد باذن واعیه اصغفا فرمایند شاید عباد را از ما عندهم بما عند الله آگاه نمایند * از حقّ میطلبیم نور انصاف و افتاب عدل را از سحاب تیره غفلت نجات بخشد و ظاهر فرماید * هیچ نوری بنور عدل معادله نمی نماید انست سبب نظم عالم و راحت امم *

در صحیفه بیان این کلمه علیا مسطور و مرقوم * بگوای دوستان جهد نمائید شاید مصیباتیکه فی سبیل الله بر مظلوم و شما وارد شده بین ناس ضایع نشود بذیل عفت تمسک نمائید و همچنین بحبل امانت و دیانت صلاح عالم را ملاحظه نمائید نه هوای نفس را * یا حزب المظلوم شمائید رعاة عالم اغنام را از ذئب نفس و هوی مقدّس دارید و بطراز تقوی الله مزین نمائید این است حکم محکم که از قلم قدم در این حین جاری شده * لعمر الله سیف الاخلاق و الآداب احدّ من سیوف الحدید * انّ الفطرة فی هذا الحین تنادی و تقول یا قوم قد اتی الیوم و اظهرنی ربّی بنور کسفت عند اشراقه شمس البیان اتقوا الرحمن و لا تكونوا من الغافلین * کلمه سوم که در ورق سوم فردوس ذکر نمودیم این است * یابن الانسان لو تکون ناظرا الی الفضل ضع ما ینفعک و خذ ما ینتفع به العباد و ان تکن ناظرا الی العدل اختر لدونک ما تختاره لنفسک * انّ الانسان مرّة یرفعه الخضوع الی سماء العزّة و الاقتدار و اخری ینزله الغرور الی مقام الذلّة و الانکسار * یوم عظیم است و نداء بزرگ * در لوحی از الواح این کلمه علیا را ذکر نمودیم * اگر عالم روح بتمامه بقوه سامعه تبدیل شود میتوان گفت لائق اصغاء این نداء است که از افق اعلی مرتفع و الا این اذانهای الوده بقصص کاذبه لائق نبوده و نیست طوبی للسامعین و ویل للغافلین * از حقّ جلّ جلاله سائل و امل که مشارق ثروت و اقتدار و مطالع عزّت و اختیار یعنی ملوک ارض آیدهم الله را

بر صلح اکبر تأیید فرماید این است سبب اعظم از برای راحت امم * سلاطین افاق وفقهم الله باید
 باتفاق باین امر که سبب اعظم است از برای حفظ عالم تمسک فرمایند * امید آنکه قیام نمایند بر آنچه
 سبب اسایش عباد است * باید مجلس بزرگی ترتیب دهند و حضرات ملوک و یا وزراء در آن مجلس
 حاضر شوند و حکم اتحاد و اتفاق را جاری فرمایند و از سلاح باصلاح توجه کنند و اگر سلطانی بر
 سلطانی برخیزد سلاطین دیگر بر منع او قیام نمایند در این صورت عساکر و آلات و ادوات حرب لازم
 نه الا علی قدر مقدور لحفظ بلادهم و اگر باین خیر اعظم فائز شوند اهل مملکت کلّ براحت و مسرت
 بامور خود مشغول گردند و نوحه و ندبه اکثری از عباد ساکن شود * نسأل الله ان یؤیّدهم علی ما یحبّ
 و یرضی انّه هو ربّ العرش و الثّری و مالک الآخرة و الاولی * احسن و اولی آنکه در آن مجلس خود
 سلاطین عظام حاضر شوند و حکم فرمایند و هر یک از سلاطین که بر این امر و اجرای آن قیام فرماید
 او سید سلاطین است عند الله طوبی له و نعیمه له * در این اراضی هر هنگام نوبت عسکریه میشود از هر
 جهتی فزع اکبر ظاهر * و هر یک از دول در هر سنه بر عساکر میافزاید چه که وزرای حرب در این
 فقره حریصند و بهل من مزید ناطق * از قرار مذکور دولت ایران ایدها الله هم اراده نموده اند بر عسکر
 بیافزایند * نزد مظلوم حال صد هزار عسکر منظم مرتب کفایت مینماید * امید آنکه آن حضرت بر نور
 عدل بیفزایند * لعمر الله عدل جندیست قوی اوست در مقام اول و رتبه اولی فاتح افتده و قلوب و
 اوست مبین اسرار وجود و دارای رایت محبت و جود * و در خزائن علوم الهی عملی موجود که عمل
 بان خوفرا زائل مینماید و لکن علی قدر مقدور و آن ترتیبی است که باید از ایام طفولیت بان عمل شود
 بسیار فرق مینماید و آنچه از آن بکاهد بر جرات میافزاید * اگر اراده الهی مدد فرماید شرح مبسوطی در
 آنچه ذکر شد از قلم بیان جاری میگردد و شاید در مراتب علوم و فنون هم ظاهر شود آنچه که سبب
 تجدید عالم و امم گردد * و همچنین کله ای در صحیفه حمراء از قلم اعلی مرقوم و مسطور و آن کله
 قوت مکنونه در عباد را بتمامها ظاهر فرماید بلکه مثل آن بر آن بیفزاید * نسأل الله تبارک و تعالی ان
 یؤیّد عباده علی ما یحبّ و یرضی * این ایام از جمیع جهات اعداء ظاهر و نار بغضاء مشتعل * ای اهل
 ارض لعمری و عمرکم این مظلوم خیال ریاست نداشته و ندارد و مقصود رفع آنچه سبب اختلاف
 احزاب عالم و تفریق امم است بوده و هست تا کلّ فارغ و ازاد شوند و بخود پردازند * استدعا آنکه
 دوستان این ذیل را بغبار اکاذیب نیالایند و بذکر خوارق عادات که نزد ایشان است از شان و مقام و
 تقدیس و تنزیه نگاهند * سبحان الله امروز روزیست که عقلاء از این مظلوم اخذ رای نمایند و از حقّ
 بطلبند آنچه را که سبب عزّت و اسایش است * و لکن کلّ بر عکس بر اطفاء این نور ساطع لمیع
 جاهد و ساعی و هر نفسی در صدد آن است که تقصیری ثابت نماید و یا ایرادی وارد آورد * امر
 بمقامی رسیده که از جمیع اطوار این مظلوم اظهار نموده اند آنچه را که ذکر آن شایسته نیست * یکی از

دوستان از نفسی از نفوس مجتمعه در مدینه کبیره ذکر نموده که گفته در هر سنه مبلغ پنجاه هزار تومان از وطن بعگا می‌رود و بکمال افسوس این فقره را ذکر نمود معلوم نشد محاسب که بوده و دفتر دار که * باری این مظلوم در جمیع آنچه وارد آورده‌اند و گفته‌اند صابر و صامت چه که اراده آنکه از عنایت حقّ جلّ جلاله و رحمت مسبوکه حکم جدال و نزاع و سفک دماء را از عالم بقوه بیان محو نمائیم * در جمیع احوال در آنچه گفته‌اند بصبر جمیل تمسک جست‌ایم و بحقّ گذارده‌ایم و لکن در جواب این فقره ذکر نمودیم اگر فی الحقیقه در آنچه ذکر نموده صادق است باید مالک وجود و سلطان غیب و شهود را شکر نماید که نفسی را از ایران مبعوث فرموده که در سخن من غیر ناصر و معین ایران را تصرف فرموده و یک مالیات هر سنه از آن اخذ می‌فرماید * این مقام ستایش است نه نکوهش لویکون من المنصفین * و اگر نفسی اراده نماید بر امور این مظلوم واقف شود جواب این است که در بعضی از لیالی و ایام اسرای عالم و مظلوم‌های امم بی قوت شب را بروز آورده‌اند و روز را بشب * این اذکار را دوست نداشته و نداریم و از گوینده هم شکایت ننموده و نمی‌نمائیم * در این سخن شخص معزّزی چندی از سنگ تراشی کسب معاش مینمود و در بعضی از اوقات هم بعضی بطعام الله مرزوق یعنی جوع * نسأل الله تبارک و تعالی ان یؤید کلّ علی العدل و الانصاف و یوفّقهم علی الانابة و الرجوع انه هو السّامع المجیب *

سبحانک اللهم یا الهی تری ما ورد علی المظلوم من الذین ما عاشرونی و قاموا علی ضرّی و مسکنتی بحیث مجزت الاقلام عن ذکره و الألسن عن بیانہ و الاواح عن حمّله * تسمع حنین قلبی و ضجیح کینونتی و ما ورد علی امنائک فی بلادک و اصفیائک فی مملکتک من الذین نقضوا عهدک و میثاقک * ای ربّ اسالک بضجیح العشاق فی الآفاق و بحنینهم فی بعدهم عن ساحة قریبک و بالدّماء الّتی سفکت فی حبّک و بالابکاد الّتی ذابت فی سبیلک ان تحفظ اولیاءک من ظلم الذین غفلوا من اسرار اسمک المختار * ای ربّ ایدهم بقدرتک الّتی غلبت الاشیاء و وفّقهم علی الصّبر و الاصبّار انک انت المقتدر العزیز الوهاب * لا اله الا انت الکریم الفیاض * این ایام بعضی از عدل و انصاف گذشته‌اند و با سیف ضغینه و سنان بغضاء هجوم نموده‌اند و حال آنکه شان منصفین آنکه مردود عالم و مطرود امم را اعانت نمایند و به برّ و تقوی تمسک جویند * اکثری الی حین ندانسته‌اند که اراده این مظلوم چیست و بچه جهت حمل بلا یای لا تحصی نموده * باری لسان قلب به یا لیت قومی یعلمون ناطق * و مظلوم منقطعاً عن کلّ باین کلمه علیا متکلم * قد احاطت الامواج سفینه الله المهیمن القیوم * انک یا ملاح لا تضطرب عن الاریاح ان فالتق الاصباح معک فی هذه الظلمة الّتی بها اضطربت افئدة العباد الا من شاء الله العزیز المختار *

یا شیخ قسم بافتاب حقیقت که از افق سماء سخن مشرق و لائح این مظلوم جز اصلاح قصدی نداشته
 یشهد بذلک کلّ عارف بصیر و کلّ عالم خبیر * و فی حین البلیا کان متمسکاً بجبل الصبر و الاضطبار
 و راضیا بما ورد علیه من الاعداء و هو یقول * یا الهی ترکت ارادتی لارادتک و مشیتتی لظهور مشیتک
 * و عزّتک لا ارید نفسی و بقائها الا للقیام علی خدمة امرک و لا احبّ وجودی الا للفداء فی
 سبیلک * ای ربّ تری و تعلم انّ الذین اردنا منهم العدل و الانصاف قاموا علینا بالظلم و الاعتساف فی
 الظاهر کانوا معی و فی الباطن نصروا اعدائی الذین قاموا علی هتک حرمتی * الهی الهی اشهد انک خلقت
 عبادک لنصرة امرک و اعلاء کلمتک و هم نصروا اعداءک * اسألك بامرک الذی احاط بالوجود
 و باسمک الذی به سخرت الغیب و الشهود ان تزین اهل الارض بنور عدلک و تتورّ قلوبهم بضیاء
 معرفتک * ای ربّ انا عبدک و ابن عبدک اشهد بوحدانیتک و فردانیتک و بتقدیس ذاتک و تنزیه
 کینونتک * ای ربّ تری امناءک بین ایادی الخائنین من خلقک و المفترین من بریتک و تعلم ما ورد
 علینا من الذین انت اعلم بهم منا * قد ارتكبوا ما انشقّ به ستر المقربین من خلقک * اسألك ان تؤیّدهم
 علی القیام علی ما فات عنهم فی ایام مشرق وحیک و مطلع الهامک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی
 قبضتک زمام من فی السموات و الارضین * قد ارتفع نداء الفطرة و حنینها و تنادی باعلی النداء و تقول
 یا قوم تالله انی فزت بمظهری و منزلی * هذا یوم فیہ ابتم الطور بمکلمه و کرمل بمنزلها و السدره بمعلمها
 اتقوا الله و لا تكونوا من المنکرین * لا تحرموا انفسکم عما ظهر بالفضل خذوا کوثر البقاء باسم ربکم مالک
 الاسماء ثم اشربوا منه بذکره العزیز البدیع *

در جمیع احوال عباد را بمعروف امر نمودیم و از منکر نهی * مالک وجود شاهد و گواه که این مظلوم
 از حقّ برای خلق طلبیده آنچه را که سبب الفت و اتحاد و مودّت و اتفاق است * لعمر الله این مظلوم
 قادر بر ستر نبوده انه اظهر ما اراد و هو المقتدر المختار * این کلمات عالیات که در لوح حضرت سلطان
 نازل بعضی از انرا مکرّر ذکر مینمائیم تا ان جناب یقین مبین بدانند که آنچه ذکر شده من عند الله بوده
 *

یا سلطان انی کنت کاحد من العباد و راقدا علی المهاد مرّت علیّ نسائم السبحان و علمنی علم ما کان
 لیس هذا من عندی بل من لدن عزیز علیم * و امرنی بالنداء بین الارض و السماء بذلک ورد علیّ ما
 ذرفت به دموع العارفین * ما قرأت ما عند الناس من العلوم و ما دخلت المدارس فاسأل المدينة الّتی
 کنت فیها لتوقن بانّی لست من الکاذبین * هذه ورقة حرّکتها اریاح مشیة ربّک العزیز الحمید * هل لها
 استقرار عند هبوب اریاح عاصفات لا و مالک الاسماء و الصفات بل تحرّکها کیف ترید * لیس للعدم
 وجود تلقاء القدم قد جاء امره المبرم و انطقنی بذکره بین العالمین * انی لم اکن الا کالمیت تلقاء امره

قلبنتی ید ارادة ربك الرحمن الرحيم * هل يقدر احد ان يتكلم من تلقاء نفسه بما يعترض به عليه العباد من كل وضع و شريف لا و الذي علم القلم اسرار القدم الا من كان مؤيدا من لدن مقتدر قدير * يا سلطان انظر بطرف العدل الى المظلوم ثم احكم بالحق فيما ورد عليه ان الله قد جعلك ظله بين العباد و آية قدرته لمن في البلاد احكم بيننا و بين الذين ظلمونا من دون بينة و لا كتاب منير * ان الذين حولك يحبونك لانفسهم و الغلام يحبك لنفسك و ما اراد الا ان يقربك الى مقرّ الفضل و يقربك الى يمين العدل و كان ربك على ما اقول شهيدا * يا سلطان لو تسمع صرير القلم الاعلى و هدير ورقاء البقاء على افنان سدره المنتهى في ذكر الله موجد الاسماء و خالق الارض و السماء ليلغك الى مقام لا ترى في الوجود الا تجلّي حضرة المعبود و ترى الملك احقر شيء عندك تضعه لمن اراد و تتوجه الى افق كان بانوار الوجه مضيئا و لا تحمل ثقل الملك ابدأ الا لنصرة ربك العلي الاعلى * اذا يصلي عليك الملائة الاعلى حبذا هذا المقام الاسنى لو ترتقى اليه بسطان كان باسم الله معروفا *

ان جناب يا غير گفته سوره توحيد را ترجمه نمايند تا نزد كل معلوم و مبرهن گردد كه حق لم يلد و لم يولد است و بابها بربوبيت و الوهيت قائلند *

يا شيخ اين مقام مقام فناى از نفس و بقاء بالله است و اين كلمه اگر ذكر شود مدلّ بر نيستى بحت بات است * اين مقام لا املك لنفسى نفعاً و لا ضرراً و لا حياة و لا نشورا است *

يا شيخ علمای عصر در تجليات سدره بيان لابن عمران در طور عرفان چه ميگويند ان حضرت كلمه را از سدره اصغا نمود و قبول فرمود و لكن اكثرى از ادراك اين مقام محروم چه كه بما عندهم مشغولند و از ما عند الله غافل * سيد فندرسك در اين مقام خوب گفته

[اين سخن را در نيابد هيچ فهم ظاهرى گر ابو نصر ستى و ور بوعلی سینا ستى]

ايا در اين فقره كه خاتم انبيا روح ماسواه فداه فرموده چه ميگويند ميفرمايد [سترون ربكم كما ترون البدر في ليلة اربعة عشر] و حضرت امير عليه السلام در خطبه طتنجيه ميفرمايد [فتوقّعوا ظهور مكلم موسى من الشجرة على الطور] و همچنين حسين بن علي عليه السلام ميفرمايد [ايكون لغيرك من الظهور ما ليس لك حتى يكون هو المظهر لك عميت عين لا تراك] * امثال اين اذكار از بيانات اولياء صلوات الله عليهم مذكور و مشهور و در كتب معتبره موجود * طوبى لمن ينظر و يتكلم بالصدق الخالص * نعيم از براى نفسيكه خود را بمدد كوثر بيان مقصود عالميان از ظنون و اوهام طاهر نمود و سبحات جلال را باسم غنى متعال شقّ كرد و از عالم و عالميان گذشت و قصد سجن اعظم نمود *

یا شیخ نفعات وحی از دونش ممتاز و بیان الهی ما بین کتب بمثابه افتاب مشرق و لائخ طوبی لمن وجد و عرف و قال لک الحمد یا مقصود العالم و لک الشکر یا محبوب افئدة المخلصین * مقصود از ذکر الوهیت و ربوبیت را عباد ملتفت نشده‌اند چه اگر بیابند از مقام خود قیام کنند و بکلمه تبنا الی الله ناطق گردند * حضرت خاتم روح ما سواه فداه میفرماید [لنا مع الله حالات نحن فیها هو و هو نحن و هو هو و نحن نحن] * از این مقام هم گذشته چرا مقامات دیگر را که از قلم ابهی نازل ذکر نموده‌اند * لسان مظلوم در اکثری از ایام و لیالی باین کلمات عالیات ناطق *

الهی الهی اشهد بوحدانیتک و فردانیتک و بانک انت الله لا اله الا انت لم تزل کنت مقدّسا عن ذکر دونک و ثناء غیرک و لا تزال تکون بمثل ما قد کنت من قبل و من بعد * اسألک یا مالک القدم بالاسم الاعظم و بتجلیات نیر ظهورک فی طور البیان و بامواج بحر علمک فی الامکان ان تؤیّدنی علی ما یقرّبنی الیک و یقطعنی عن دونک * و عزّتک یا إله الکائنات و مقصود الممکات احبّ ان اضع وجهی علی کلّ بقعة من بقاع ارضک لعلّه یتشرّف بمقام تشرّف بقدم اولیائک * لعمر الله اوهام عباد را از افق ایقان محروم نموده و ظنون از رحیق مختوم منع کرده * براستی میگویم و لوجه الله میگویم این عبد و این مظلوم شرم دارد خود را بهستی و وجود نسبت دهد تا چه رسد بمقامات فوق ان * انسان بصیر هر هنگام بر ارض مشی مینماید خود را نخل مشاهده میکند چه که بیقین مبین میداند که علت نعمت و ثروت و عزّت و علوّ و سموّ و اقتدار او باذن الله ارضی است که تحت جمیع اقدام عالم است * و نفسیکه باین مقام آگاه شد البتّه از نخوت و کبر و غرور مقدّس و مبرّاست آنچه گفته شد من عند الله بوده آنّه شهد و یشهد و هو العلیم الخبیر * از حقّ اذان واعیه و ابصار حدیده و صدور منشرحه و قلوب مقبله مسلت نمائید شاید عباد مقصود را بیابند و بشرط دوست توجه نمایند * بلایائی بر این مظلوم وارد شد که شبه ان را عیون مشاهده نکرده و در اظهار امر بهیچوجه توقف نمود و بحضرات ملوک و سلاطین آیدهم الله تعالی القا نمود آنچه را که سبب اسایش و اتّحاد و اتّفاق و عمار عالم و راحت امم است * از جمله دو کلمه از ناپلیون ثالث اصغا شد و ان سبب شد که در ادرنه لوحی باو ارسال نمودیم جواب نفرمودند و بعد از ورود در سجن اعظم از وزیر ایشان نامه و دستخطی رسید اول ان بخطّ عجمی و اخر ان را بخطّ خودشان مرقوم داشته بودند و اظهار عنایت فرموده بودند و مذکور داشتند که نامه را حسب الخواش رساندم و الی حین جوابی نفرموده‌اند و لکن بوزیر مختار خودمان در علیه و قونسولوس ان اراضی سفارش نمودیم هر مطلبی باشد اظهار فرمائید اجراء میگردد * از این بیان ایشان معلوم شد مقصود این عبد را اصلاح امور ظاهره دانسته‌اند لذا آیاتی باسم ایشان در سوره هیکل نازل بعضی از ان ذکر میشود تا ان جناب بدانند که امر این مظلوم لله و من عند الله بوده * یا ملک باریس نبی القسیس ان لا یدقّ النواقیس * تالله الحقّ قد ظهر الناقوس الانغم علی هیکل الاسم الاعظم و تدقّه

اصابع مشية ربك العلي الاعلى في جبروت البقاء باسمه الابهي * كذلك نزلت آيات ربك الكبرى تارة اخرى لتقوم على ذكر الله فاطر الارض و السماء في هذه الايام التي فيها ناحت قبائل الارض كلها و تزلزلت اركان البلاد و غشت العباد غيرة الاحداد الا من شاء ربك العليم الحكيم * قل قد اتى المختار في ظلل الانوار ليحيي الاكوان من نفحات اسمه الرحمن و يتحد العالم و يجتمعوا على هذه المائدة التي نزلت من السماء * اياكم ان تكفروا بنعمة الله بعد انزالها هذا خير لكم مما عندكم لانه سيفنى و ما عند الله يبقى انه هو الحاكم على ما يريد * قد هبت نسيمات الغفران من شطر ربكم الرحمن * من اقبل اليها طهرته عن العصيان و عن كل داء و سقم طوبى لمن اقبل اليها و ويل للمعرضين * لو توجهه بسمع الفطرة الى الاشياء تسمع منها قد اتى القديم ذو المجد العظيم * يسبح كل شئ بحمد ربه * منهم من عرف الله و يذكر و منهم من يذكر و لا يعرف * كذلك احصينا الامر في لوح مبين * يا ملك اسمع النداء من هذه النار المشتعلة من هذه الشجرة الخضراء في هذا الطور المرتفع على البقعة المقدسة البيضاء خلف قلزم البقاء انه لا اله الا انا الغفور الرحيم * قد ارسلنا من ايدناه بروح القدس ليخبركم بهذا النور الذي اشرق من افق مشية ربكم العلي الابهي و ظهرت في الغرب اثاره توجهوا اليه في هذا اليوم الذي جعله الله غرة الايام و فيه تجلى الرحمن على من في السموات و الارضين * قم على خدمة الله و نصره امره انه يؤيدك بجنود الغيب و الشهادة و يجعلك سلطانا على ما تطلع الشمس عليه ان ربك هو المقتدر القدير * قد فاحت نفحات الرحمن في الامكان طوبى لمن وجد عرفها و اقبل اليها بقلب سليم * زين هيكلك بطراز اسمي و لسانك بذكرى و قلبك بحبي العزيز المنيع * ما اردنا لك الا ما هو خير لك مما عندك و من خزائن الارض كلها ان ربك هو العليم الخبير * قم بين العباد باسمي و قل يا ملأ الارض اقبلوا الى من اقبل اليكم انه لوجه الله بينكم و حجة فيكم و دليله لكم قد جاءكم بايات عجز عنها العالمون * ان شجرة الطور تنطق في صدر العالم و روح القدس ينادى بين الامم قد اتى المقصود بسلطان مبين * يا ملك قد سقطت انجم سماء العلم الذين يستدلون بما عندهم لاثبات امرى و يذكرون الله باسمي فلما جئتهم بمجدى اعرضوا عني الا انهم من الساقطين * هذا ما اخبركم به الروح اذ اتى بالحق و اعترض عليه علماء اليهود الى ان ارتكبوا ما ناح به روح القدس و ذرفت دموع المقربين * قل يا ملأ الرهبان لا تعتكفوا في الكنائس و المعابد اخرجوا باذنى ثم اشتغلوا بما تنتفع به انفسكم و انفس العباد * كذلك يامركم مالک يوم الدين * اعتكفوا في حصن حبي هذا حق الاعتكاف لو كنتم من العارفين * من جاور البيت انه كالميت ينبغي للانسان ان يظهر منه ما ينتفع به العباد و الذي ليس له ثمر ينبغي للنار * كذلك يعظكم ربكم انه هو العزيز الكريم * تزوجوا ليقوم بعدكم احد مقامكم انا منعناكم عن الخيانة لا عمّا تظهر به الامانة * أخذتم اصول انفسكم و نبذتم اصول الله ورائكم اتقوا الله و لا تكونوا من الجاهلين * لو لا الانسان من يذكرني في ارضى و كيف تظهر صفاتي و اسمائى تفكروا و لا تكونوا من الذين احتجبوا و كانوا من الراقدين * ان الذي ما تزوج انه ما

وجد مقراً ليسكن فيه او يضع رأسه عليه بما اكتسبت ايدي الخائنين * ليس تقديس نفسه بما عرفتم و
 عندكم من الاوهام بل بما عندنا * اسألوا لتعرفوا مقامه الذي كان مقدساً عن ظنون من على الارض كلها
 طوبى للعارفين * يا ملك انا سمعنا منك كلمة تكلمت بها اذ سألك ملك الروس عما قضى من حكم
 الغزاة ان ربك هو العليم الخبير * قلت كنت راقدا في المهاد ايقظني نداء العباد الذين ظلموا الى ان غرقوا
 في البحر الاسود كذلك سمعنا وربك على ما اقول شهيد * نشهد انك ما ايقظك النداء بل الهوى لانا
 بلوناك وجدناك في معزل * اعرف لحن القول وكن من المتفرسين * انا ما نحب ان نرجع اليك
 كلمة سوء حفظا للمقام الذي اعطيناك في الحياة الظاهرة انا اخترنا الادب وجعلناه سجيّة المقربين * انه
 ثوب يوافق النفوس من كل صغير و كبير * طوبى لمن جعله طراز هيكله ويل لمن جعل محروما من هذا
 الفضل العظيم * لو كنت صاحب الكلمة ما نذت كتاب الله وراء ظهرك اذ ارسل اليك من لدن عزيز
 حكيم * انا بلوناك به ما وجدناك على ما ادعيت * قم وتدارك ما فات عنك سوف تفنى الدنيا وما
 عندك و يبقى الملك لله ربك و رب ابائك الاولين * لا ينبغي لك ان تقتصر الامور على ما يهوى
 هواك اتق زفات المظلوم احفظه من سهام الظالمين * بما فعلت تختلف الامور في مملكته و يخرج
 الملك من كفك جزاء عملك اذا تجدد نفسك في خسران مبين و تأخذ الزلازل كل القبائل هناك الا
 بان تقوم على نصرة هذا الامر و تتبع الروح في هذا السبيل المستقيم * اعزك غرك لعمرى انه لا يدوم
 و سوف يزول الا بان تتمسك بهذا الحبل المتين * قد نرى الدلة تسعى وراءك و انت من الغافلين * ينبغي
 لك اذا سمعت النداء من شطر الكبرياء تدع ما عندك و تقول لبيك يا اله من في السموات و الارضين
 * يا ملك قد كفا بام العراق الى ان حمّ الفراق توجهنا الى ملك الاسلام بامرهم فلما اتينا ورد علينا من
 اولى النفاق ما لا يتم بالاوراق * بذلك ناح سكان الفردوس و اهل حظائر القدس و لكن القوم في
 حجاب غليظ (الى ان قلنا) قد اشتد علينا الامر في كل يوم بل في كل ساعة الى ان اخرجونا من السجن
 و ادخلونا في السجن الاعظم بظلم مبين * اذا قيل باي جرم حبسوا قالوا انهم ارادوا ان يجددوا الدين * لو
 كان القديم هو المختار عندكم لم تركتم ما شرع في التوراة و الانجيل بينوا يا قوم لعمرى ليس لكم اليوم من
 محيص * ان كان هذا جرمي قد سبقني في ذلك محمد رسول الله و من قبله الروح و من قبله الكلم * و
 ان كان ذنبي اعلاء كلمة الله و اظهار امره فانا اول المذنبين * لا ابدل هذا الذنب بملكوت ملك
 السموات و الارضين (الى ان قلنا) كلما ازداد البلاء زاد البهاء في حب الله و امره بحيث ما منعتي ما
 ورد على من جنود الغافلين * لو استروني في اطباق التراب يجدونني راجبا على السحاب و داعيا الى الله
 المقتدر القدير * اتى فديت بنفسى في سبيل الله و اشتاق البلايا في حبه و رضائه يشهد بذلك ما انا فيه
 من البلايا التي ما حملها احد من العالمين و ينطق كل شعر من شعراتي بما نطق شجر الطور و كل عرق من
 عروقي يدعو الله و يقول ياليت قطعت في سبيلك حياة العالم و اتحد من فيه كذلك قضى الامر من

لدن عليم خبير * و اعلم ان الرعية امانات الله بينكم احفظوهم كما تحفظون انفسكم اياكم ان تجعلوا الذناب
 رعاة الاغنام و ان يمنعكم الغرور و الاستكبار عن التوجه الى الفقراء و المساكين * اطلع من افق الانقطاع
 باسمي ثم اقبل الى الملكوت بامر ربك المقتدر القدير (الى ان قلنا) زين جسد الملك بطراز اسمي و قم
 على تبليغ امرى هذا خير لك مما عندك و يرفع الله به اسمك بين الملوك انه على كل شىء قدير *
 امش بين الناس باسم الله و سلطانه لتظهر منك اثاره بين العالمين * (الى ان قلنا) قل يا قوم هل ينبغي
 لكم ان تنسبوا انفسكم الى الرحمن و ترتكبوا ما ارتكبه الشيطان لا و جمال السبحان لو كنتم من العارفين *
 قدسوا قلوبكم عن حب الدنيا و السنم عن الاقراء و اركانكم عما يمنعكم عن التقرب الى الله العزيز الحميد *
 قل الدنيا هي اعراضكم عن مطلع الوحي و اقبالكم الى ما لا ينفعكم و ما منعكم اليوم عن شطر الله انه اصل
 الدنيا اجتنبوها و تقربوا الى المنظر الاكبر هذا المقر المشرق المنير * يا قوم لا تسفكوا الدماء و لا تحكموا على
 نفس الا بالحق * كذلك امرتم من لدن عليم خبير * ان الذين يفسدون في الارض بعد اصلاحها اولئك
 جاوزوا ما حدد في الكتاب فبئس مثوى المعتدين (الى ان قلنا) لا تخونوا في اموال الناس كونوا امناء في
 الارض و لا تحرموا الفقراء عما آتاكم الله من فضله انه يعطيكم ضعف ما عندكم انه هو المعطي الكريم * يا
 اهل البهاء سخروا مدائن القلوب بسيوف الحكمة و البيان * ان الذين يجادلون باهواء انفسهم اولئك في
 حجاب مبين * قل سيف الحكمة احر من الصيف واحد من سيف الحديد لو كنتم من العارفين * اخرجوه
 باسمي و سلطاني ثم افتحوا به مدائن افتدة الذين اعتكفوا في حصن الهوى كذلك يامرهم قلم الابى اذ
 كان جالسا تحت سيوف الغافلين * ان اطلعت على خطيئة استروها ليستر الله عنكم انه هو الستار ذو الفضل
 العظيم * يا ملاء الاغنياء ان رايتم فقيرا لا تستكبروا عليه تفكروا فيما خلقتم منه قد خلق كل من ماء مهين
 (الى ان قلنا) انظروا العالم كهيكل انسان اعترته الامراض و برؤه منوط باتحاد من فيه اجتمعوا على ما
 شرعناه لكم و لا تتبعوا سبل المختلفين تفكر في الدنيا و شأن اهلها ان الذى خلق العالم لنفسه قد حبس في
 احرب الديار بما اكتسبت ايدى الغافلين و من افق السجن يدعو الناس الى فجر الله العلي العظيم * هل
 تفرح بما عندك من الزخارف بعد اذ تعلم انها ستفنى او تسر بما تحكم على شبر من الارض بعد اذ كلها لم
 تكن عند اهل البهاء الا كسواد عين نملة ميتة ؟ دعها لاهلها ثم اقبل الى مقصود العالمين * اين اهل الغرور
 و قصورهم انظر في قبورهم لتعتبر بما جعلناها عبرة للناظرين * لو تاخذك نفحات الوحي لتفر من الملك
 مقبلا الى الملكوت و تنفق ما عندك للتقرب الى هذا المنظر الكريم * و امر نموديم يكي از ملاء حضرت
 روح اين لوح را ارسال دارد و او ذكر نمود لوح و ترجمه ان را ارسال داشتيم * العلم عند الله العزيز العلام

* و يكي از اجزاء هيكل لوح حضرت امپراطور روس ايده الله تبارك و تعالى است *

يا ملك الروس اسمع نداء الله الملك القدوس و اقبل الى الفردوس المقر الذي فيه استقر من سمى
 بالاسماء الحسنی بین الملائة الاعلی و فی ملکوت الانشاء باسم الله البهی الابهی * ایاک ان یحبک شیء
 عن التوجه الی ربک الرحمن الرحیم * انا سمعنا ما نادیت به مولاک فی نجواک لذا هاج عرف عنایتی و
 ماج بحر رحمتی اجبناک بالحق ان ربک هو العلیم الحکیم * قد نصرنی احد سفرائک اذ کنت فی سجن
 الطاء تحت السلاسل و الاغلال * بذلک کتب الله لک مقاما لم یحط به علم احد الا هو * ایاک ان
 تبدل هذا المقام العظیم (الی ان قلنا) قد اتی الاب و الابن فی الواد المقدس یقول * لیبک اللهم لیبک
 و الطور یطوف حول البیت و الشجر ینادی باعلی النداء قد اتی الوهاب راجبا علی السحاب * طوبی لمن
 تقرب الیه ویل للمبعدين * قم بین الناس بهذا الامر المبرم ثم ادع الامم الی الله العزیز العظیم * لا تکن
 من الذین کانوا ان یدعوا الله باسم من الاسماء فلما اتی المسمی کفروا به و اعرضوا عنه الی ان افتوا علیه
 بظلم مبین * انظر ثم اذکر الايام الّتی فیها اتی الروح و حکم علیه هیرودس * قد نصر الله الروح بجنود
 الغیب و حفظه بالحق و ارسله الی ارض اخرى وعدا من عنده انه هو الحاکم علی ما یرید * ان ربک
 یحفظ من یشاء لو یکون فی قطب البحر او فی فم الثعبان او تحت سیوف الظالمین (الی ان قلنا) اسمع
 ندائی مرّة اخرى من شطر سجنی لیخبرک بما ورد علی جمالی من مظاهر جلالی و تعرف صبری بعد قدرتی
 و اضطباری بعد اقتداری * و عمری لو تعرف ما نزل من قلبی و تطّلع علی خزائن امری و لالی اسراری
 فی بحور اسمائی و اواعی کلماتی لتفدی بنفسک فی سبیل الله شوقا الی ملکوته العزیز المنیع * اعلم جسمی
 تحت سیوف الاعداء و جسدی فی بلاء لا یحصى و لکن الروح فی بشارة لا یعادها فرح العالمین *

و همچنین بعضی از آیات لوح حضرت ملکه ایدها الله تبارک و تعالی ذکر میشود * مقصود انکه شاید
 نفحات وحی ان جناب را اخذ نماید و لوجه الله بر خدمت امر قیام کنند و آنچه از الواح حضرات
 ملوک وفقهم الله نرسیده برسانند * این امر عظیم است این خدمت عظیم * در ان ارض علمای اعلام
 بسیارند از جمله حضرات سادات که در بزرگی و شان معروفند با ایشان مشورت نمائید و آنچه از قلم
 اعلی جاری شده بنمائید شاید بر اصلاح عالم و تهذیب نفوس امم مؤید شوند و ضغینه و بغضای مکنونه
 مخزونه در افنده را بکوثر نصائح الهی ساکن نمایند * این توفیق را از حق میطلبیم و لیس هذا علیه بعزیز *

یا ایّها الملکة فی لندن اسمعی نداء ربک مالک البریة من السدرة الالهیة انه لا اله الا انا العزیز الحکیم *
 ضعی ما علی الارض و زینتی راس الملک باکلیل ذکر ربک الجلیل * انه قد اتی فی العالم بمجده الاعظم
 و کل ما ذکر فی الانجیل * قد تشرف بر الشّام بقدم ربّه مالک الانام و اخذ سکر نحر الوصال شطر
 الجنوب و الشمال * طوبی لمن وجد عرف الرحمن و اقبل الی مشرق الجمال فی هذا الفجر المنیر * قد اهتز
 المسجد الاقصى من نسماة ربّه الابهی و البطحاء من نداء الله العلی الاعلی و کل حصاة منها تسبح الرب

بهذا الاسم العظيم (الى ان قلنا) انا نذكرك لوجه الله و نحب ان يعلو اسمك بذكر ربك خالق الارض و السماء انه على ما اقول شهيد * قد بلغنا انك منعت بيع الغلمان و الاماء هذا ما حكم به الله فى هذا الظهور البديع * قد كتب الله لك جزاء ذلك انه موثى اجور المحسنات و المحسنين ان تتبى ما ارسل اليك من لدن عليم خبير * ان الذى اعرض و استكبر بعد ما جاءته البيئات من لدن منزل الآيات ليحبط الله عمله انه على كل شىء قدير * ان الاعمال تقبل بعد الاقبال * من اعرض عن الحق انه من اجب الخلق كذلك قدر من لدن عزيز قدير * و سمعنا انك اودعت زمام المشاورة بايادى الجمهور نعم ما عملت لان بها تستحكم اصول ابنىة الامور و تطمئن قلوب من فى ظلك من كل وضع و شريف * و لكن ينبغى لهم ان يكونوا امناء بين العباد و يرون انفسهم و كلاء لمن على الارض كلها هذا ما وعظوا به فى اللوح من لدن مدبر حكيم * و اذا توجه احد الى المجمع يحول طرفه الى الافق الاعلى و يقول * يا الهى اسألك باسمك الابهى ان تؤيدنى على ما تصلح به امور عبادك و تعمر به بلادك انك انت على كل شىء قدير * طوبى لمن يدخل المجمع لوجه الله و يحكم بين الناس بالعدل الخالص الا انه من الفائزين * يا اصحاب المجالس هناك و فى ديار اخرى تدبروا و تكلموا فيما يصلح به العالم و حاله لو كنتم من المتوسمين * انظروا العالم كهيكل انسان انه خلق صحيحا كاملا اعترته الامراض بالاسباب المختلفة المتغيرة و ما طابت نفسه يوما بل اشتد مرضه بما وقع تحت تصرف المتطبين الذين ركبوا مطية الهوى و كانوا من الهائمين الا من شاء الله رب العالمين * و ان طاب عضو من اعضائه فى عصر من الاعصار بطبيب حاذق بقيت اعضاء اخرى فيما كان * كذلك ينبئكم العليم الخبير * و اليوم نراه تحت ايادي الذين اخذهم سكر نحر الغرور بحيث لا يعرفون خير انفسهم فكيف هذا الامر الاوعر الخطير (الى ان قلنا) و ما جعله الله الدرياق الاعظم و السبب الاتم لصحته هو اتحاد من على الارض على امر واحد و شريعة واحدة * هذا لا يمكن ابدأ الا بطبيب حاذق كامل مؤيد * لعمرى هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال المبين * كلها اتى ذاك السبب الاعظم و اشرق ذاك النور من مشرق القدم منعه المتطبيون و صاروا سخابا بينه و بين العالم لذا ما طاب مرضه و بقى فى سقمه الى الحين * انهم لم يقدروا على حفظه و صحته و الذى كان مظهر القدرة بين البرية منع عما اراد بما اكتسبت ايدى المتطبين * انظروا فى هذه الايام التى اتى جمال القدم بالاسم الاعظم لحياة العالم و اتحادهم انهم قاموا عليه باسياف شاحذة و ارتكبوا ما فزع به الروح الامين * الى ان جعلوه مسجوناً فى اخب البلاء و انقطعت عن ذيله ايادى المقبلين * اذا قيل لهم اتى مصلح العالم قالوا قد تحقق انه من المفسدين مع انهم ما عاشروه و يرون انه ما حفظ نفسه فى اقل من حين كان فى كل الاحيان بين ايادى اهل الطغيان * مرة حبسوه و طورا اخرجوه و تارة اداروا به البلاد * كذلك

حکموا علینا و اللہ بما اقول علیم * این نسبت فساد همان نسبت فساد است که از قبل فراغند بحضرت کلیم اللہ داده اند * اقرأ ما انزلہ الرحمن فی الفرقان قوله تبارک و تعالی ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَ سُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ قَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ * فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَ مَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ * وَ قَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَ لِيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ * وَ قَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ لا زال مصلح عالم را مفسد دانسته اند و گفته اند آنچه را که کل شنیده اند * هر هنگام نیر ظهور از افق سماء اراده الهی اشراق نمود جمعی بانکار و برخی باعراض و حزبی بمفتریات تمسک جستند و عباد را از شریعه عنایت مالک ایجاد محروم ساختند * چنانچه حال نفوسیکه این مظلوم را ندیده اند و معاشرت نکرده اند گفته و میگویند آنچه را که ان جناب شنیده و میشنوند * بگوئید ای قوم امروز افتاب بیان از افق سماء فضل مشرق و نور ظهور مکلم طور امام ادیان ساطع و لامع صدر و قلب و سمع و بصر را بکوثر بیان رحمن مقدس و مطهر سازید و بعد توجه نمائید لعمر الله از جمیع اشیاء نداء قد اتی الحق اصغا کنید طوبی للمنصفین و هنیئا للمقبلین * از جمله نسبت بسدره مبارکه گفته اند آنچه را که هر عالم بصیری و هر عارف خبیری بر کذبش گواهی دهد * البته ان جناب آیاتی که در باره حضرت کلیم نازل شده ملاحظه و قرائت نموده اند قوله تبارک و تعالی ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَ لَبَّثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ وَ فَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَ أَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ * قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَ أَنَا مِنَ الضَّالِّينَ * فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ *

[و در مقام دیگر] قوله تبارک و تعالی ﴿وَ دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ * قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ * قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمَجْرِمِينَ * فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ * فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ * حال سمع و بصر مقدس و مطهر لازم که بعدل و انصاف تمسک

نماید * حضرت کلیم هم بظلم و گمراهی اقرار نموده و همچنین بخوف و فرار و عصیان و طلب مغفرت از حقّ جلّ جلاله کرده و بان فائز گشت *

یا شیخ حقّ جلّ جلاله هر حین بمظاهر نفسش ظاهر با علم يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید آمده لیس لاحد ان یقول لمّ و یمّ و من قال انه اعرض عن الله ربّ الارباب * در ایام ظهور این امور ظاهر و موجود چنانچه در باره این مظلوم هم گفته‌اند آنچه را که مقربین و مخلصین بر کذبش گواهی داده و میدهند * لعمر الله این ذیل مقدّس بوده و هست اگر چه حال جمعی اراده نموده‌اند ان را بمفتریات کذب نالایقه بیالایند و لکنّ الله یعلم و هم لا یعلمون * نفسیکه بقدرت و قوّت الهی مقابل جمیع احزاب عالم قیام نمود و کلّ را بافق اعلی دعوت فرمود او را انکار نموده‌اند و نفوسیکه لازال خلف استار و احجاب ساکن و بحفظ خود مشغول بان نفوس تمسک جستند * حال هم جمعی بکذب و افتراء مشغول قصدی جز ادخال شبهات در افئده و قلوب نداشته و ندارند * هر نفسی از مدینه کبیره باین ارض توجه مینماید فوراً بسیالّه برقیّه خبر میدهند که وجهی سرقت نموده و بعکّا رفته * شخصی عالم و کامل و فاضل در اخر عمر بارض مقدّسه توجه نموده و مقصودش اعتکاف بوده در باره او نوشته‌اند آنچه را که زفرات مخلصین و مقربین مرتفع * این مظلوم را مرحوم مغفور حضرت مشیر الدوله میرزا حسین خان غفر الله له شناخته بود و البتّه نزد اولیای دولت تفصیل ورود این مظلوم را در استانه و اقوال و اعمالش را ذکر فرموده * یوم ورود میهماندار دولت حاضر و ما را به محلیّ که مامور بود برده فی الحقیقه کمال محبت و عنایت از جانب دولت نسبت باین مظلومان ظاهر و مشهود * یوم دیگر شاهزاده شجاع الدوله و میرزا صفا بنیابت مرحوم مغفور مشیر الدوله وزیر مختار تشریف آوردند و همچنین بعضی از وزرای دولت علیه از جمله مرحوم کمال پاشا و بعضی دیگر * و این مظلوم متوکّلاً علی الله من غیر ذکر حاجت و مطلبی چهار شهر در ان ارض بوده و اعمالش نزد کلّ معلوم و مشهود * لا ینکرها الا کلّ مبغض کذاب * من عرف الله لم یعرف دونه * دوست نداشته و نداریم امثال این امور را ذکر نمائیم * بعضی از بزرگان ایران هر هنگام وارد ان مدینه شده‌اند درب خانه ها لاجل شهریه و انعام کمال جدّ و جهد را مبذول داشته‌اند و این مظلوم اگر سبب اعزاز نبوده علّت ذلّت هم نشده * و این عمل حضرت مرحوم مغفور اعلی الله مقامه نظر بدوستی این مظلوم نبوده بلکه نظر بمقتضیات حکمت و خدمتی که سرّاً در نظر داشته‌اند بوده * شهادت میدهم که در خدمت دولت امین بوده بشانیکه خیانت را در عرصه‌اش راهی و مقامی نبوده * و سبب ورود این مظلومان در سجن اعظم هم او بوده و لکن چون در عمل خود صادق بود لائق ذکر خیر است * این مظلوم لازال همّش و قصدش ارتفاع و ارتقاء دولت و ملت بوده نه ارتفاع مقام خود * حال جمعی جمعی را جمع نموده‌اند و بر هتک حرمت این مظلوم قیام کرده‌اند *

لكنّ المظلوم يسأل الله تبارك و تعالی ان یؤیّدھم علی الرجوع و یوقّھم علی تدارك ما فات عنھم و الانابة لدی باب عطاءه انه هو الغفور الرحیم *

یا شیخ ان قلبی ینوح لنفسی و اللوح ینکی بما ورد علیّ من الذی حفظناه فی سنین متوالیات و كان ان ینخدم امام وجهی فی اللیالی و الاّیام الی ان اغواه احد خدامی الذی سَمیَ بسید محمد یشهد بذلك عباد موقنون الذین هاجروا معی من الزوراء الی ان وردنا فی هذا السجن العظیم * و ورد منھما علیّ ما صاح به کلّ عالم و ناح به کلّ عارف و ذرفت دموع المنصفین * نسأل الله ان یؤیّد الغافلین علی العدل و الانصاف و یعرفھم ما غفلوا عنھ انه هو الفضل الکریم * ای ربّ لا تمنع عبادک عن باب فضلک و لا تطردھم عن بساط قریک * ایّدھم علی کشف سبحات الجلال و خرق حجاب الاوهام و الآمال * انک انت الغنی المتعال لا اله الا انت العزیز الفضال *

قسم بافتاب برهان که از افق سماء ایقان اشراق نموده این مظلوم در لیالی و ایام بتهذیب نفوس مشغول تا آنکه نور دانائی بر تاریکی نادانی غلبه نمود *

یا شیخ مکرّر ذکر شده و میشود چهل سنه بعنایت الهی و اراده قویّه نافذہ ربّانی حضرت سلطان ایّدہ الله را نصرت نمودیم نصرتیکه نزد مظاهر عدل و انصاف ثابت و محقق است و لا ینکرھا الا کلّ معتد ائیم و کلّ مبغض مریب * عجب آنکه وزراء دولت و امناء ملّت الی حین باین خدمت ظاهر مبین ملتفت نشده اند و یا شده اند نظر بحکمت ذکر فرموده اند * قبل از اربعین هر سنه ما بین عباد مجادله و محاربه ظاهر و قائم و بعد بجنود حکمت و بیان و نصیحت و عرفان کلّ بجبل متین صبر و ذیل منیر اصطبار تمسک جستند و تشبّث نمودند بشانیکه آنچه بر این حزب مظلوم وارد شد تحمل کردند و بحق گذاشتند مع آنکه در مازندران و رشت جمع کثیری را بدترین عذاب معذب نمودند * از جمله حضرت حاجی نصیر که فی الحقیقه نوری بود مشرق از افق سماء تسلیم * بعد از شهادت چشم او را کردند و دماغش را بریدند و ظلم بمقامی رسید که اهل ممالک خارجه گریستند و نوحه نمودند و در باطن از برای عیال و صغار بعضی در اطراف ممالک اعانت نمودند * یا شیخ قلم حیا میکند از ذکر آنچه واقع شده * و در ارض صاد نار ظلم مشتعل بشانیکه هر منصفی نوحه نمود * لعمرک از مدائن علم و معرفت نحیب و بکاء مرتفع بقسمیکه اکباد اهل برّ و تقوی محترق * نورین نیرین حسنین در ان ارض رایگان جان فدا نمودند دولت و ثروت و عزّت ایشانرا منع نمود * الله یعلم ما ورد علیهما و القوم اکثرھم لا یعلمون * و قبل از ایشان جناب کاظم و من معه و در آخر حضرت اشرف کلّ شربت شهادت را بکمال شوق و اشتیاق نوشیدند و برفیق اعلی شتافتند * و همچنین در عهد سردار عزیز خان جناب عارف بالله میرزا مصطفی و من معه را اخذ نمودند و برفیق اعلی و افق ابھی فرستادند * باری در هر بلدی اثار ظلم ظاهر و مشهود

ظلمیکه شبه و مثل نداشته مع ذلک نفسی بر دفاع قیام نمود * در حضرت بدیع که حامل لوح حضرت سلطان بوده تفکر نما که چگونه جان داد * ان فارس مضمار انقطاع اکلیل ثمین حیات را نثار دوست یگا نمود *

یا شیخ اگر این امور انکار شود کدام امر لائق اقرار است بین لوجه الله و لا تکن من الصّامتین * حضرت نجفعلی را اخذ نمودند و با کمال جذب و شوق قصد مقام شهادت نمود و باین کلمه ناطق [ما بها و خون بها را یافتیم] این بگفت و جان داد * در اشراق و تجلی نیر انقطاع که از شطر اعلاى قلب ملا علیجان اشراق نمود نظر نمائید نفحات کلمه علیا و اقتدار قلم اعلی بسانی جذبش کرد که میدان شهادت و ایوان عشرت نزدش یکسان بل الاولی اولی * در جناب ابا بصیر و سید اشرف زنجانی تفکر نمائید * ام اشرفرا حاضر نمودند که ابنش را نصیحت نماید ترغیب نمود الی ان فاز بالشّهادة الکبری * یا شیخ این حزب از خلیج اسماء گذشته اند و بر شاطی بحر انقطاع خرگاه برافراشته اند * ایشان صد هزار جان رایگان نثار نمایند و بما اراده الاعداء تکلم نمایند بارادة الله متمسکند و از ما عند القوم فارغ و ازاد سر دادند و کلمه نالائقه نگفتند * تفکر نمائید گویا از بحر انقطاع نوشیده اند زندگی دنیا ایشانرا از شهادت در سبیل الهی منع نمود * در مازندران جمع کثیری از عباد الله را تمام نمودند حاکم بمفتریات جمعی را تاراج کرد * از جمله ذکر نمود حضرات اسلحه جمع کرده اند و بعد از تفحص ملاحظه شد یک لوله تفنگ من غیر اسباب بوده * سبحان الله این حزب بسلاح محتاج نه چه که کمر همت لاجل اصلاح عالم بسته اند * جندشان اعمال طیبه سلاحشان اخلاق مرضیه و سردارشان تقوی الله * طوبی لمن انصف * لعمر الله این حزب از صبر و سکون و تسلیم و رضا مظاهر عدل شده اند و در اصطبار بمقامی رسیده اند که کشته شده اند و نکشته اند مع آنکه بر مظلومهای ارض وارد شد آنچه که تاریخ عالم شبه ان را ذکر نموده و چشم امم مثلش را ندیده * ایا سبب آنکه این بلایای عظیمه را قبول نموده اند و در دفع ان دست در نیاورده اند چه بوده و علت تسلیم و سکون چه ؟ سبب منع قلم اعلی در صباح و مساء و اخذ زمام امور بقدرت و قوت مولی الوری * در ابا بدیع تفکر نمائید ان مظلوم را اخذ نمودند و بسب و لعن این مظلوم امر کردند * و لکن بعنایت الهی و رحمت ربّانی شهادت اختیار نمود و بان فائز گشت * ان تعدّوا الشهداء فی سبیل الله لا تحصوهم * در حضرت سید اسماعیل علیه سلام الله و عنایته نظر نمائید که قبل از فجر باب بیت را با عمّامه خود جاروب نمود و بعد در کنار شطّ مقبلا الی البیت بدست خود جان نثار نمود * در نفوذ کلمه نظر نما جمیع این نفوس را اول بسب و لعن امر نمودند و لکن هیچ کدام اراده خود را بر ارادة الله مقدّم نداشت *

یا شیخ از قبل حضرت ذبیح یکنفس بوده و حال این مظلوم ظاهر نمود از برای شما آنچه را که علت حیرت منصفین است * انصف بالله و قم علی خدمة ربک انه یجزیک جزاء لا تعادله کنوز الارض و لا خزائن الملوک و السلاطین * توکل فی کلّ الامور علی الله و فوضها الیه انه یعطیک اجرا کان فی الکتاب عظیما * و در این دو روزه عمر باعملی مشغول شو که عرف رضا از ان متضوع گردد و بطراز قبول مزین شود * حضرت بلال حبشی چون عملش مقبول افتاد سین او از شین عالم سبقت گرفت * امروز باید جمیع احزاب بنور اتحاد و اتفاق منور گردند * باری کبر و غرور بعضی از احزاب عالم دانائی را خراب کرده و بیت عدل و داد را ویران نموده *

یا شیخ وارد شد بر این مظلوم آنچه که شبه و مثل نداشته و کلّ را بکمال تسلیم و رضا لاجل تهذیب نفوس و ارتفاع کلمه الله حمل نمودیم * در ایامیکه در سجن ارض میم بودیم ما را یک یوم بدست علما دادند دیگر معلومست که چه وارد شد * و اگر وقتی ان جناب در انبار حضرت سلطان وارد شوند از نائب و رئیس ان محلّ بطلبند که ان دو زنجیر را که یکی بقره کهر و یکی بسلاسل معروفست بنمایند * قسم بنیر عدل که چهار شهر این مظلوم در یکی از این دو معذب و مغلول *

و حزنی ما یعقوبُ بثَّ اقلُّه * و کلّ بلا ایوب بعض بلیتی

و همچنین در شهادت حاجی محمد رضا در مدینه عشق تفکر نمائید ظالمهای عالم بر ان مظلوم وارد آوردند آنچه را که بعضی از ملل خارجه گریستند و نوحه نمودند چه که از قرار مذکور و معلوم سی و دو زخم بر جسد مبارکش وارد مع ذلک احدی از امر تجاوز نمود و دست در نیاورد در هر حال حکم کتب را بر اراده خود مقدم داشتند مع انکه در ان مدینه جمعی از این حزب بوده و هستند * استدعا انکه حضرت سلطان ایده الله تبارک و تعالی در این امور بنفسه تفکر فرمایند و بعدل و انصاف حکم نمایند مع انکه در اکثری از بلاد ایران در این سنین اخیره این حزب کشته شدند و نکشتند مشاهده میشود بغضای افتده بعضی زیاده از قبل ظاهر * و از سید اعمال شفاعت مظلومها از اعداء نزد امراء بوده البتّه بسمع بعضی رسیده که حزب مظلوم در ان مدینه نزد حاکم از قاتلها شفاعت نمودند و تخفیف طلب کردند * فاعتبروا یا اولی الابصار *

یا شیخ این آیات محکمات در یکی از الواح از قلم ابهی نازل * یا عبد اسمع نداء المظلوم الذی حمل الشدائد و البلا یا فی سبیل الله مالک الاسماء الی ان سجن فی ارض الطاء انه دعا الناس الی الجنة العلیا و هم اخذوه و داروا به فی المدن و الدیار * کم من لیل طار النوم من عیون احبائی حباً لنفسی و کم من یوم قام علیّ الاحزاب * مرّة رأیت نفسی علی اعلی الجبال و اخری فی سجن الطاء فی السلاسل و الاغلال *

لعمر الله قد كنت شاكرًا ناطقًا ذا كرامٍ متوجِّهاً راضياً خاضعاً خاشعاً في كلِّ الاحوال * كذلك مضت
 أيامي الى ان انتهت الى هذا السجن الذي به تزلزلت الارض وناحت السموات * طوبى لعبد نبذ الظنون
 اذ اتى المكنون برايات الآيات * انا اخبرنا الناس بهذا الظهور الاعظم و لكن القوم في سكر عجاب * عند
 ذلك ارتفع النداء من شطر الحجاز نادى و قالت طوبى لك يا عكَّاء بما جعلك الله مطلع نداءه الاحلى و
 مشرق آياته الكبرى و نعيما لك بما استقرَّ عليك كرسي العدل و اشرق من افقك نير العناية و اللطاف
 * طوبى لمنصف انصف في هذا الذكر الاعظم و ويل لكل غافل مرتاب * و بعد از شهادت بعضی از
 شهداء لوح برهان از سماء امر مالک ادیان نازل

هو المقتدر العليم الحكيم

قد احاطت ارياح البغضاء سفينة البطحاء بما اكتسبت ايدي الظالمين * يا ايها المشهور بالعلم قد افتتيت على
 الذين ناح لهم كتب العالم و شهد لهم دفاتر الاديان كلها و انك انت يا ايها البعيد في حجاب غليظ * تالله
 قد حكمت على الذين بهم لاح افق الايمان * يشهد بذلك مطالع الوحي و مظاهر امر ربك الرحمن الذين
 انفقوا ارواحهم و ما عندهم في سبيله المستقيم * قد صاح من ظلمك دين الله فيما سواه و انك تلعب و
 تكون من الفرحين * ليس في قلبي بغضك و لا بغض احد من العباد ان العارف يراك و امثالك في
 جهل مبين * انك لو اطلعت على ما فعلت لالقيت نفسك في النار او خرجت من البيت متوجِّهاً الى
 الجبال و نحت الى ان رجعت الى مقام قدر لك من لدن مقتدر قدير * يا ايها الموهوم اخرق حجاب
 الظنون و الاوهام لترى شمس العلم مشرقة من هذا الافق المنير * قد قطعت بضعة الرسول و ظننت انك
 نصرت دين الله كذلك سوَّلت لك نفسك و انت من الغافلين * قد احترق من فعلك قلوب الملائ
 الاعلى و الذين طافوا حول امر الله رب العالمين * قد ذاب كبد البتول من ظلمك و ناح اهل الفردوس
 في مقام كريم * انصف بالله باي برهان استدلت علماء اليهود و افتوا به على الروح اذ اتى بالحق و باي حجة
 انكر الفريسيون و علماء الاصنام اذ اتى محمد رسول الله بكتاب حكم بين الحق و الباطل بعدل اضاء بنوره
 ظلمات الارض و انجذبت قلوب العارفين * و انك استدلت اليوم بما استدلت به علماء الجهل في ذاك
 العصر يشهد بذلك مصر الفضل في هذا السجن العظيم * انك اقتديت بهم بل سبقتهم في الظلم و
 ظننت انك نصرت الدين و دفعت عن شريعة الله العليم الحكيم * و نفسه الحق ينوح من ظلمك الناموس
 الاكبر و تصيح شريعة الله التي بها سرت نسمات العدل على من في السموات و الارضين * هل ظننت
 انك رحمت فيما افتتيت لا و سلطان الاسماء يشهد بخسرانك من عنده علم كل شيء في لوح حفيظ * يا
 ايها الغافل انك ما رأيتني و ما عاشرت و ما آنتت معي في اقل من آن فكيف امرت الناس بسبي هل
 اتبعت في ذلك هواك ام مولاك ؟ فأت باية ان انت من الصادقين * نشهد انك نبذت شريعة الله

وراءك و اخذت شريعة نفسك انه لا يعزب عن علمه من شيء انه هو الفرد الخبير * يا ايها الغافل اسمع ما انزله الرحمن في الفرقان ﴿ لَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ﴾ كذلك حكم من في قبضته ملكوت الامر و الخلق ان انت من السامعين * انك نبذت حكم الله و اخذت حكم نفسك فويل لك يا ايها الغافل المريب * انك لو تنكرني باي برهان يثبت ما عندك ؟ فأت به يا ايها المشرك بالله و المعرض عن سلطانه الذي احاط العالمين * اعلم ان العالم من اعترف بظهوري و شرب من بحر علمي و طار في هواء حبي و نبذ ما سوائى و اخذ ما نزل من ملكوت بياني البديع * انه بمنزلة البصر للبشر و روح الحيوان لجسد الامكان تعالى الرحمن الذي عرفه و اقامه على خدمة امره العزيز العظيم * يصل على الملائة الاعلى و اهل سرداق الكبرياء الذين شربوا رحيقى المحتوم باسمى القوى القدير * انك ان تك من اهل هذا المقام الاعلى فأت باية من لدى الله فاطر السماء * و ان عرفت عجز نفسك خذ اعنة هواك ثم ارجع الى مولاك لعل يكفر عنك سيئاتك التي بها احترقت اوراق السدرة و صاحت الصخرة و بكت عيون العارفين * بك انشق ستر الربوبية و غرقت السفينة و عقرت الناقة و ناح الروح في مقام رفيع * أتعرض على الذي اتاك بما عندك و عند اهل العالم من حجج الله و آياته افتح بصرك لترى المظلوم مشرقا من افق ارادة الله الملك الحق المبين * ثم افتح سمع فؤادك لتسمع ما تنطق به السدرة التي ارتفعت بالحق من لدى الله العزيز الجميل * ان السدرة مع ما ورد عليها من ظلمك و اعتساف امثالك تنادى باعلى النداء و تدعو الكل الى سدرة المنتهى و الافق الاعلى * طوبى لنفس رأت الآية الكبرى و لاذن سمعت نداءها الاحلى و ويل لكل معرض اثم * يا ايها المعرض بالله لو ترى السدرة بعين الانصاف لترى آثار سيوفك في افنانها و اغصانها و اوراقها بعد ما خلقك الله لعرفانها و خدمتها تفكر لعل تطلع بظلمك و تكون من التائبين * أظننت انا نخاف من ظلمك ؟ فاعلم ثم ايقن انا في اول يوم فيه ارتفع صرير القلم الاعلى بين الارض و السماء انفقنا ارواحنا و اجسادنا و ابنائنا و اموالنا في سبيل الله العلى العظيم و نفتخر بذلك بين اهل الانشاء و الملائة الاعلى يشهد بذلك ما ورد علينا في هذا الصراط المستقيم * تالله قد ذابت الاجساد و صلبت الاجساد و سفكت الدماء و الابصار كانت ناظرة الى افق عناية ربها الشاهد البصير * كلما زاد البلاء زاد اهل البهاء في حبههم قد شهد بصدقهم ما انزله الرحمن في الفرقان بقوله ﴿ فَتَمَنُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ * هل الذي حفظ نفسه خلف الاجاب خيرا ام الذي انفقها في سبيل الله؟ انصف و لا تكن في تيه الكذب من الهائمين * قد اخذهم كوثر محبة الرحمن على شأن ما منعهم مدافع العالم و لا سيوف الامم عن التوجه الى بحر عطاء ربهم المعطى الكريم * تالله ما اعجزنى البلاء و ما اضعفنى اعراض العلماء نطقت و انطق امام الوجوه قد فتح باب الفضل و اتى مطلع العدل بايات واضحات و حجج باهرات من لدى الله المقتدر القدير * احضر بين يدي الوجه لتسمع اسرار ما سمعه ابن عمران في طور العرفان * كذلك يامر ك مشرق ظهور ربك الرحمن من شطر سجنه العظيم * عند ذلك ارتفع نداء الفطرة مرة

اخرى و حنینها و تقول ان الطور ینادی و یقول یا ملأ البیان اتقوا الرحمن انی فزت بمکلی و اخذ جذب فرحی حصاة الارض و تراها و السدرة تقول یا ملأ البیان انصفوا فیما ظهر بالحق قد ظهرت النار التي اظهرها الله للکلم یشهد بذلك کل ذی بصر علیم *

یا شیخ بعضی از شهدای این ظهور ذکر شد و همچنین بعضی از آیات که در ذکر ایشان از ملکوت بیان نازل امید آنکه منقطعا عن العالم در آنچه ذکر شده تفکر فرمایند * حال در میرزا هادی دولت ابادی و صاد اصفهانی در ارض طا تفکر لازم * اول بجزد آنکه شنید او را بای گفته اند اضطراب اخذش نمود بشانیکه وقار و سکون مفقود گشت بر منابر ارتقا جست و نطق نمود بکلماتیکه سزاوار نبود * لازال گلپارهای عالم محض حب ریاست عمل نموده اند آنچه را که سبب و علت گمراهی عباد گشته ان جناب جمیع را مثل ان نفوس ندانند * استقامت و ثبوت و رسوخ و اطمینان و تمکین و وقار شهدای این ظهور ذکر شد تا ان جناب آگاه شوند * و مقصود از آنچه بیان شد از الواح ملوک و غیره آنکه ان جناب یقین مبین بدانند که این مظلوم امر الله را ستر نمود و بانچه مامور بود امام وجوه عالم بافصح بیان ذکر نمود و القا فرمود * و لکن امثال ان نفوس ضعیفه مثل هادی و غیره امر الله را تبدیل نمودند و نظر بزندگانی دو روزه دنیا عمل کردند و گفتند آنچه را که عین عدل گریست و قلم اعلی نوحه نمود مع آنکه از اصل امر بی خبر بوده و هستند و این مظلوم لوجه الله اظهار نمود یا هادی نزد اخوی رفقی و دیدی حال بساحت مظلوم توجه نما شاید نفحات وحی و فوحات الهام ترا تایید نماید و بمقصود فائز گرداند * هر نفسی الیوم بمشاهده اثار فائز شود حق را از باطل بمثابه شمس از ظل تمیز دهد و بمقصود آگاه گردد * حق شاهد و گواه که آنچه ذکر شده لوجه الله بوده که شاید ان جناب سبب هدایت خلق شوند و احزاب عالم را از ظنون و اوهام نجات بخشند * سبحان الله الی حین معرضین و منکرین نمیدانند آنچه نزد مبشر یعنی نقطه رفته از که بوده العلم عند الله رب العالمین *

یا شیخ همت کن و بر خدمت امر قیام نما امروز رحیق محتوم امام وجوه ظاهر خذه باسم ربک ثم اشربه بذکره العزیز البدیع * این مظلوم در لیلی و ایام بتالیف قلوب و تهذیب نفوس مشغول * امورات واقعه در ایران در سنین اولیه فی الحقیقه سبب حزن مقربین و مخلصین بوده و در هر سنه قتل و غارت و تاراج و سفک دماء موجود * یک سنه در زنجان ظاهر شد آنچه که سبب فزع اکبر بود و همچنین یک سنه در نیریز و سنه دیگر در طبرسی تا آنکه واقعه ارض طا واقع و از ان بعد این مظلوم باعانت حق جل جلاله این حزب مظلوم را بما ینبغی آگاه نمود کل از ما عندهم و ما عند القوم مقدس و بما عند الله متشبث و ناظر * حال باید حضرت سلطان حفظه الله تعالی بعنایت و شفقت با این حزب رفتار فرمایند و این مظلوم امام کعبه الهی عهد مینماید از این حزب جز صداقت و امانت امری ظاهر نشود که مغایر

رای جهان ارای حضرت سلطانی باشد * هر ملتی باید مقام سلطانش را ملاحظه نماید و در ان خاضع باشد و بامرش عامل و بحکمش متمسک * سلاطین مظاهر قدرت و رفعت و عظمت الهی بوده و هستند * این مظلوم با احدی مداهنه نموده کلّ بر این فقره شاهد و گواهند * و لکن ملاحظه شئون سلاطین من عند الله بوده و از کلمات انبیاء و اولیاء واضح و معلوم * خدمت حضرت روح علیه السلام عرض نمودند * [یا روح الله ایجوز ان تعطی جزیه لقیصر ام لا؟ قال بلی ما لقیصر لقیصر و ما لله الله] منع نفرمودند و این دو کلمه یکی است نزد متبصرین چه که ما لقیصر اگر من عند الله نبود نهی میفرمودند * و همچنین در آیه مبارکه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ * مقصود از این اولو الامر در مقام اول و رتبه اولی ائمه صلوات الله علیهم بوده و هستند ایشانند مظاهر قدرت و مصادر امر و مخازن علم و مطالع حکم الهی و در رتبه ثانی و مقام ثانی ملوک و سلاطین بوده اند یعنی ملوکی که بنور عدلشان آفاق عالم منور و روشن است * امید آنکه از حضرت سلطان نور عدلی اشراق نماید که جمیع احزاب امم را احاطه کند * کلّ باید از حقّ از برایش بطلبند آنچه را که ایوم سزاوار است *

الهی الهی و سیدی و سندی و مقصودی و محبوی * اسألک بالاسرار الّتی کانت مکنونة فی علمک و بالآیات الّتی منها تضوّع عرف عنایتک و بامواج بحر عطائک و سماء فضلک و کرمک و بالدّماء الّتی سفکت فی سیبک و بالابجاد الّتی ذابت فی حبک ان تؤیّد حضرة السّلطان بقدرتک و سلطانتک لیظهر منه ما یکون باقیاً فی کتبتک و صحفک و الواحک * ای ربّ خذ یدہ پید اقتدارک و نورہ بنور معرفتک و زینہ بطراز اخلاقک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الاشیاء لا اله الا انت الغفور الکریم *

حضرت بولس قدیس در رساله باهل رومیّه نوشته [لتخضع کلّ نفس للسلاطین العالیة فانه لا سلطان الا من الله و السلاطین الکائنة انما رتبها الله فن یقاوم السّلطان فانه یعاند ترتیب الله] (الی ان قال) [لانه خادم الله المنتقم الذی ینفذ الغضب علی من یفعل الشرّ] میفرماید ظهور سلاطین و شوکت و اقتدار شان من عند الله بوده * در احادیث قبل هم ذکر شده آنچه که علماء دیده و شنیده اند * نسأل الله تبارک و تعالی ان یؤیّدک یا شیخ علی التمسک بما نزل من سماء عطاء الله ربّ العالمین * علماء باید با حضرت سلطان متحد شوند و بانچه سبب حفظ و حراست و نعمت و ثروت عباد است تمسک نمایند * سلطان عادل عند الله اقریست از کلّ * یشهد بذلك من ینطق فی السّجن الاعظم * الله لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العلیم الحکیم * اگر ان جناب یکساعت لوجه الله در اموری که از قبل و بعد ظاهر شده تفکر فرمایند از ما عنده بما عند الله توجه نمایند و سبب اعلاء کلمة الله گردند * ایا از اول ابداع

الی حین از مشرق اراده الهی نوری و یا ظهوری اشراق نموده که قبائل ارض او را قبول نموده و امرش را پذیرفته‌اند ان که بوده و اسمش چه ؟ از حضرت خاتم روح ما سواه فداه و من قبله حضرت روح الی ان ینتهی الی البدیع الاول در احیان ظهور کلّ مبتلی بوده‌اند بعضی را مجنون گفته‌اند و برخی را کذاب نامیده‌اند و عمل نموده‌اند آنچه را که قلم حیا میکند از ذکرش * لعمر الله ورد علیهم ما ناحت به الاشیاء کلّها و لكن القوم اکثرهم فی جهل مبین * نسأل الله ان یؤیّدہم علی الرجوع الیه و الانابة لدی باب رحمته انه علی کلّ شیء قدير * فی هذا الحین ارتفع صریر قلبی الاعلی و قال وصّ حضرة الشیخ بما وصّیت به احد اغصانک لعلّ نفحات البیان تجذبه و تقرّبه الی الله ربّ العالمین *

کن فی النعمة منفقا * و فی فقدها شاکرا * و فی الحقوق امینا * و فی الوجه طلقا * و للفقراء کنزا * و للاغنیاء ناصحا * و للمنادی مجیبا * و فی الوعد وفیاً * و فی الامور منصفاً * و فی الجمع صامتا * و فی القضاء عادلاً * و للانسان خاضعا * و فی الظلمة سراجاً * و للمهموم فرجاً * و للظمان بحراً * و للمکروب ملجأً * و للمظلوم ناصراً و عضداً و ظهراً * و فی الاعمال متقیاً * و للغریب وطناً و للمریض شفاه * و للمستجیر حصناً * و للضریر بصراً * و لمن ضلّ صراطاً * و لوجه الصّدق جمالاً * و لهیکل الامانة طرازاً * و لبيت الاخلاق عرشاً * و لجسد العالم روحاً * و لجند العدل رایة و لافق الخیر نورا * و للارض الطیبة رذاذاً * و لبحر العلم فلکاً * و لسماء الکرم شمساً * و لرأس الحکمة اکلیلاً * و لجبین الدهر بیاضاً * و لشجر الخضوع ثمرًا * نسأل الله ان یحفظک من حرارة الحقد و صبارة البرد انه قریب مجیب * كذلك نطق لسانی لاحد اغصانی و ذکرناه لاحبائی الذین نبذوا الاوهام و اخذوا ما امروا به فی یوم فیہ اشرفت شمس الایقان من افق ارادة الله ربّ العالمین * هذا یوم فیہ غرّدت طیر البیان علی الاغصان باسم ربّها الرحمن * طوبی لمن طار باجنحة الاشتیاق الی الله مالک یوم التلاق * حقّ اگاه و معشر امناء گواه که این مظلوم لا زال تحت خطر عظیم بوده و لو لا البلیایا فی سبیل الله ما لذّ لی بقائی و ما نفعنی حیاتی * و لا یخفی علی اهل البصر و الناظرین الی المنظر الاکبر بانّی فی اکثر ایامی کنت کعبد جالس تحت سیف علّق بخیط واحد و لا یدری متی ینزل ینزل فی الحین او بعد حین و فی کلّ ذلك نشکر الله ربّ العالمین *

و لسان سرّ در لیلی و ایام باین مناجات ناطق *

سبحانک یا الهی لو لا البلیایا فی سبیلک من این ینظهر مقام عاشقیک و لو لا الرّزایا فی حبک بائی شیء یثبت شان مشتاقیک * و عزّتک انیس محبّیک دموع عیونهم و مؤنس مریدیک زفرات قلوبهم و غذاء قاصدیک قطعات اکبادهم * و ما الذّ سمّ الرّدی فی سبیلک و ما اعزّ سهام الاعداء لاعلاء کلمتک * یا الهی و سیّدی اشربنی فی امرک ما اردته و انزل علیّ فی حبک ما قدرته * و عزّتک لا ارید الا ما ترید

و لا احبّ الا ما انت تحبّ * توكلت عليك في كل الاحوال انك انت الغنيّ المتعال * اسألك يا الهى ان تظهر لنصرة هذا الظهور من كان قابلا لاسمك و سلطانتك ليدكرک بين خلقك و يرفع اعلام نصرک في مملكتك و يزيّنهم باخلاقك و اوامرک لا اله الا انت المهيمن القيوم * عند ذلك ارتفع نداء الفطرة مرّة بعد مرّة نادى و قالت يا ملاّ الارض تالله انى لفطرة الله بينكم اياكم ان تنكرونى قد اظهرنى الله بنور احاط على من فى السموات و الارضين * انصفوا يا قوم فى ظهورى و بروزى و اشراقى و لا تكونوا من الظالمين *

يا شيخ انّ المظلوم يسأل الله تبارک و تعالى ان يجعلک فاتح باب الانصاف و يظهر بک امره بين العباد انّه هو المقتدر العزيز الوهاب *

يا شيخ از حقّ بطلب آذان و ابصار و افتده عالم را مقدّس فرمايد و از هواى نفس حفظ نمايد چه که غرض مرضيست بزرگ انسانرا از عرفان حضرت موجود محروم مينمايد و از تجليات انوار نير ايقان ممنوع ميسازد * از فضل و رحمت الهى سائل و امل که اين مانع اکبر را از ميان بردارد * انه هو القويّ الغالب القدير * فى هذا الحين ارتفع النداء عن يمين البقعة النوراء الله لا اله الا هو الامر الحكيم * التّقى على الشيخ بقية لوح البرهان ليجذبه الى افق ظهور ربه الرحمن لعله يقوم على نصرة الامر بايات محكمات و براهين عاليات و ينطق بين العباد بما نطق به لسان البرهان الملك لله ربّ العالمين * اقرأ کتاب الايقان و ما انزله الرحمن لملك باريس و امثاله لتطلع بما قضى من قبل و توقن بانّا ما اردنا الفساد فى الارض بعد اصلاحها * انما نذكر العباد خالصا لوجه الله من شاء فليقبل و من شاء فليعرض انّ ربنا الرحمن لهو الغنىّ الحميد * يا معشر الاحزاب هذا يوم لا ينفعكم شىء من الاشياء و لا اسم من الاسماء الا بهذا الاسم الذى جعله الله مظهر امره و مطلع اسمائه الحسنى لمن فى ملكوت الانشاء نعيما لمن وجد عرف الرحمن و كان من الراسخين و لا يغنيكم اليوم علومكم و فنونكم و لا زخارفكم و عزّكم دعوا الكلّ وراءكم مقبلين الى الكلمة العليا التى بها فصلت الزرّ و الصحف و هذا الكتاب المبين * يا قوم ضعوا ما الفتموه من قلم الظنون و الاوهام تالله قد اشرفت شمس العلم من افق اليقين * يا ايها الغافل ان كنت فى ريب ممّا نحن عليه انا نشهد بما شهد الله قبل خلق السموات و الارض انه لا اله الا هو العزيز الوهاب و نشهد انه كان واحدا فى ذاته و واحدا فى صفاته لم يكن له شبه فى الابداع و لا شريك فى الاختراع قد ارسل الرّسل و انزل الكتب ليبشروا الخلق الى سواء الصّراط * هل السلطان اطّلع و غضّ الطرف عن فعلك ام اخذه الرّعب بما عوت شرذمة من الذئاب الذين نبذوا صراط الله وراءهم و اخذوا سبيلك من دون بينة و لا كتاب ؟ انا سمعنا بانّ ممالك الايران تزينت بطراز العدل فلها تفرّسنا وجدناها مطالع الظلم و مشارق الاعتساف * انا نرى العدل تحت مخالب الظلم نسأل الله ان يخلّصه بقوة من عنده و سلطان من لدنه انه هو المهيمن على

من في الارضين و السموات * ليس لاحد ان يعترض على نفس فيما ورد على امر الله ينبغي لكل من توجه الى الافق الاعلى ان يتمسك بجبل الاصطبار و يتوكل على الله المهيمن المختار * يا احباء الله اشربوا من عين الحكمة و طيروا في هواء الحكمة و تكلموا بالحكمة و البيان كذلك يا امركم ربكم العزيز العلام * يا غافل لا تطمئن بعزك و اقتدارك مثلك كمثل بقية اثر الشمس على رؤوس الجبال سوف يدركها الزوال من لدى الله الغني المتعال * قد اخذ عزك و عز امثالك و هذا ما حكم به من عنده ام الالواح * اين من حارب الله و اين من جادل بآياته و اين من اعرض عن سلطانه و اين الذين قتلوا اصفياه و سفكوا دماء اوليائه ؟ تفكر لعل تجد نفحات اعمالك يا ايها الجاهل المرتاب * بكم ناح الرسول و صاحبت البتول و خربت الديار و اخذت الظلمة كل الاقطار * يا معشر العلماء بكم انحط شأن الملة و نكس علم الاسلام و ثل عرشه العظيم * كلها اراد مميّز ان يتمسك بما يرتفع به شأن الاسلام ارتفعت ضوضاؤكم بذلك منع عما اراد و بقي الملك في خسران كبير * يا قلبى الاعلى اذكر الرقشاء التي بظلمها ناحت الاشياء و ارتعدت فرائص الاولياء كذلك يا امرك مالك الاسماء في هذا المقام المحمود * قد صاحبت من ظلمك البتول و تظن انك من آل الرسول كذلك سوّلت لك نفسك يا ايها المعرض عن الله رب ما كان و ما يكون * انصفى يا ايها الرقشاء باي جرم لدغت ابناء الرسول و نهبت اموالهم أكفرت بالذي خلقك بامرهم كن فيكون ؟ قد فعلت بابناء الرسول ما لا فعلت عاد و ثمود بصالح و هود و لا اليهود بروح الله مالك الوجود * أتتكر آيات ربك التي اذ نزلت من سماء الامر خضعت لها كتب العالم كلها ؟ تفكر لتطلع بفعلك يا ايها الغافل المردود * سوف تاخذك نفحات العذاب كما اخذت قوما قبلك انتظر يا ايها المشرك بالله مالك الغيب و الشهود * هذا يوم اخبر به الله بلسان رسوله تفكر لتعرف ما انزله الرحمن في الفرقان و في هذا اللوح المسطور * هذا يوم فيه اتى مشرق الوحي بآيات بينات التي عجز عن احصائها المحصون * هذا يوم فيه وجد كل ذي شم عرف نسمة الرحمن في الامكان و سرع كل ذي بصر الى فرات رحمة ربه مالك الملوك * يا ايها الغافل تالله قد رجعت حديث الذبح * و الذبيح توجه الى مقرّ الفداء و ما رجعت بما اكتسبت يدك يا ايها المبغض العنود * أظننت بالشهادة ينحط شان الامر ؟ لا و الذي جعله الله مهبط الوحي ان انت من الذين هم يفقهون * ويل لك يا ايها المشرك بالله و للذين اتخذوك اماما لانفسهم من دون بينة و لا كتاب مشهود * كم من ظالم قام على اطفاء نور الله قبلك و كم من فاجر قتل و نهب الى ان ناحت من ظلمه الافئدة و النفوس * قد غابت شمس العدل بما استوى هيكال الظلم على اريكة البغضاء و لكنّ القوم هم لا يشعرون * يا جاهل قد قتلت ابناء الرسول و نهبت اموالهم قل هل الاموال كفرت بالله ام مالكها على زعمك ؟ انصف يا ايها الجاهل المحجوب * قد اخذت الاعتساف و نبذت الانصاف بذلك ناحت الاشياء و انت من الغافلين * قد قتلت الكبير و نهبت الصغير هل تظن انك تأكل ما جمعه بالظلم ؟ لا و نفسى كذلك يخبرك الخبير * تالله لا يغنيك

ما عندك و ما جمعته بالاعتساف يشهد بذلك ربك العليم * قد قمت على اطفاء نور الامر سوف تتخذ نارک امرا من عنده انه هو المقتدر القدير * لا تعجزه شئون العالم و لا سطوة الامم يفعل ما يشاء بسلطانه و يحکم ما يريد * تفكر في الناقة مع انها من الحيوان رفعها الرحمن الى مقام نطق السن العالم بذكرها و ثنائها انه هو المهيمن على من في السموات و الارض لا اله الا هو العزيز العظيم * كذلك زيننا افاق سماء اللوح بشموس الكلمات * نعيما لمن فاز بها و استضاء بانوارها و ويل للمعرضين و ويل للمنكرين و ويل للغافلين الحمد لله رب العالمين *

يا شيخ قد اسمعناك تغردات عندليب الفردوس و اريناك الآثار التي انزلها الله بامرہ المبرم في السجن الاعظم لتقر بها عينك و تطمئن بها نفسك انه هو الفياض الكريم * قم بقوة البرهان على خدمة امر الله ربك الرحمن * لو تخاف من ايمانك خذ اللوح ثم احفظه في جيب توكلك و اذا دخلت موقف الحشر و يسالك الله باي حجة امنت بهذا الظهور اخرج اللوح و قل بهذا الكتاب المبارك العزيز البديع * اذا ترتفع اليك ايادي الكل و ياخذون اللوح و يضعونه على عيونهم و يجدون منه عرف بيان الله رب العالمين * لو يعذبك الله بما امنت بآياته في هذا الظهور فباي حجة يعذب الذين ما آمنوا بحمد رسول الله و من قبله بعيسى بن مريم و من قبله بالكليم و من قبله بالخليل الى ان تنتهي الظهورات الى البديع الاول الذي خلق بارادة ربك القادر المحيط كذلك انزلنا الآيات لاحد قبلك و ذكرناها لك في هذا اليوم لتعرف و تكون من الموقنين * يا ايها الناطق بالعلم ان الامر اظهر من ان يخفى و ابين من ان يستر انه كالشمس في وسط الزوال لا ينكرها الا كل مبغض مريب *

در اين حين سزاوار انکه بحضورت مقصود توجه نمائيم و بين کلمات عاليات متمسک شويم *

الهي الهى سراج امرت را بدهن حکمت برافروختي از ارياح مختلفه حفظش نما * سراج از تو زجاج از تو اسباب اسمان و زمين در قبضه قدرت تو * امرا را عدل عنایت فرما و علما را انصاف * توئی ان مقتدری که بمرکت قلم امر مبرمت را نصرت فرمودی و اوليا را راه نمودی * توئی مالک قدرت و ملیک اقتدار لا اله الا انت العزيز المختار * و قل الهی الهی لک الحمد بما سقیتنی من ید عطاء اسمک القيوم رحیقک المختوم * اسألك بانوار فجر ظهورک و بنفوذ کلمتک العلیا و اقتدار قلبک الاعلی الذي بمرکتہ انجذبت حقائق الاشياء ان توفق حضرة السلطان على نصره امرک و الاقبال الى افق ظهورک و التوجه الى انوار وجهک * ای رب ایده على ما يقربه اليک ثم انصره بجنود السموات و الارض * اسألك يا اله الاسماء و فاطر السماء بنور امرک و نار سدره عنایتک ان تؤيد حضرته على اظهار امرک بين خلقک ثم افتح على وجهه ابواب فضلک و رحمتک و عطائک انک انت المقتدر على ما تشاء بقولک کن فيكون *

یا شیخ زمام امور بقوت الهی و قدرت ربّانی اخذ شده بود اخذ عزیز مقتدر احدی قادر بر فساد و فتنه نبوده * حال چون قدر عنایت و الطاف را ندانستند بجزای اعمال خود مبتلی شده و میشوند * و مامورین نظر بحرکت سرّی حبل ممدود از جمیع جهات حزب مخالف را تحریک و تأیید نموده‌اند * در مدینه کبیره جمعی را بر مخالفت این مظلوم برانگیختند و امر بمقامی رسیده که نفوس ماموره در آن ارض تمسک نموده‌اند بانچه سبب ذلت دولت و ملت است * یکی از سادات بزرگوار که نزد اکثری از منصفین معروفش معروف و عملش مقبول و تجارتش مشهور و از اجلهء تجّار نزد کلّ مشهود بسمت بیروت توجه نمود نظر بدوستی آن جناب به این مظلوم از سیّاله برقیّه بمرجم ایران خبر دادند که سید مذکور با ادم خود وجهی از نقد و غیره سرقت کرده‌اند و بعکّا توجه نموده‌اند * و مقصود از این حرکت ذلت این مظلوم بوده و لکن هیات که اهل این دیار باین گفتهای نالائقه از صراط مستقیم صدق و راستی منحرف شوند * باری از هر جهت هجوم نموده‌اند و طرف مقابل را تأیید مینمایند * و این مظلوم از حقّ میطلبد کلّ را موفق دارد بر آنچه سزاوار ایّام است و در لیالی و ایّام به این کلمات محکمات ناظر و ناطق *

الهی الهی اسألك بشمس فضلك و بحر علمک و سماء عدلك ان تؤیّد المنكرین علی الاقرار و المعرضین علی الاقبال و المفترین علی العدل و الانصاف * ای ربّ ایدهم علی الرجوع الیک و الانابة لدی باب فضلك انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضین الحمد لله ربّ العالمین * عن قریب آنچه در افتده و قلوب مستور مشاهده گردد * یوم یومیست که حضرت لقمان از برای ابنش ذکر فرموده و ربّ العزّه از آن خبر داده و حبیبش را آگاه نموده بقوله تعالی ﴿ یَا بُنِیَّ اِنَّهَا اِنْ تَكُنْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللهُ اِنَّ اللهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴾ * امروز خائنه اعین و خافیه صدور کلّ امام کرسی ظهور ظاهر و هویدا لا یعزب عن علمه من شیء یسمع و یری و هو السّميع البصیر * بسیار عجیبت که امین و خائن را از هم فرقی نه * ای کاش حضرت پادشاه ممالک ایران ادام الله سلطانه از قناسل دولت علیه ایران که در این جهات بوده‌اند استفسار فرمایند تا بر افعال و اعمال این مظلوم آگاه شوند * باری جمعی را از اختر و غیره برانگیختند و در انتشار مفتریات مشغول * این بسی واضح و معلوم نفسی را که مردود عباد و مطرود بلاد مشاهده نمایند با سیف ضغینه و سهام بغضاء احاطه کنند * لیس هذا اول امر ظهر بالظلم و لا اول قارورة کسرت و لا اول ستر هتک فی سبیل الله ربّ العالمین * و این مظلوم ساکّا صامتا در سجن اعظم بخود

مشغول و از غیر الله منقطع * ظلم بمقامی رسیده که اقلام عالم از تحریر ان عاجز و قاصر است * در این مقام لازم امری که ظاهر شد ذکر شود شاید عباد بجل عدل و راستی تمسک نمایند *

جناب حاجی شیخ محمد علی علیه بهاء الله الابدیّ از تجّار معروف بوده اکثری از اهل مدینه کبیره او را میشناسند * در ایّام اخیره که سفارت ایران در استانه در سرّ سرّ بتحریک مشغول ان مقبل صادق را پریشان دیده اند تا آنکه شبی از شبها خود را در بحر انداخت و از قضا جمعی از عباد حاضر و او را اخذ نمودند * و این عمل را هر حزبی تعبیری نمود و ذکر کرد تا آنکه مرّة اخری شبی از شبها در جامعی رفته و خادم ان محلّ ذکر نمود این شخص شب را احیا داشت و تا صبح بمناجات و دعا و عجز و ابتهال مشغول و بعد ذکرش قطع شد و این عبد توجه نمود مشاهده شد روح را تسلیم نموده و شیشه خالی نزدش دیده شد مشعر بر اینکه سمّ خورده * باری بکمال تحیّر قوم را اطلاع داد و دو وصیّت نامه از او ظاهر شد اما اول مشعر بر اقرار و اعتراف بر وحدانیت حقّ و تقدیس ذاته تعالی عن الاشباه و الامثال و تنزیه کینوتته عن الاوصاف و الاذکار و الاقوال و الاقرار بظهور الانبیاء و الاولیاء و الاعتراف بما کان مرقوما فی کتب الله مولی الوری * و در ورقه دیگر مناجاتی عرض کرده و در اخر ورقه ذکر نموده این عبد و اولیاء متحیر مانده اند چه که در یک مقام قلم اعلی کلّ را از فساد و نزاع و جدال منع فرموده و در مقامی هم از قلم اعلی اینکلمه علیا نازل اگر نفسی سوء قصدی از احدی در حضور مشاهده نماید باید تعرّض نکند و بحقّ گذارد * این حکم محکم از یکجهت ظاهر و ثابت و از جهت دیگر مشاهده شد مفتترین بکلماتی نطق مینمایند که قوه بشری از حمل و اصغاء ان عاجز و قاصر است * لذا این عبد این ذنب اعظم را اختیار نمود و از بحر کرم الهی و سماء رحمت ربّانی سائل و املم که جریرات این عبد را از قلم فضل و عطا محو فرماید سیئات بسیار و خطایا بی شمار و لکن بجبل جودش متمسک و بذیل کرمش متشبّث * حقّ شاهد و مقربان درگاه آگاه که این عبد قادر بر اصغاء مقالات مغلّین نبوده لذا این عمل را ارتکاب نمود * لو یعدّبنی الله هو محمود فی فعله و لو یغفر لی الله مطاع فی امره * حال جناب شیخ در نفوذ کلمه تفکر نماید شاید از شمال وهم بیین یقین توجه کند * این مظلوم در امر الهی با احدی مداهنه نموده و کلمه حقّ را امام وجوه خلق باعلی النداء ذکر کرده من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض * و لکن اگر این امور ظاهره واضحه مشهوده انکار شود چه امری نزد متبصرین بطراز قبول و اقرار مزین گردد؟ انا نسأل الله تبارک و تعالی ان یغفر لهدکور و یبدل سیئاته بالحسنات انه هو المقتدر العزیز الوهاب * اموری در این ظهور ظاهر که از برای مظاهر علم و فضل و مشارق انصاف و عدل جز تصدیق مجالی نه * امروز بر شما لازم و واجب که بقوت ملکوتی قیام نمائی و شبهات احزاب عالم را بقدرت علم محو فرمائی تا کلّ مقدّس شده قصد بحر اعظم نمایند و بما اراده الله تمسک جویند * باری

هر معرضی به کلمه ای تمسک نموده و بر حقّ اعتراض کرده * سبحان الله ذکر الوهیت و ربوبیت که از اولیاء و اصفیاء ظاهر شده ان را اسباب اعراض و انکار قرار داده اند * حضرت صادق فرموده [العبودیّة جوهره کنهها الربوبیّة] و حضرت امیر در جواب اعرابی که از نفس سؤال نموده فرموده [و ثالثها اللاهوتیّة الملکوتیّة و هی قوّة لاهوتیّة و جوهره بسیطة حیة بالذات] (الی ان قال) علیه السّلام [فهی ذات الله العلیا و شجرة طوبی و سدرة المنتهی و جنّة المأوی] حضرت صادق فرموده [اذا قام قائمنا اشرفت الارض بنور ربّها] و همچنین از ابی عبدالله علیه السّلام حدیث طویلی ذکر شده و از جمله نصوص حدیث مذکور این کلمه علیا است [فعند ذلك یهبط الجبار عزّ و جلّ من الغمام و الملائکة] و فی القرآن العظیم ﴿ هَلْ یَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ یَأْتِيَهُمُ اللهُ فِی ظُلْمٍ مِنَ الْغَمَامِ ﴾ و در حدیث مفصّل میفرماید [یسند القائم ظهره الی الحرم و یمدّ یده المبارکة فترى بیضاء من غیر سوء و یقول هذه ید الله و یمین الله و عن الله و بامر الله] * هر نحو این احادیث را معنی نموده اند اثار قلم اعلی را هم معنی نمایند * حضرت امیر فرموده [انا الذی لا یقع علیه اسم و لا صفة] * و همچنین فرموده [ظاهری إمامة و باطنی غیب لا یدرک] * قال ابو جعفر الطوسی [قلت لابی عبدالله انتم الصّراط فی کتاب الله و انتم الزّکاة و انتم الحجّ قال یا فلان نحن الصّراط فی کتاب الله عزّ و جلّ و نحن الزّکاة و نحن الصّیام و نحن الحجّ و نحن الشّهر الحرام و نحن البلد الحرام و نحن کعبة الله و نحن قبلة الله و نحن وجه الله] * روی جابر عن ابی جعفر علیه السّلام قال [یا جابر علیک بالبیان و المعانی فقال علیه السّلام اما البیان و هو ان تعرف الله سبحانه لیس کمثله شیء فتعبده و لا تشرک به شیئا و اما المعانی فنحن معانیه و نحن جنبه و یده و لسانه و امره و حکمه و علمه و حقّه اذا شئنا شاء الله و یرید ما نریده] * ایضا حضرت امیر علیه السّلام فرمود [کیف أعبدُ ربّاً لم أره] و در مقام دیگر میفرماید [ما رأیت شیئا الاّ و قد رأیت الله قبله او بعده او معه] *

یا شیخ در آنچه ذکر شده تفکر فرما شاید بقوّت اسم قیوم از رحیق محتوم بیاشامی و بیابی آنچه را که کلّ از ادراکش عاجزند * کمر همّت را محکم نما و قصد ملکوت اعلی کن شاید در حین تنزیل نفحات وحی و الهام را بیابی و بان فائز شوی * براستی میگویم از برای امر الهی شبه و مثل نبوده و نیست حجاب اوهام را خرق نما انه یمدک و یؤیدک فضلا من عنده و هو القویّ الغالب القدیر * تا وقت باقی و سدره مبارک که ما بین بریه باعلی النداء ناطق خود را منع منما توکل علی الله و فوض امورک الیه ثمّ احضر فی السّجن الاعظم لتسمع ما لا سمعت الاذان شبهه و ترى ما لا رأیت العیون و الابصار * ایا بعد از این بیان از برای احدی حجّتی باقیست ؟ لا و نفس الله القائمة علی الامر * براستی میگویم امروز کلمه مبارک

﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ بيوم ﴿يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ منتهی شد اشكر الله بهذا الفضل العظیم *

یا شیخ نفحات وحی بدونش مشتبہ نشده و نمیشود * حال سدره منتهی با اثمار لا تحصى امام وجهت حاضر خود را باو هام مثل حزب قبل میالای * از نفس بیان فطره الله ظاهر و مشهود اوست گواه کل در اثبات ظهورش باحدی محتاج نبوده و نیست * حال قریب صد جلد آیات باهرات و کلمات محکمات از سماء مشیت منزل آیات نازل و حاضر لك ان تقصد المقصد الاقصى و الغایة القصوى و الذروة العلیا لتسمع و ترى ما ظهر من لدى الله رب العالمین * قدری در آیات لقاء که از مالک ملکوت اسماء در فرقان نازل شده تفکر نما شاید راه مستقیم را بیابی و سبب و علت هدایت خلق شوی * مثل شما امروز باید بر خدمت امر قیام نماید ذلت این مظلوم و عزت شما هر دو بفنا راجع جهد کن شاید فائز شوی بعملیکه عرفش از عالم قطع نشود * در ذکر لقاء نازل شده آنچه که از برای منکرین مجال رد و عدم قبول نمانده و نیست قوله تبارک و تعالی ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ﴾ و میفرماید ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ الی قوله تعالی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و همچنین میفرماید ﴿قَالُوا أَئِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَتَيْنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾ و همچنین میفرماید ﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ و همچنین میفرماید ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ أُولَئِكَ مَاوَاهُم النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و همچنین میفرماید ﴿وَإِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا انْتِ بُقْرَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِهِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ و همچنین میفرماید ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ و همچنین میفرماید ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَخَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ * ذَلِكَ جزاؤهم جهنم بما كفروا و اتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا و همچنین میفرماید ﴿هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا﴾

بِقَبَسٍ أَوْ أُجِدُّ عَلَى النَّارِ هُدًى * فَلَمَّا آتَاهَا نُودِي يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
 طُوًى * وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ﴿﴾ و همچنین میفرماید ﴿﴾ أَوْلَمْ
 يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
 النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿﴾ و همچنین میفرماید ﴿﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ
 النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ و همچنین میفرماید ﴿﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ [و
 میفرماید ﴿﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿﴾ و همچنین میفرماید
 ﴿﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿﴾ و همچنین میفرماید ﴿﴾ فَلَمَّا قَضَى
 مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا * قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا
 بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ * فَلَمَّا آتَاهَا نُودِي مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ
 الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ انتهى

در جمیع کتب الهی وعده لقاء صریح بوده و هست و مقصود از این لقاء لقاء مشرق آیات و مطلع بینات
 و مظهر اسماء حسنی و مصدر صفات علیای حقّ جلّ جلاله است * حقّ بذاته و بنفسه غیب منیع لا
 یدرک بوده پس مقصود از لقاء لقاء نفسی است که قائم مقام اوست ما بین عباد و از برای او هم شبه
 و مثل نبوده و نیست چه اگر از برای او شبه و مثل مشاهده شود کیف یثبت تقدیس ذاته و تنزیه
 کینونته عن الاشباه و الامثال * باری در مقامات لقاء و تجلّی در کتاب ایقان نازل شده انچه که
 منصفین را کفایت نماید * نسأله تعالی ان یؤیّد الکّل علی الصّدق الخالص و یقرّبهم الیه انه هو المقتدر
 القدير لا اله الا هو السامع الناطق العزيز الحمید *

یا ایها المعروف بالعلم مرّ العباد بالمعروف و لا تکن من المتوقّفين * ببصر حدید نظر نما افتاب حقیقت
 بامر مالک ملکوت بیان و سلطان جبروت عرفان از افق سماء سبح عکاء مشرق و لائح اعراض او را
 محبوب نمود و صفوف و الوف منعش نکرد از برای ان جناب هیچ عذری باقی نمانده یا باید اقرار نمائی
 و یا نعوذ بالله بر انکار کلّ قیام کنی *

یا شیخ در حزب شیعه تفکر نما چه مقدار عمارتها که بایادی ظنون و اوهام تعمیر نمودند و چه شهرها بنا
 نهادند بالآخره ان اوهام برصاص تبدیل شد و بر سید عالم وارد و یکنفس از رؤسای ان حزب در یوم
 ظهور اقبال نمود * نزد ذکر اسم مبارک کلّ بعجل الله فرجه ناطق و لکن در یوم ظهور ان شمس
 حقیقت کلّ بعجل الله فی نقمته متکلم و ناطق چنانچه دیده شد ساذج وجود و مالک غیب و شهود را

او یختمند و عمل نمودند آنچه را که لوح گریست و قلم نوحه نمود و زفرات مخلصین مرتفع و عبرات مقربین نازل *

یا شیخ فکر نما و بانصاف تکلم کن حزب شیخ احسائی باعانت الهی عارف شدند بانچه که دون ان حزب از ان محروم و محجوب مشاهده گشتند * باری در هر عصری و هر قرنی ایام ظهور مشارق وحی و مطالع الهام و مهابط علم الهی اختلاف ظاهر و سبب و علت ان نفوس کاذبه ملحده بوده اند * شرح این مقام جائز نه ان جناب خود اعرف و اعلمند باوهم متوهمین و ظنون مرئیین * ایوم این مظلوم از ان جناب و سائر علماء که از کاس علم الهی نوشیده اند و از کلمات انوار نیر عدل منورند مسئلت مینماید نفسی را معین فرمایند من دون اطلاع احدی و او را به این جهات بفرستند و چندی در جزیره قبرص توقّف نماید و با میرزا یحیی معاشر شود شاید بر اصل امر و مصدر اوامر و احکام الهی آگاه گردد * اگر قدری تفکر نمائی شهادت میدهی بر حکمت و قدرت و سلطنت حقّ جلّ جلاله * معدودی که از امر آگاه نه و با ما نبوده اند گفته اند آنچه را که اشیاء کلّها و نفوس مطمئنّه راضیه مرضیه گواهی داده اند بر کذب ان نفوس غافله * حال اگر ان جناب همّت فرمایند حقیقت امر بر عالمیان کشف شود و ناس را از این ظلمات مظلم صیلم نجات بخشد * لو لا البهائم من یقدر ان ینطق امام وجوه الانام و لو لاه من یقدر ان یتکلم بما امر به من لدی الله ربّ الجنود * حال نفس غافل بجبل روضه خوانی تمسک جستہ لعمر الله انه فی کذب مبین * چه که این حزب را اعتقاد انکه در ظهور حضرت قائم ائمه سلام الله علیهم از قبور بر خاسته اند هذا حقّ لا ریب فیه * از حقّ میطلبیم متوهمین را از کوثر ایقان که از معین قلم اعلی جاریست قسمت عطا فرماید تا کلّ فائز شوند بانچه که سزاوار ایام اوست *

یا شیخ در ببحوحه بلایا این مظلوم بتحریر این کلمات مشغول * از جمیع جهات نار ظلم و اعتساف مشهود * از یک جهت خبر رسیده اولیا را در ارض طا اخذ نموده اند مع انکه افتاب و ماه و برّ و بحر گواه که این حزب بطراز وفا مزینند و جز بارتفاع دولت و نظم مملکت و راحت ملت بامری تمسک نجسته و نخواهند جست *

یا شیخ مکرر گفتیم حضرت پادشاه را در سنین معدودات نصرت نموده ایم * ساهاست در ایران امر مغایری ظاهر نشده زمام مفسدین احزاب در قبضه اقتدار مقبوض احدی از حدّ تجاوز نمود * لعمر الله این حزب اهل فساد نبوده و نیستند قلوبشان بنور تقوی منور و بطراز محبة الله مزین همشان اصلاح عالم بوده و هست * و اراده انکه اختلاف از میان برخیزد و نار ضغینه و بغضا خاموشی پذیرد تا جمیع ارض قطعه واحده مشاهده گردد * و از جهت دیگر دائره سفارت ایران در مدینه کبیره بتمام قدرت و قوت بتضییع این مظلومان مشغول انهم ارادوا امرا و الله اراد امرا آخر * حال تفکر فرمائید در آنچه بر امنای

حقّ در هر دیار وارد شده گاهی نسبت سرقت و دزدی داده‌اند و هنگامی بمفتریاتی تکلم نموده‌اند که در عالم شبه و مثل نداشته * حال آن جناب بانصاف تکلم فرمایند ایا نسبت سرقتی که از جانب سفارت کبری برعیّت خود داده ثمر و اثرش در ممالک خارجه چیست؟ از این فقره این مظلوم نجل شد نه از جهت آنکه سبب و علّت تضييع این عبد بوده بلکه علّت نجلت اطلاع سفرای اجنبیه بر مراتب تدبیر و ادراک جمعی از معتبرین ایران در سفارت کبری بوده *

[متهم داری کسانی را که حقّ کرد امین مخزن هفتم طبق]

باری از مقامیکه باید مقامات عالیه طلب نمایند و اخذ رای کنند در اطفاء نورش ساعی و جاهدند * و لکن در ظهور این فقره از قرار مذکور جناب سفیر کبیر معین الملک میرزا محسن خان آیده الله در استانه تشریف نداشته‌اند * و این امور نظر بان است که حضرت پادشاه ایران آیده الرحمن را از محرمان حرم عرفان مکدر میدانند حقّ شاهد و گواه که این مظلوم لا زال باسبایکه سبب عزّت دولت و ملت است متمسک بوده و کفی بالله شهیدا * در وصف اهل بها از قلم اعلی این کلمات نازل * انهم رجال لو یمرّون علی مدائن الذهب لا یلتفتون الیها و لو یمرّون علی ملکوت الجمال لا یتوجّهون الیه کذلک نزل من القلم الاعلی لاهل البهائم من لدن ناصح علیم * و در آخر لوح حضرت امپراطور پاریس این کلمه علیا نازل * هل تفرح بما عندک من الزخارف بعد اذ تعلم انّها ستفنی او تسرّ بما تحکم علی شبر من الارض بعد اذ کلّها لم تکن عند اهل البهائم الا کسواد عین نملة میّته؟ دعها لاهلها ثم اقبل الی مقصود العالمین * جز حقّ جلّ جلاله احدی بر آنچه بر این مظلوم وارد شده آگاه نه * در هر یوم ذکری در دائره سفارت کبری در استانه اصغا میشود * سبحان الله جمیع تدابیر منحصر شده به اسبابی که سبب و علّت تضييع این عبد است غافل از آنکه ذلّت در سبیل الهی نفس عزّتست * در ورقه اخبار این کلمات مذکور قوله [در تقلّبکاری بعضی از منفیّان عکا و تعدّیاتی که از آنان بر بعضی وارد شده] الی آخر قوله نزد مظاهر عدل و مطالع انصاف قصدش معلوم و مقصودش واضح * باری بانواع اذیت و ظلم و اعتساف قیام نمود * لعمر الله این مظلوم این منفا را بوطن اعلی تبدیل نینماید * نزد اهل بصر آنچه در سبیل الهی وارد شود عزّیست مبین و مقامیست کبیر * از قبل گفتیم سبحانک یا الهی لو لا البلیا فی سبیلک من این یظهر مقام عاشقیک * و لو لا الرزایا فی حبک بای شیء یثبت شان مشتاقیک * ذلّت بمقامی رسیده که هر یوم بانتشار مفتریات مشغولند و لکن این مظلوم بصبر جمیل تمسک جسته * ایکاش حضرت پادشاه ممالک ایران آنچه در استانه وارد شده صورت آن را طلب فرمایند تا بر حقیقت امر آگاه شوند * یا سلطان اقسامک بر بک الرحمن در این فقره بنظر عدل ملاحظه فرما * هل من ذی عدل یحکم الیوم بما انزله الله فی الکتاب و هل من ذی انصاف ینصف فیما ورد علینا من دون ینة و برهان؟

یا شیخ در اطوار نفوس تفکر نما * ساکنین مدائن علم و حکمت متحیر که ایا چه واقع شده ؟ حزب شیعه که خود را اعلم و ازهد و اتقی از جمیع احزاب عالم می‌شمردند در یوم ظهور اعراض نمودند و ظلمی از ان حزب ظاهر شد که شبه نداشته و ندارد * فی الجمله تفکر لازم از اول ظهور ان حزب الی حین چه مقدار از علماء که آمدند و یکنفس از ایشان بر کیفیت ظهور آگاه نه * ایا این غفلت را سبب چه بوده؟ لو نذکره لتفطر ارکانهم * تفکر لازم بل تفکر هزار هزار سنه لازم شاید برشخی از بحر علم فائز شوند و بیابند آنچه را که الیوم از ان غافلند * قد کنت ماشیا فی ارض الطاء مشرق آیات ربک سمعت حنین المنابر و مناجاتها مع الله تبارک و تعالی نادت و قالت یا اله العالم و سید الامم تری حالنا و ما ورد علینا من ظلم عبادک * قد خلقتنا و اظهرتنا لذکرک و ثنائک اذا تسمع ما یقول الغافلون علینا فی ایامک * و عزتک ذابت ابجادنا و اضطربت ارکاننا آه آه یالیت ما خلقتنا و ما اظهرتنا * قلوب مقربین از این کلمات محترق و زفرات مخلصین از ان متصاعد * مکرر علمای اعلام را لوجه الله نصیحت نمودیم و بافق اعلی دعوت فرمودیم که شاید در ایام ظهور از امواج بحر بیان مقصود عالمیان قسمت برند و بالمره محروم نمانند * در اکثری از الواح این نصیحت کبری از سماء رحمت سابقه نازل قلنا یا معشر الامراء و العلماء اسمعوا النداء من افق عکاء انه یرشدکم و یقربکم و یردکم الی مقام جعله الله مطلع الوحی و مشرق الانوار * یا اهل العالم قد اتی الاسم الاعظم من لدن مالک القدم و بشر العباد بهذا الظهور الذی کان مکنونا فی العلم و مخزونا فی کوز العصمة و مرقوما من القلم الاعلی فی صحف الله رب الارباب * یا اهل الشین أنسیتم عنایتی و رحمتی الّتی سبقت الاشیاء من لدی الله مالک الرقاب ؟ و در کتاب اقدس نازل قل یا معشر العلماء لا تنزوا کتاب الله بما عندکم من القواعد و العلوم انه لقسطاس الحق بین الخلق قد یوزن ما عند الامم بهذا القسطاس الاعظم و انه بنفسه لو انتم تعلمون * تبکی علیکم عین عنایتی لانکم ما عرفتم الذی دعوتموه فی العشی و الاشرار و فی کل اصیل و بکور * توجهوا یا قوم بوجوه بیضاء و قلوب نورا الی البقعة المبارکة الحمراء الّتی فیها تنادی سدرة المنتهی انه لا اله الا انا المهیمن القیوم * یا معشر العلماء فی ایران هل یقدر احد منکم ان یرتّب معی فی میدان المکاشفة و العرفان او یجول فی مضمار الحکمة و التبیان؟ لا و ربی الرحمن کل من علیها فان و هذا وجه ربکم العزیز المحبوب * یا قوم انا قدرنا العلوم لعرفان المعلوم و انتم احتجبتم بها عن مشرقها الذی به ظهر کل امر مکنون * قل هذه سماء فیها کنز ام کتاب لو انتم تعلمون * هذا هو الذی به صاحت الصخرة و نادت السدرة علی الطور المرتفع علی الارض المبارکة الملك لله الملك العزیز الودود * انا ما دخلنا المدارس و ما طالعنا المباحث اسمعوا ما یدعوکم به هذا الامی الی الله الابدی انه خیر لکم عما کنز فی الارض لو انتم تفقهون * ان الذی یؤول ما نزل من سماء الوحی و ینخرجه عن الظاهر انه ممن حرّف کلمة الله العلیا و کان من الاخسرین فی کتاب مبین * عند ذلک سمعنا ضجیح الفطرة قلنا مالی یا فطرة اسمع فی اللیالی صریحک و فی الايام ضجیحک و فی الاسحار

حنینک * قالت یا سید العالم الظاهر بالاسم الاعظم قد عقر الغافلون ناقتک البیضاء و غرقوا سفینتک الحمرء و ارادوا ان یطفئوا نورک و یستروا وجه امرک * بذلک ارتفع حنینی و حنین الاشیاء کلها و الناس اکثرهم من الغافلین * امروز فطرت باذیال کرم تثبّت نموده و طائف حول گشته *

یا شیخ احضر لترى ما لا رأت عیون الابداع و تسمع ما لا سمعت آذان الاختراع لعلک تحلّص نفسک من طین الاوهام و تتوجّه الى المقام الاعلی الذی فیہ ینادی المظلوم الملک لله العزیز الحمید * امید انکه بهمت ان جناب اجنحه عباد از طین نفس و هواء مطهرّ شود و قابل طیران در هواء محبت الهی گردد پرهای بطن الوده قادر بر طیران نبوده و نیست * یشهد بذلک مظاهر العدل و الانصاف و لکنّ القوم فی ریب مبین *

یا شیخ از هر جهتی از جهات عباد اعت راضاتی نموده اند که قلم از تحریر ان استغفار مینماید مع ذلک نظر برحمت کبری جواب علی قدر مراتب ناس داده شد که شاید از نار نفی و انکار بنور اثبات و اقرار منور گردند * انصاف کمیاب و عدل مفقود * از جمله این آیات محکمات در جواب بعضی از ملکوت علم الهی ظاهر و نازل * یا ایها المتوجّه الى انوار الوجه * قد احاطت الاوهام سگان الارض و منعتهم عن التوجّه الى افق الیقین و اشراقه و ظهوراته و انواره * بالظنون منعوا عن القیوم یتکلمون باهوائهم و لا یشعرون * منهم من قال هل الآيات نزلت؟ قل ای و ربّ السموات * هل اتت الساعة؟ بل قضت و مظهر البینات * قد جاءت الحاقّة و اتی الحقّ بالحجّة و البرهان * قد برزت السّاهرة و البریة فی وجل و اضطراب * قد اتت الزلازل و ناحت القبائل من خشية الله المقتدر الجبار * قل الصّاحّة صاحت و الیوم لله الواحد المختار * هل الطّامة تمّت؟ قل ای و ربّ الارباب * هل القيامة قامت؟ بل القیوم بملکوت الآيات * هل ترى الناس صرعی؟ بلی و ربّی العلیّ الاعلیّ * هل انقعدت الاعجاز؟ بل نسفت الجبال و مالک الصّفات * قال این الجنة و النار؟ قل الاولى لقائی و الاخری نفسک یا ایها المشرک المرتاب * قال انا ما نرى المیزان * قل ای و ربّی الرحمن لا یراه الا اولو الابصار * هل سقطت النجوم؟ قل ای اذ کان القیوم فی ارض السّرّ فاعتبروا یا اولی الانظار * قد ظهرت العلامات کلها اذ اخرجنا ید القدرة من جیب العظمة و الاقتدار * قد نادى المناد اذ اتی الميعاد و انصعق الطّوریون فی تیه الوقوف من سطوة ربّک مالک الایجاد * يقول الناقور هل نفخ فی الصور؟ قل بلی و سلطان الظهور اذ استقرّ علی عرش اسمه الرحمن * قد اضاء الدیجور من فجر رحمة ربّک مطلع الانوار * قد سرت نسمة الرحمن و اهتزت الارواح فی قبور الابدان * كذلك قضی الامر من لدی الله العزیز المنان * قال الذین غفلوا متى انفطرت السماء؟ قل اذ کنتم فی اجداث الغفلة و الضلال * من الغافلین من یمسح عینیہ و ینظر الیمین و الشمال * قل قد عمیت لیس لک الیوم من ملاذ * منهم من قال هل حشرت النفوس؟ قل ای و ربّی اذ

كنت في مهاد الاوهام * و منهم من قال هل نزل الكتاب بالفطرة ؟ قل انها في الحيرة اتقوا يا اولي الالباب * و منهم من قال ا حشرت اعشى ؟ قل بلى و راكب السحاب * قد تزينت الجنة باوراد المعاني و سحر السعير من نار الفجار * قل قد اشرق النور من افق الظهور و اضاءت الافاق اذ اتى مالك يوم الميثاق * قد خسر الذين ارتابوا و ربح من اقبل بنور اليقين الى مطلع الايقان * طوبى لك يا ايها الناظر بما نزل لك هذا اللوح الذى منه تطير الارواح * احفظه ثم اقرأه لعمري انه باب رحمة ربك طوبى لمن يقرؤه في العشي و الاشراق * انا نسمع ذكرك في هذا الامر الذى منه اندك جبل العلم و زلت الاقدام * البهاء عليك و على كل مقبل اقبل الى العزيز الوهاب * قد انتهى و ما تم اصبر ان ربك هو الصبار * هذه آيات انزلناها من قبل في اول ورودنا في سجن عكاء و ارسلناها اليك لتعرف ما نطقت به ألسنتهم الكذبة اذ اتى الامر بقدرة و سلطان * قد تزعر بنيان الظنون و انفطرت سماء الاوهام و القوم في مريبة و شقاق * قد انكروا حجة الله و برهانه بعد اذ اتى من افق الاقتدار بملكوت الآيات * تركوا ما امروا به و ارتكبوا ما منعوا عنه في الكتاب * وضعوا لهم اخذوا اهواءهم ألا انهم في غفلة و ضلال * يقرءون الآيات و ينكرونها يرون البيّنات و يعرضون عنها ألا انهم في ريب عجاب * انا و صينا اولياءنا بتقوى الله الذى كان مطلع الاعمال و الاخلاق * انه قائد جنود العدل في مدينة البهاء * طوبى لمن دخل في ظل رايته التوراء و تمسك به انه من اصحاب السفينة الحمراء التى نزل ذكرها في قيوم الاسماء * قل يا حزب الله زينوا هياكلكم بطراز الامانة و الديانة ثم انصروا ربكم بجنود الاعمال و الاخلاق * انا منعناكم عن الفساد و الجدل في كتبى و صحفى و زبرى و الواحى و ما اردنا بذلك الا علوكم و سموكم * تشهد بذلك السماء و انجها و الشمس و اشراقها و الاشجار و اوراقها و البحار و امواجها و الارض و كنوزها * نسال الله ان يمد اولياءه و يؤيدهم على ما ينبغى لهم في هذا المقام المبارك العزيز البديع * الى ان قلنا في لوح آخر يا ايها الناظر الى الوجه، و ص العباد بتقوى الله تالله هو القائد الاول في عساكر ربك و جنوده الاخلاق المرضية و الاعمال الطيبة * و بها فتحت في الاعصار و القرون مدائن الافئدة و القلوب و نصبت رايات النصر و الظفر على اعلى الاعلام * انا نذكر لك الامانة و مقامها عند الله ربك رب العرش العظيم * انا قصدنا يوما من الايام جزيرتنا الخضراء و لما وردنا رأينا انهارها جارية و اشجارها ملتفة و كانت الشمس تلعب في خلال الاشجار * اذا توجهنا الى اليمين رأينا ما لا يتحرك القلم على ذكره و ذكر ما شهدت عين مولى الورى في ذاك المقام اللطف الاشرف المبارك الاعلى * ثم اقبلنا الى اليسار شاهدنا طلعة من طلعات الفردوس الاعلى قائمة على عمود من النور و نادى باعلى النداء : يا ملأ الارض و السماء انظروا جمالى و نورى و ظهورى و اشراقى تالله الحق انا الامانة و ظهورها و حسنها و اجر لمن تمسك بها و عرف شانها و مقامها و تشبث بذيلها * انا الزينة الكبرى لاهل البهاء و طراز العز لمن في ملكوت الانشاء و أنا

السَّبب الاعظم لثروة العالم و افق الاطمئنان لاهل الامكان * كذلك انزلنا لك ما يقرب العباد الى مالک الایجاد *

این مظلوم لازال اهل عالم را بما یرفعهم و یقرِّبهم دعوت نموده و از افق اعلی اشراق نموده آنچه که از برای احدی مجال توقّف و اعراض و اعتراض نمانده و لکن غافلین را نفعی نبخشیده و لا یزیدهم الا خسارا *

یا شیخ باید با حضرت سلطان ایده الله متّحد شوند و در لیالی و ایّام بما یرتفع به شأن الدّولة و الملة تمسک نمایند * این حزب بتمام همت بتهذیب نفوس و اصلاح امور متشبّث و مشغولند * یشهد بذلك ما نزل من القلم الاعلی فی هذا اللّوح المبین * چه بسا از امور که سهل و آسان بنظر می آید و لکن اکثری از ان غافل و باموریکه سبب تضييع ایامست مشغول * در استانه یومی از ایّام کمال پاشا نزد مظلوم حاضر و از امور نافع ذکری بمیان آمد ذکر نمودند که السن متعدده اموخته اند * در جواب ذکر شد عمری را تلف نموده اید باید مثل ان جناب و سائر وکلای دولت مجلسی بیارایند و در ان مجلس یک لسان از السن مختلفه و همچنین یک خطّ از خطوط موجوده را اختیار نمایند و یا خط و لسانی بدیع ترتیب دهند و در مدارس عالم اطفال را بان تعلیم فرمایند در این صورت دارای دو لسان میشوند یکی لسان وطن و دیگری لسانی که عموم اهل عالم بان تکلم نمایند * اگر بانچه ذکر شد تمسک جویند جمیع ارض قطعه واحده مشاهده شود و از تعلیم و تعلّم السن مختلفه فارغ و ازاد شوند * در حضور قبول فرمودند و بسیار هم اظهار فرح و مسرت کردند و بعد بایشان ذکر شد که این فقره را بوکلاء و وزرای دولت برسانند تا حکمش در ممالک جاری گردد و بعد مکرّر تشریف آوردند و از این فقره ذکر نمودند و حال آنکه آنچه ذکر شد سبب اتّحاد اهل عالم و اتّفاق بوده * امید آنکه دولت ایران بان تمسک فرماید و اجرا دارد * حال خطّ بدیعی و لسان جدیدی اختراع شده اگر طالب باشند ارسال شود * مقصود آنکه کلّ تمسک نمایند باموریکه از زحمت و مشقّت بکاهد و ایّام در آنچه سزاوار است صرف شود و بانتهای رسد انّ الله هو المؤید العلیم و المدبّر الخبیر * ان شاء الله ایران مزین گردد و فائز شود بانچه که الی حین از ان محروم بوده * قل یا سلطان همت فرما تا جمیع اهل عالم بتجلیات انوار نیر عدل ان حضرت منور گردند * این مظلوم جز بامانت و صدق و صفا و امور نافع بامری ناظر نبوده و نیست * او را از خائنین مشمرید * سبحانک یا الهی و سیدی و سندی اید حضرة السّطان علی اجراء اوامرک و احکامک و اظهار عدلک بین عبادک * انک انت الفضال الفیاض المقتدر القدير * قد اتی امر الله بالفضل طوبی للعاملین و طوبی للعارفین و طوبی لمن تمسک بالحقّ منقطعاً عنّ فی السّموات و الارضین *

یا شیخ قصد شاطیء بحر اعظم فرما ثم ادخل فی السفینة الحمراء الّتی قدرها الله لاهل البهاء فی قیوم الاسماء و انہا تمرّ علی البرّ و البحر من دخل فیها نجی و من اعرض هلك * اذا دخلت و فزت و لّ وجهک شطر کعبة الله المہیمن القیوم و قل : اللّهم انّی اسألك من بهائک بأبہاء و کلّ بهائک بہی * اذا تفتح علی وجهک ابواب الملکوت و ترى ما لا رأّت العیون و تسمع ما لا سمعت الآذان * انّ المظلوم یعظک کما وعظک و ما اراد لک الّا الدّخول فی بحر احدیة الله ربّ العالمین * هذا یوم فیہ تنادی کلّ الاشیاء و تبشّر الناس بهذا الظهور الذی به ظهر ما کان مکنونا مخزوناً فی علم الله العزیز الحمید *

یا شیخ تغرّدت حمامات بیان را بر افغان سدره عرفان اصغاً نمودی * حال تغنیات طیور حکمت را کہ در جنّت علیا مرتفع است بشنو آنہ یعرفک ما کنت غافلاً عنہ * اسمع ما نطق به لسان القوّة و القدرة فی کتب الله مقصود العارفين * فی هذا الحین ارتفع النداء من سدرة المنتہی فی قطب الفردوس الاعلی و امرنی بان اذکر لجنابک ما نزل فی الزبر و الالواح و ما نطق به مبشّری الذی فدی بنفسه لهذا النّبأ العظیم و الصراط المستقیم * قال و قوله الحقّ [و قد کتبت جوہرة فی ذکره و هو انہ لا یشار بشارتی و لا بما ذکر فی البیان] الی قوله عزّ و جلّ فی ذکر هذا الظهور الاعظم و النّبأ العظیم [انہ اجلّ و اعلی من ان یكون معروفاً بدونه او مستشیراً بشارة خلقه و انّی انا اول عبد قد آمنت به و آیاتہ و اخذت من ابکار حدائق جنّة عرفانہ حدائق کلماتہ * بلی و عزّتہ هو الحقّ لا اله الا هو کلّ بامرہ قائمون] انتہی * حمامہ حقیقی بر اغصان سدرہ الہی بہ این کلمات تغنی فرمودہ طوبی از برای نفسیکہ باصغای ان فائز شد و از بحور بیان الہی کہ در ہر کلمہ مستور اخذ نمود و اشامید * و همچنین در مقام دیگر ندای بیان از اعلی الاغصان مرتفع قوله تبارک و تعالی [و فی سنة التّسع انتم کلّ خیر تدرون] و در مقام دیگر میفرماید [و فی سنة التّسع انتم بلقاء الله ترزقون] انتہی * این نعمات کہ از طیور مدائن عرفان ظاہر گشتہ مطابق است بما انزلہ الرّحمن فی الفرقان طوبی للمتبصرین و طوبی للفائزین *

یا شیخ لعمر الله فرات رحمت جاری و بحر بیان موج و شمس ظهور مشرق و منیر بقلب فارغ و صدر منشرح و لسان صدق مبین این کلمات عالیات کہ از مبشّری عنی نقطہ اولی ظاہر شدہ قرائت نما * قوله عزّ بیانہ مخاطباً لحضرة العظیم [هذا ما قد وعدناک قبل حین الذی اجبناک اصبر حتی یقضی عن البیان تسعة فاذا قل فتبارک الله احسن المبدعین * قل هو نبأ لم یحط بعلہ احد الا الله و لکن انتم یومئذ لا تعلمون] انتہی * و در سنہ تسع این ظهور اعظم از مشرق ارادہ الہی مشرق و لائح لا ینکرہ الا کلّ غافل مریب * نسأل الله ان یؤید عباده علی الرجوع الیہ و الاستغفار عمّا عملوا بہ فی الحیاة الباطلة انہ هو التّوّاب الغفور الرّحیم * و در مقام دیگر میفرماید [انّی انا اول عبد قد آمنت به و آیاتہ] انتہی *

همچنین در بیان فارسی میفرماید [انه هو الذي ينطق في كل شأن اننى انا الله] الى آخر بيانه جلّ و عزّ * و مقصود از ذکر ربوبیت و الوهیت از قبل ذکر شد قد خرقنا الاحجاب و اظهرنا ما يقرب الناس الى الله مالک الرقاب * طوبى لمن فاز بالعدل و الانصاف في هذا الفضل الذي احاط من في السموات و الارضين امرا من لدى الله رب العالمين *

يا شيخ نعمات انجيل را باذن انصاف بشنو قوله عزّ بيانه که از بعد اخبار میفرماید [و اما ذلك اليوم و تلك الساعة فلا يعلم بهما احدٌ و لا الملائكة الذين في السماء و لا الابن الا الأب] و مقصود از اب در این مقام حقّ جلّ جلاله است و اوست مربی حقیقی و معلّم معنوی * یوئیل میفرماید [لانّ يوم الربّ عظیم و مخوف جداً فمن يطيقه] اول در بیان جلیل مرقوم در انجيل میفرماید [احدی بحین ظهور آگاه نه لم يحط به الا الله العليم الخبير] و در ثانی عظمت ظهور را ذکر مینماید * و همچنین در فرقان میفرماید ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ﴾ اینست ان نبایکه عظمتش در اکثری از کتب قبل و بعد مذکور * اینست ان نبایکه ارتعدت به فرائض العالم الا من شاء الله الحافظ الناصر المعين * چنانچه بابصار ظاهره مشاهده شد که جمیع عباد و من فی البلاد منقلب و متحیر گشتند الا من شاء الله *

يا شيخ امر عظیم است و نبأ عظیم * بصبر و سکون در آیات باهرات و کلمات عالیات و ما ظهر فی هذه الايام تفکر نما شاید اسرار مکنونه در کتب را بیابی و بر هدایت عباد همّت نمائی * ندای ارمیا را بسمع حقیقی بشنو میفرماید [آه لانّ ذلك اليوم عظیم و ليس مثله] اگر ان جناب بانصاف نظر نمایند بر عظمت یوم آگاه شوند * اسمع نداء هذا الناصح العليم و لا تجعل نفسك محرومة عن الرحمة التي سبقت الوجود من الغيب و الشهود * نغمه حضرت داود را بشنو میفرماید [من يقودني الى المدينة المحصنة] مدینه محصنه عگا است که سجن اعظم نامیده شده و دارای حصن و قلعه محکم است *

يا شيخ اقرأ ما نطق به اشعيا في كتابه قوله [على جبل عال اصعدي يا مبشرة صهيون ارفعي صوتك بقوة يا مبشرة اورشليم ارفعي لا تخافي قولي لمدن يهوذا هو ذا الهك هو ذا السيد الربّ بقوة يأتي و ذراعه تحکم له] * امروز جمیع علامات نمودار مدینه بزرگی از آسمان نازل شده و صهیون از ظهور حقّ مهتزّ و مسرور چه که نداء الله را از کلّ جهات اصغا نموده * امروز اورشليم ببشارت جدید فائز چه که مقام جمیز سرو ازاد ایستاده * اورشليم محلّ زیارت جمیع احزاب عالم است و بقدس نامیده شده و ان و صهیون و فلسطین جمیع در این اراضی واقع اینست که میفرماید [طوبى لمن هاجر الى عگا] * عاموص میفرماید [انّ الربّ يزجر من صهيون و يأتي صوته من اورشليم فتروح مراعي الرعاة و يبيس رأس الكرم] و کرم در کتاب الهی بکوم الله و کرم الله نامیده شده * کوم تپه را میگویند و این مقامیست که در این

ایام از فضل دارای ظهور خباء مجد بر ان مرتفع گشته طوبی للواردین و طوبی للمقبلین * و همچنین میفرماید [یأتی إلهنا و لا یصمت] *

یا شیخ در این بیان مقصود عالمیان که بعاموص فرموده تفکر نما قوله [فاستعدّ للقاء الهک یا اسرائیل فانه هو ذا الذی صنع الجبال و خالق الریح و اخبر الانسان ما هو فکره الذی يجعل الفجر ظلّاما و یشی علی مشارف الارض یهوه اله الجنود اسمه] میفرماید فجر را تاریک مینماید مقصود آنکه اگر در حین ظهور مکّم طور نفسی خود را صبح صادق داند بقوّت و قدرت الهی تاریک میشود صبح کاذبست و خود را صادق میداند و یل له و یل لمن اتّبعه من دون بیّنة من الله ربّ العالمین * اشعیا میفرماید [یسمو الربّ وحده فی ذلک الیوم] و در عظمت ظهور میفرماید [ادخل الی الصخرة و اختبئ فی التراب من امام هیبة الربّ و من بهاء عظمته] و در مقام دیگر میفرماید [تفرح البریة و الارض الیابسة و یتبهج القفر و یزهر کالتّرجس یزهر ازهارا و یتبهج ابتهاجا و یرتمّ یدفع الیه مجد لبنان بهاء کرمل و شارون هم یرون مجد الربّ بهاء إلهنا] انتهی * این فقرات احتیاج بتفسیر ندارد بمثابه افتاب مشرق و ظاهر و بمثابه نور ساطع و لامع * هر منصفی از عرف این بیان بحدیقه عرفان راه یابد و فائز شود بانچه اکثر اهل عالم از ان محبوب و ممنوعند * قل اتّقوا الله یا قوم و لا تتّبعا شبّهات النّاعقین الذّین نقضوا عهد الله و میثاقه و انکروا رحمته الّتی سبقت من فی السموات و الارضین * و همچنین میفرماید [قولوا لخائفی القلوب تشدّدوا لا تخافوا هو ذا إلهکم] انتهی * این آیه مبارکه دلیل است بر عظمت ظهور و عظمت امر چه که نفخه صور عالم را مضطرب مینماید زلزله و خوف کلّ را احاطه میکند طوبی از برای نفسیکه بنور توکل و انقطاع منور گشت شدائد ان یوم او را منع نکند و نترساند * کذلک نطق لسان البیان امر من لدی الرحمن انه هو المقتدر القویّ الغالب القدير * حال از برای صاحبان اذان و ابصار واجب که در این کلمات عالیات که در هر یک بحور معانی و بیان مستور تفکر نمایند لعلّ بیان مالک ادیان عباد خود را بکمال روح و ریحان بمقصد اقصی و ذروه علیا که مطلع افق این نداست فائز فرماید *

یا شیخ اگر نفعات بیان را اقلّ از سمّ ابره بیابی عالم و عالمیان را بگذاری و بانوار وجه حضرت مقصود توجه نمائی * باری در کلمات حضرت روح معانی لا تخصی مستور ذکر امور کثیره فرموده و لکن نظر بعدم وجود سامعین و ناظرین اکثری را ستر نموده چنانچه میفرماید [و لکن لا تستطیعون ان تحتملوا الآن] * ان مطلع وحی میفرماید در ان یوم اخبار بعد را حضرت موعود ذکر میفرماید چنانچه در کتاب اقدس و الواح حضرات ملوک و لوح رئیس و لوح فؤاد از قلم اعلی اکثر اموری که در ارض واقع از قبل جاری و نازل گشته * در کتاب اقدس نازل [یا ارض الطّاء لا تحزنی من شیء قد جعلک الله مطلع فرح العالمین * لو یشاء یبارک سریرک بالذی یحکم بالعدل و یجمع اغنام الله الّتی

تفرقت من الذئاب * انه يواجه اهل البهائم بالفرح و الانبساط * ألا انه من جوهر الخلق لدى الحق عليه بهاء الله و بهاء من في ملكوت الامر في كل حين*

این آیات از قبل نازل و لکن در این حین این ایه نازل *

الهی الهی یدعوک البهائم و یسألک بانوار وجهک و امواج بحر امرک و تجلیات شمس بیانک ان تؤید السلطان علی العدل و الانصاف * و لو ترید بارک به سریر الامر و الحکم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت السامع المجیب * افرحی یا ارض الطاء بما جعلک الله افق النور بما وُلدَ فیک مطلع الظهور و سمیت بهذا الاسم الذی به لاح نیر الفضل و اشرقت السموات و الارضون * سوف تنقلب فیک الامور و یحکم علیک جمهور الناس ان ربک هو العلیم المحیط * اطمئننی بفضل ربک انه لا تنقطع عنک لحظات اللطاف * سوف یاخذک الاطمئنان بعد الاضطراب کذلک قضی الامر فی کتاب بدیع * و همچنین در لوح فؤاد و لوح پاریس و الواح اخری نازل شده انچه که هر صاحب انصافی شهادت میدهد بر قدرت و عظمت و علم حق جلّ جلاله * اگر بعدل ملاحظه نمایند بر سر این ایه مبارکه ﴿لَا رَطْبٌ وَ لَا یَابِسٌ اِلَّا فِی کِتَابٍ مُّبِیْنٍ﴾ آگاه میشوند و ادراک مینمایند * و لکنّ الیوم منع الناس اعراضهم عن ادراک ما نزل بالحق من لدن منزل قدیم * سبحان الله آیات باهرات از جمیع جهات احاطه نموده مع ذلک اکثری از عباد از مشاهده و آگاهی ان محرومند * از حق میطلبم توفیق عطا فرماید تا جمیع بر لالی مستوره در اصداف بحر اعظم آگاه شوند و به لک الحمد یا اله العالم ناطق گردند * یا معشر المنصفین در امواج بحر بیان و علم الهی نظر نمائید و تفکر کنید تا بلسان ظاهر و باطن شهادت دهید بانّ عنده علم کلّ شیء فی الکتاب لا یعزب عن علمه من شیء انه اظهر ما کان مکنونا اذ استوی علی عرش البیان فی الماب * انچه نازل شده کلمه بکلمه در ارض ظاهر گشته و میشود از برای احدی مجال اعراض و اعتراض نه و لکن چون انصاف مخدول و مستور اکثری باوهامات خود تکلم مینمایند * الهی الهی لا تمنع عبادک عن التوجه الی نور الايقان الذی اشرق من افق سماء مشیتک و لا تجعلهم یا الهی محرومین عن بحور آیاتک * ای رب هم عبادک فی بلادک و ارقاؤک فی دیارک * ان لم ترحمهم من یرحمهم * خذ یا الهی ایادی الذین غرقوا فی بحر الاوهام و خلصهم بقدرتک و سلطانتک ثم انقذهم بذراعی اقتدارک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی یمینک زمام من فی السموات و الارضین * و همچنین نقطه اولی میفرماید [بچشم او او را ببینید و اگر بچشم غیر ملاحظه کنید هرگز بشناسائی و آگاهی فائز نشوید] انتهى و این فقره مخصوص است باین ظهور اعظم طوبی للمنصفین * و همچنین میفرماید [نطفه یک ساله ظهور او اقوی است از کلّ بیان] * این بشارتهای بیان و کتب قبل مکرر در

کتاب عدیده با سامی مختلفه ذکر شده لعلّ الناس ینصفون فیما اشرق و لاح من افق ارادة الله ربّ
العرش العظیم *

یا شیخ قل للملأ البیان در این کلمه مبارکه تفکر نمائید میفرماید [جمیع بیان ورقی است از اوراق جنت او
[انصفوا یا قوم و لا تكونوا من الاخسین فی کتاب الله ربّ العالمین * امروز سدره مبارکه با اثمار جنیه
جدیده بدیعه امام و جهت موجود انظر الیها منقطعا عن دونها كذلك نطق لسان القوّة و القدرة فی هذا
المقام الذی جعله الله مزینا بقدم اسمه الاعظم و نبأه العظیم * و همچنین میفرماید [من اول ذلك
الامر الی قبل ان یکمل تسعة کینونات الخلق لم تظهر و انّ کلّ ما قد رأیت من النطفة الی ما کسونه لهما
ثم اصبر حتّی تشهد خلق الآخر قل فبارک الله احسن الخالقین [و همچنین از اقتدار ظهور ذکر فرموده
و قال [حلّ لمن ینظره الله ان یردّ من لم یکن فوق الارض اعلى منه اذ ذلك خلق فی قبضته و کلّ له
قاتنون * فانّ لكم بعد حین امر ستعلمون] و میفرماید [فاعرف بالیقین الاقطع و الامر المثبت الاحتم بانه
جلّ جلاله و عزّ اعزازه و قدس اقداسه و کبر کبریاءه و مجدّ شئوناته یعرف کلّ شیء نفسه بنفسه فمن
یقدر ان یعرفه بغيره] الی قوله عزّ و جلّ [ایاک ایاک ایام ظهوره ان تحتجب بالواحد البیانیه فانّ
ذلك الواحد خلق عنده و ایاک ایاک ان تحتجب بکلمات ما نزل فی البیان (الی قوله تعالی) و لا
تنظر الیه الا بعینه فانّ من ینظر الیه بعینه یدرکه و الا یحتجب * ان اردت الله و لقاءه فأرده و انظر الیه
[و همچنین میفرماید [اگر یک ایه از آیات من ینظره الله را تلاوت کنی اعزّتر خواهد بود از انکه کلّ
بیان را ثبت کنی زیرا که ان روز ان یک آیه ترا نجات میدهد ولی کلّ بیان نمیدهد] انتهى * قل یا
معشر البیان انصفوا انصفوا ثم انصفوا انصفوا و لا تكونوا من الذین ذکروا مظهر امر الله فی اللیالی و
الایام و لما اتی بالفضل و اشرق افق الظهور افتوا علیه بما ناح به سکان الملکوت و الجبروت و الذین
طافوا حول ارادة الله العلیم الحکیم * در این کلمه علیا تفکر نمائید میفرماید [انّی مؤمن به و بدینه و بکتابه
و بادلائه و بمناهجه و بما ینظره من عنده فی کلّ ذلك مفتخرا بنسبتی الیه و متعزّزا بإیمانی به] و همچنین
میفرماید [ان یا کلّ شیء فی البیان فلتعرفن حدّ انفسکم فانّ مثل نقطة البیان یؤمن بمن ینظره الله قبل
کلّ شیء و انّی انا بذک افتخرن علی من فی ملکوت السموات و الارض] انتهى * لعمر الله جمیع
ذرات کائنات بنوحه و ندبه مشغولند از ظلم معرضین بیان * ایا صاحبان ابصار و آذان کجا رفتند ؟ نسأل
الله تبارک و تعالی ان یحضرهم و ینصحهم بما ینفعهم و یمنعهم عما یضرهم انه هو القویّ الغالب القدیر *
و همچنین میفرماید [لا تحتجبن عن الله بعد ظهوره فانّ کلّ ما رفع البیان نکاتم فی یدی و انّی انا خاتم
فی یدی من ینظره الله جلّ ذکره یقلّب کیف یشاء لما یشاء بما یشاء انه هو المهیمن المتعال] و همچنین
میفرماید [فانه لو یجعل ما علی الارض نبیا لیکونن انبیاء عند الله] و همچنین میفرماید [و اذا یوم ظهور
من ینظره الله کلّ من علی الارض عنده سواء فمن یجعله نبیا کان نبیا من اول الذی لا اول له الی آخر

الذی لا آخر له لانّ ذلك ممّا قد جعله الله و من يجعله وليّاً فذلك ما كان وليّاً في كلّ العوالم فانّ ذلك ممّا قد جعله الله لانّ مشیة الله لن يظهر الاّ بمشيته و ارادة الله لم يظهر الاّ بارادته و انه هو القاهر المقتدر المنیع [انتهى * باری در هر مقامی ذکر فرموده اند آنچه را که سبب اقبال و ارتفاع و ارتقاء و هدایت خالق است و لکن معدودی غیر منصفین حجاب شدند و سدّی حائل گشته اند و عباد را از توجه بانوار وجه منع کرده اند * نسأل الله ان یطردهم بسلطانه و یاخذهم باخذه انه هو المقتدر العزیز الحکیم * و همچنین میفرماید [فانّ مثله جلّ ذکره کمثل الشمس لو یقابله الى ما لا نهاية مرايا کلهنّ لیستعکسنّ من تجلّی الشمس فی حدّهم و ان لم یقابلهما من احد فیطلع الشمس و یغرب و الحجاب للمرآیا و انّی ما قصرت عن نصحی ذلك الخلق و تدبیری لا قبلهم الى الله ربّهم و ایمانهم بالله بارئهم و ان یؤمننّ به یوم ظهوره کلّ ما علی الارض فاذا یسرّ کینونتی حیث کلّ قد بلغوا الى ذرّوة وجودهم و وصلوا الى طلعة محبوبهم و ادركوا ما یمکن فی الامکان من تجلّی مقصودهم و الاّ یحزن فؤادی و انّی قد ریّت کلّ شیء لذلك، فکیف یحتجب احدٌ؟ علی هذا قد دعوت الله و لادعونه انه قریب مجیب] و همچنین میفرماید [بقدر اسم مؤمن هم در حقّ ان شجره لا شرقیه و لا غربیه راضی نمیشوند چه اگر راضی شوند حزن بر او وارد نمیآورد] انتهى * یا اذن عالم ایا شنیدی بچه عجز این بیانات از مشرق اراده مطلع اسماء ظاهر گشته ؟ میفرماید کلّ را تربیت نمودم از برای عرفان این ظهور و لکن اهل بیان بقدر اسم مؤمن هم در حقّ ان سدره مبارکه لا شرقیه و لا غربیه راضی نمیشوند * آه آه عمّا ورد علی نفسی لعمر الله قد ورد علیّ من الذی ریّته فی اللیالی و الاّیام ما ناح به روح القدس و اهل خباء عظمة الله مالک هذا الیوم البدیع * و همچنین ردّاً لبعضی از معرضین میفرماید [چه کسی عالم بظهور نیست غیر الله هر وقت شود باید کلّ تصدیق بنقطه حقیقت نمایند و شکر الهی بجای آورند] انتهى * معرضین بمثابه امتّ یحیی تکلم نمودند چه که ان نفوس هم بر حضرت روح اعتراض کردند که شریعت یحیی تمام نشد تو از برای چه امدی * حال هم معرضین مع انکه ابد با ما نبودند و اطلاع از اصل امر نداشته و ندارند که از که بوده و چه بوده گفته اند آنچه را که اشیاء کلّها بنوحه و ندبه مشغول * لعمری انّ الاخرس لا یقدر ان یقوم امام ملکوت البیان * اتقوا الله یا قوم ثمّ اقراوا ما نزل بالحقّ فی الباب الثامن من الواحد السّادس من البیان و لا تکنوا من المعرضین * و همچنین امر فرموده [که در هر نوزده روز یکدفعه در این باب نظر کنند لعلّ در ظهور من یظهره الله محتجب نشوند بشئونی دون شان آیات که اعظم حجج و براهین بوده و هست] انتهى * حضرت یحیی بن زکریّا فرموده آنچه را که مبشّر فرموده [قائلاً توبوا لانه قد اقترب ملکوت السموات انّی اعمدکم بماء للتّوبة و لکنّ الذی یأتی بعدی هو اقوی منّی الذی لست اهلا ان احمل حذاه] اینست که مبشّر میفرماید در مقام خضوع و خشوع [که جمیع بیان ورقی است از اوراق جنّت او] و همچنین میفرماید [من اولّ عابدینم و افتخار میکنم بنسبتی الیه] * یا قوم مع ذلك

اهل بیان عمل نمودند آنچه را که ذی الجوشن و ابن انس و اصبحی از ان پناه بخدا برده و میبرند * این مظلوم در شب و روز بارتفاع امر الهی امام وجوه ادیان مشغول و ان نفوس باسباییکه سبب ذلت و علت اذیت بوده متمسک * و همچنین میفرماید [او را شناخته آیات او و احتیاط در عرفان او نکرده که بقدر همان در نار محتجب خواهید بود] انتهی * ای معرضین بیان در این کلمه علیا که از مطلع بیان نقطه عرفان جاری شده تفکر نمائید و در این حین ان کلمه را بشنوید میفرماید [در ان روز ان افتاب حقیقت اهل بیان را خطاب مینماید و این سوره فرقان را تلاوت میفرماید ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ * لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ * وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ * لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴾ * سبحان الله مع این بیانات واضح و آثار لامعه مشرقه کل باوهم خود مشغولند و از حضرت مقصود غافل و محبوب * یا معرضین از نوم غفلت بیدار شوید و این کلمه مبشر را بشنوید میفرماید [شجره اثبات باعراضش از او از نفی محسوب و شجره نفی باقبالش باو از اثبات محسوب] و همچنین میفرماید [اگر نفسی ادعا نماید و اتیان بحجت نماید تعرض نمائید و حزن وارد میاورید] انتهی * باری این مظلوم در لیلی و ایام به قل یا ایها الکافرون ناطق که شاید سبب تنبه شود و خلق را بطراز انصاف مزین دارد * حال در این کلمات که عرف یاس از ان متضوع تفکر نمائید فی مناجاته مع الاحزان الی الله رب العالمین قوله [سبحانک اللهم فاشهد بانّی بذلک الکتاب قد اخذت عهد و لایة من تظهرنه عن کلّ شیء قبل عهد و لایتی و کفی بک و بمن آمن بآیاتک علیّ شهداء و انک انت حسبی علیک توکلّت و انک کنت علی کلّ شیء حسیباً] * و در مقام دیگر میفرماید [ان یا شمس المرآیا انتم الی شمس الحقیقة تنظرون فانّ قیامکم بها لو انتم تبصرون * کلّم حکیمان بالماء فی البحر تتحرّکون و تحتجبون عن الماء و تسألون عمّا انتم به قائمون] و همچنین میفرماید [لاشکونّ الیک ان یا مرآة جودی عن کلّ المرآیا کلّ بالوانهم الیّ لینظرون] انتهی * این خطاب از مصدر امر حضرت وهاب بجناب سید جواد مشهور بکربلائی نازل حقّ شاهد و عالم گواه که ان سید با این مظلوم بوده و در ردّ معرضین هم شرحی مبسوط نوشته و دو لوح هم که در ان از ظهور حقّ گواهی داده و از دونش اشارات اعراض ظاهر و هویدا نزد جناب حیدر قبل علیّ فرستادیم و خطّ او نزد کلّ معلوم و واضحست * و مقصود از این عمل انکه شاید منکرین بفرات اقرار فائز شوند و معرضین بنور اقبال منور گردند * حقّ شاهد که این مظلوم مقصودی جز القای کلمه الهی نداشته طوبی للمنصفین و ویل للمعرضین * معرضین تدبیرها نموده اند و بحیلها تمسک جسته اند * از جمله صورت این سید را گرفته اند و همچنین صور بعضی را بعد هر کدام را در ورق چسبانده اند و فوق اینها صورت میرزا یحیی را * باری بهر اسبابی از برای انکار حقّ تمسک جسته اند * قل

[حق عیان چون مهر رخشان آمده حیف کاندرا شهر کوران آمده]

و سید مذکور منکرین را نصیحت نموده و بافق اعلی دعوت کرده و لکن در احجار ملساء تاثیری نمود و در باره اش گفته‌اند آنچه را که او از ان بحقّ جلّ جلاله پناه برده * و حال عرائضی که بساحت اقدس ارسال داشته موجود است طوبی للہنصفین * حال در شکایت نقطه اولی از مرایا تفکر نمائید شاید سبب انتباه گردد و عباد از شمال اوهام و ظنون بئین ایمان و ایقان توجّه نمایند و آگاه گردند بانچه که از او محجوبند مع آنکه از عالم نیستی بهستی مخصوص عرفان این امر اعظم آمده‌اند * و همچنین میفرماید [و اجعل اللّٰهمّ تلك الشجرة کلّها له لیظہرنّ منها ثمرات ما قد خلق اللّٰه فیہا لمن قد اراد اللّٰه ان یظہر بہ ما اراد فانّی انا و عزّتک ما اردت ان یكون علی تلك الشجرة من غصن و لا ورق و لا ثمر لن یسجد له یوم ظہورہ و لا یسبحک بہ بما ینبغی لعلو علو ظہورہ و سمو سمو بطونہ و ان شہدت یا الہی علیّ من غصن او ورق او ثمر لم یسجد له یوم ظہورہ فاقطعہ اللّٰهمّ عن تلك الشجرة فانّہ لم یکن منّی و لا یرجع الّیّ] انتہی *

یا اهل بیان لعمر اللّٰه این مظلوم خیالی نداشته الا اظهار امریکہ بان مامور بوده * اگر بسمع فطرت توجّه نمائید از جمیع ارکان و اعضاء و عروق حتّی از موهای مظلوم اصغا مینمائید آنچه را که سبب توجّه و انجذاب ملاً اعلی و ناسوت انشا است * یا هادی حمیہ جاهلیہ قبل عباد بیچاره را از صراط مستقیم منع نمود * در حزب شیعه تفکر نما هزار و دوست سنه یا قائم گفتند و بالآخره جمیع بر شہادتش فتوی دادند و شہیدش نمودند مع آنکه بحقّ جلّ جلاله و حضرت خاتم و اوصیاء قائل و مقررّ و معترف بودند * حال قدری فکر لازم که شاید معلوم شود سببی که ما بین حقّ و خلق حائل شد چه بوده و علّت اعتراض و انکار چه عملی شده * یا هادی ناله منابر را اصغا نمودیم که علمای عصر ظہور بقول جمیع بر ان ارتقا جستند و حق را سبّ نموده و بر ان جوهر وجود و اصحابش وارد آوردند آنچه که چشم عالم ندید و گوش عالم نشنید * حال تو باسم وصایت و مراتبت مردم را دعوت نموده و مینمائی مع آنکه اطلاع از امر نداشته و نداری چه که با ما نبودی جمیع این حزب میدانند که سید محمد یکی از خدام بوده * در ایامیکہ حسب الخواہش دولت علیہ عثمانی بان شطر توجّه نمودیم همراه بوده و بعد از او ظاهر شد آنچه کہ لعمر اللّٰه قلم اعلی گریست و لوح نوحه نمود لذا طردش نمودیم و بمیرزا یحیی پیوست و عمل نمود آنچه را کہ هیچ ظالمی نمود ترکّاه و قلنا اخرج یا غافل * بعد از ظہور این کلمہ بمولوی خانه رفته با انها بوده الی ان جاء امر الخروج *

یا هادی سبب اوهام جدیدہ مشو مرّہ اخری بترتیب حزبی مثل حزب شیعه راضی مباش تفکر نما چه مقدار خون ریخته شد از جملہ خود تو کہ مدّعی علم بودی و همچنین علمای شیعه طراً در سنه اولی و اخری حق را لعن نمودید و فتوی بر سفک دم اطہرش دادید * اتق اللّٰه یا هادی راضی مشو عباد مجدّد

باوهم قبل مبتلی شوند اتق الله و لا تکن من الظالمین * این ایام اصغا شد در جمع بیان و محو ان همت
 نموده ای * این مظلوم از تو میطلبد این اراده را لوجه الله ترک نمائی ادراک و عقل تو از سید عالم برتر
 و بالاتر نبوده و نیست * حق شاهد و گواهد است که این مظلوم بیانرا تلاوت نموده و مطالبش را ندیده
 این قدر معلوم و واضح و مبرهن است که کتاب بیان را اس کتب خود قرار فرموده از خدا بترس در
 اموری که شان تو نیست داخل مشو * هزار و دویست سنه شیعه بیچاره را امثال توبه بتر اوهم و ظنون
 مبتلی نمودند بالآخره در یوم جزا ظاهر شد آنچه که ظالمهای قبل بحق پناه بردند * حال صریح حضرت
 نقطه را از بیانش ادراک نما عرض میکند [الهی اگر از این سدره که ان وجود مبارک باشد ثمری یا
 ورقی یا غصنی ظاهر شود که بتو ایمان نیاورد او را این حین قطع نما] و همچنین میفرماید [اگر نفسی
 کلمه ای بگوید من غیر برهان ردش نمائید] و حال با صد جلد کتاب ردش کرده ای و مسروری *
 مجدد میگویم و التماس میکنم ببصر حدید در آنچه نازل شده ملاحظه نما نفعات بیان این ظهور غیر
 بیانات قبل است * این مظلوم لازال مبتلی بوده و مقرّ امنیکه در کتب حضرت اعلی و یا غیر نظر نماید
 نداشته * بعد از ورود در عراق بامر حضرت پادشاه ایران آیده الله دو ماه او ازید فاصله میرزا یحیی
 وارد شد * ذکر نمودیم ما را حسب الامر باینجا فرستاده اند تو خوبست در ایران باشی و میرزا موسای
 اخوی را میفرستیم بطرف دیگر چه که اسم شما در دیوان نیامده میتوانید بخدمتی قیام نمائید * بعد این
 مظلوم دو سنه منقطعاً عن العالم هجرت کرد از بغداد * بعد از رجوع مشاهده شد توقف کرده و سفرش
 در عهده تاخیر مانده این مظلوم بسیار محزون شد * حق شاهد و گواه که در جمیع احیان بنشر امر
 مشغول بوده ایم سلاسل و اغلال منع نمود کند و حبس از اظهار باز نداشت * و در ان ارض بر منع
 از فساد و اعمال غیر مرضیه غیر طیبیه قیام نمودیم و لیلا و نهارا بجمیع اطراف الواح ارسال شد و
 مقصودی جز تهذیب نفوس و اعلائی کلمه مبارکه نبوده مخصوص چند نفر معین نمودیم بر جمع آثار نقطه
 * و بعد از جمع میرزا یحیی و میرزا وهّاب خراسانی که بمیرزا جواد معروف بود این دو را در محلی جمع
 نمودیم و دو دوره کتب حضرت نقطه را حسب الامر نوشته و تمام نموده اند * لعمر الله این مظلوم از
 کثرت مراوده با ناس کتب را ندیده و از آثار نقطه ببصر ظاهر مشاهده نموده و این اثار نزد این دو
 بوده که هجرت واقع شد * و قرار شد میرزا یحیی این نوشتجاترا برداشته بشطر ایران توجه نماید و در ان
 اراضی انتشار دهد * و این مظلوم حسب الاستدعای وزرای دولت علیه بان شطر توجه نمود بعد از
 ورود در موصل مشاهده شد میرزا یحیی پیش از حرکت مظلوم رفته و منتظر است * باری کتب و
 اثار در بغداد ماند و او خود بشطر علیه توجه نمود و جزء این عباد شد * حال حق شاهد است بر این
 مظلوم چه گذشت چه که بعد از زحمتهای زیاد اثار را گذاشت و خود بمهاجرین پیوست * مدتها این
 مظلوم باحزان نامتناهیه مبتلی تا آنکه به تدبیری که غیر حق کسی آگاه نیست اثار را بمقام دیگر و ارض

دیگر فرستادیم چه که در عراق عرب باید اوراق را در هر شهر ملاحظه نمود و الا از هم میریخت و ضایع میشد * و لکن الله حفظها و ارسالها الی مقام قدره الله من قبل انه هو الحافظ المعین * هر جا این مظلوم رفت میرزا یحیی از عقب آمد خود تو گواهی و میدانی که آنچه ذکر شد صدقست و لکن در سر سید اصفهانی او را اغوا نمود و عمل نمودند آنچه را که سبب فزع اکبر شد * ایکاش از مامورین دولت سؤال مینمودید عمل میرزا یحیی را در آن ارض * از همه گذشته اقسامک بالله الفرد الواحد المقتدر القدر که در نوشتجاتی که باسم او نزد نقطه اولی رفته ملاحظه نما تا آثار حق را بمثابه افتاب ممتاز مشاهده نمائی * و همچنین از کلمات نقطه بیان روح ما سواه فداه ظاهر شده آنچه که هیچ ستری ان را منع ننماید و سبحات جلال و حجات اهل ضلال ان را از ظهور باز ندارد * قد خرق الاحباب من اصبع ارادة ربک القوى الغالب القدير * بلی مفترین و مغلین را چاره نبوده و نیست * چندی قبل مذکور شد کتاب ایقان و بعضی از الواح را نسبت بغیر داده ای لعمر الله هذا ظلم عظیم * غیر از ادراک ان عاجز است تا چه رسد بتنزیل ان * حسن مازندرانی حامل هفتاد لوح بوده و چون فوت شد ان الواح را بصاحبانش ندادند و یکی از اختهای این مظلوم که من غیر جهت اعراض نموده سپردند * الله يعلم ما ورد علی الواحه و ان اخت ابا ما نبوده * قسم بافتاب حقیقت بعد از ظهور این امور میرزا یحیی را ندیده و از امر مطلع نبوده چه که ان ایام موافق نبوده اند ایشان در محله ای و این مظلوم در محله دیگر ساکن و لکن محض عنایت و محبت و شفقت چند یوم قبل از حرکت نزد او و والده اش رفته که شاید از کوثر ایمان بیاشامند و بانچه الیوم سبب تقرّب الی الله است فائز گردند * حق میدانند و شاهد و خود او گواه که غیر این بهیچوجه خیالی نبوده تا انکه الحمد لله از فضل الهی فائز شد و بطراز محبت مزین گشت * و لکن بعد از اسیری و هجرت ما از عراق باستانه دیگر از او خبری نرسید * و بعد از تفریق در ارض طا با جناب اخوی میرزا رضا قلی ملاقات نشد و خبری از او مخصوصا نرسید * در اول ایام کلّ در یک بیت ساکن بودیم و بعد ان بیت در خریمه بقیمت نازلی رفت و فرمانفرما و حسام السلطنه این دو برادر خریدند و قسمت نمودند بعد از این حادثه ما بین ما و اخوی تفریق حاصل ایشان بدر مسجد شاه و ما در دروازه شمیران ساکن * و لکن از اخت از بعد من غیر جهت اثار عناد ظاهر * این مظلوم بهیچوجه سخنی نگفته الا انکه بنت اخوی مرحوم میرزا محمد حسن علیه بهاء الله و سلامه و رحمته که مخطوبه غصن اعظم بوده او را اخت این مظلوم از نور بخانه خود برده و بمقرّ دیگر فرستاد * جمعی از اصحاب و دوستان از اطراف شکایت نمودند چه که این امر بسیار عظیم بود موافق رای هیچیک از اولیای حقّ واقع نشد * عجب در اینکه اخت او را بجلّ خود برده و ترتیبات داده بمقام دیگر فرستاده مع ذلک این مظلوم ساکت و صامت بوده و هست مگر انکه مخصوص تسکین احباب یک کلمه اظهار رفت و حقّ شاهد و گواه است که آنچه گفته شد حقیقت بوده و براستی

گفته و احدی از اولیای این اطراف و ان اراضی گمان نمی‌کردند که از اخت چنین امری که خلاف حمیت و محبت و دوستی است واقع شود * بعد از ظهور این امر سبیل را مقطوع دیدند و عمل نمودند آنچه را که کلّ میدانید و میدانند دیگر معلومست که چه مرتبه حزن از این عمل بر مظلوم وارد شد و بعد بمیرزا یحیی پیوست و حال مختلف شنیده میشود معلوم نیست چه میگوید و چه میکند * نسأل الله تبارک و تعالی ان یرجعها الیه و یؤیّدها علی الانابة لدی باب فضله انه هو العزیز التّوّاب و هو المقتدر الغفّار * و همچنین در مقام دیگر میفرماید [اگر در این حین ظاهر شود من اولّ عابدین و اولّ ساجدینم] انتہی * یا قوم انصاف دهید مقصود حضرت اعلیٰ آنکه قرب ظهور ناس را از شریعه باقیه الهیه منع نماید چنانچه اصحاب یحیی را از اقرار بروح منع نمود * مکرّر فرموده و میفرماید [بیان و آنچه در او نازل شده شما را از ان سازج وجود و مالک غیب و شهود منع نماید] مع این حکم محکم اگر کسی بیان تمسک نماید از ظلّ سدره مبارکه علیا خارجست انصفوا یا قوم و لا تکنوا من الغافلین * و همچنین میفرماید [باسما از مالک ان محتجب ممانید حتی اسم النّبی فانّ ذلک الاسم یخلق بقوله] و همچنین در باب سابع از واحد ثانی میفرماید [ای اهل بیان نکرده آنچه اهل فرقان کردند که ثمرات لیل خود را باطل کنید] الی ان قال عزّ ذکره میفرماید [اگر بظهور او فائز شدی و اطاعت نمودی ثمره بیانرا ظاهر کردی و الا لائق ذکر نیستی نزد خداوند * ترحم بر خود کرده اگر نصرت نمیکنی مظهر ربوبیت را محزون نکرده] الی قوله جلّ شأنه [اگر بلقاء الله فائز نمیگردی آیه الله را هم محزون نکرده باشی * از نفع مدینین بیان میگذرد هر گاه شما از ضرر باو بگذرید اگر چه میدانم نخواهید کرد] انتہی *

یا هادی گویا بسبب این بیانات حقّه است اراده نموده ای بیان را محو کنی * بشنو ندای مظلوم را و از این ظلم که ارکان بیان از ان مضطرب است بگذر * من در چهریق نبوده‌ام و در ماه کو نبوده‌ام حال مابین مریدهای شما حرفها ظاهر شده بعینه آنچه حزب شیعه میگفتند که این قرآن تمام نیست حضرات هم میگویند این بیان ان بیان نیست خطّ جناب آقا سید حسین موجود خط میرزا احمد موجود * نفسی که یک لطمه در دنیا نخورده و همیشه پنج نفس از اماء الله نزدش بوده او را مظلوم میگوئی و حقّ که از اولّ عمر تا بحال دست اعدا بوده و بدترین عذابهای عالم معذب گشته باو نسبت داده ای آنچه را که یهود در حقّ مسیح نگفته * اسمع نداء المظلوم و لا تکن من الاخسرین * و همچنین میفرماید [چه بسا ناری را که خدا نور میکند بمن یظهره الله و چه بسا نوری را که نار میفرماید باو و میبینم ظهور او را مثل این شمس در وسط السّماء و غروب کلّ را بمثل نجوم لیل در نهار] انتہی *

یا عالم هل لک اذن لتسمع نداء الحقّ و تتصف فی هذا الظهور الذی اذ ظهر نطق الطور قد اتی مکملّی بآیات و اضحات و براهین لاثحات رغما لكلّ غافل بعید و کلّ مفتر کذاب الذین ارادوا ان یطفثوا نور الله

بمفتریاتهم و یحوا آثار الله بغلهم ألا انهم من الظالمین فی کتاب الله رب العالمین * و همچنین میفرماید [بیان از اول تا آخر ممکن جمیع صفات اوست و خزانه نار و نور او] انتهى * سبحان الله عرف این بیان انسان را اخذ مینماید چه که بکمال حزن میفرماید آنچه را که مشاهده مینماید * و همچنین بجناب حرف حی یعنی ملا باقر علیه بهاء الله و عنایتی میفرماید [لعلک فی ثمانية سنة یوم ظهوره تدرک لقاءه] انتهى *

اعرف یا هادی و کن من السامعین * انصاف ده اکثر اصحاب الهی و ادلای حق شهید شدند تو هنوز موجودی * ایا حفظ تو از چه بوده لعمر الله از انکار و شهادت نفوس مقدسه از اقرار * هر صاحب عدل و انصافی باین فقره گواهی میدهد چه که سبب و علت این دو بمثابه افتاب ظاهر و مشهود * و همچنین خطاب بدیان مظلوم شهید میفرماید [ستعرفن قدرک بقول من یتظهره الله] و همچنین او را حرف ثالث مؤمن بمن یتظهره الله فرموده بقوله [و انک انت یا حرف الثالث المؤمن بمن یتظهره الله] و همچنین میفرماید [و لکن الله اذا شاء لیعرفنک بقول من یتظهره الله] * حضرت دیان که بقول نقطه روح ما سواه فداه مخزن امانت حق جلّ جلاله و ممکن لالی علم اوست او را بظلمی شهید نمودند که ملأ اعلی گریست و نوحه نمود و اوست نفسیکه علم مکنون مخزون را باو تعلیم فرموده و در او ودیعه گذاشته بقوله [ان یا اسم الدیان هذا علم مکنون مخزون قد اودعناک و اتیناک عزّا من عند الله اذ عین فؤادک لطیف تعرف قدره و تعزّ بهاءه و قد منّ الله علی نقطة الیّان بعلم مکنون مخزون ما نزل الله قبل ذلك الظهور و هو اعزّ من کلّ علم عند الله سبحانه و قد جعله حجّة من عنده بمثل ما قد جعل الآیات حجّة من عنده] انتهى * ان مظلوم که دارای خزینه علم الهی بود مع جناب میرزا علی اکبر از منتسبین نقطه علیه بهاء الله و رحمته و جناب آقا ابوالقاسم کاشی و جمعی دیگر بفتوای میرزا یحیی کلّ را شهید نمودند * یا هادی کبابش نزد تو حاضر است انکه اسمش را مستیقظ گذارده بخوان اگر چه دیده ای و لکن مکرر مشاهده نما لعلک تتخذ لنفسک فی خباء الصدق مقاما رفیعا * و همچنین آقا سید ابراهیم که در باره اش از قلم نقطه اولی این کلمات جاری قوله تعالی [ان یا خلیلی فی الصحف و ان یا ذکری فی الکتب من بعد الصحف و ان یا اسمی فی البیان] انتهى او و دیان را ابو الشرور و ابو الدواهی نامیده * حال انصاف ده که بر این مظلوما چه وارد شده مع انکه یکی در خدمتش مشغول و دیگری بر او وارد * باری لعمر الله باعملی عامل بوده که قلم حیا میکند از ذکرش * قدری در عصمت نقطه اولی تفکر کن ملاحظه نما چه ظاهر گشته * وقتیکه این مظلوم از هجرت دو ساله که در صحاری و جبال سالک بود و بسبب بعضی از نفوس که مدتها در بیابانها دویدند رجوع بدار السلام نمود میرزا محمد علی نامی رشتی بحضور آمد و امام جمعی بکلمه ای نطق نمود درباره عصمت ان حضرت که فی الحقیقه حزن جمیع اقطار را اخذ نمود * سبحان الله چگونه راضی شدند که باین خیانت اعظم تمسک جستند * باری از حق میطلبیم که عامل را توفیق بخشد بر توبه و انابه * انه هو المؤید الحکیم * و جناب دیان علیه بهاء الله

و رحمته بحضور فائز مطابق آنچه از قلم نقطه اولی ظاهر شد * نسأل الله ان يؤيد الغافلين على التوجه اليه و المعرضين على الاقبال الى شطره و المنكرين على التصديق على هذا الامر الذى اذ ظهر نطقت الاشياء كلها قد اتى من كان مكنونا فى كنز العلم و مرقوما من القلم الاعلى فى الكتب و الصحف و الزبر و الالواح *

در اين مقام لازم شد احاديثى كه در شان اين مدينه مباركهء مشرفه يعنى عكا وارد شده ذكر شود *

لعلك تتخذ يا هادى الى الصّدق طريقا و الى الله سبيلا *

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

"ما ورد فى فضل عكا و البحر و عين البقر التى بعكا"

حدثنا عبد العزيز بن عبد السلام عن النبيّ - صلى الله عليه و سلم - انه قال ان عكا مدينة بالشام قد اختصها الله برحمته * و قال ابن مسعود رضى الله عنه ان النبيّ - صلى الله عليه و سلم - قال الا ان افضل السواحل عسقلان و ان عكا افضل من عسقلان و فضل عكا على عسقلان و على جميع السواحل كفضل محمد على جميع الانبياء الا اخبركم بمدينة بين جبلين فى الشام فى وسط المرج يقال لها عكا الا و ان من دخلها راغبا فيها و فى زيارتها غفر الله له ما تقدّم من ذنبه و ما تاخر و من خرج منها غير زائر الا لم يبارك الله له فى خروجه * الا و ان فيها عينا يقال لها عين البقر من شرب منها شربة ملاء الله قلبه نورا و آمنه من العذاب الاكبر يوم القيامة *

و عن أنس بن مالك رضى الله عنه قال قال رسول الله - صلى الله عليه و سلم - ان فى السواحل مدينة معلقة تحت ساق العرش يقال لها عكا من بات فيها مرابطا احتسابا لله تعالى كتب الله له ثواب الصابرين و القائمين و الراكعين و الساجدين الى يوم القيامة *

و قال - صلى الله عليه و سلم - الا اخبركم بمدينة على شاطئ البحر بيضاء حسن بياضها عند الله تعالى يقال لها عكا و ان من قرصه برغوث من براغيثها كان عند الله افضل من طعنة نافذة فى سبيل الله * الا و ان من اذن فيها كان له مدّ صوته فى الجنة * و من قعد فيها سبعة ايام مقابل العدو حشره الله مع الخضر - عليه السلام - و آمنه الله من الفزع الاكبر يوم القيامة *

و قال - صلى الله تعالى عليه و سلم - الا و ان فى الجنة ملوكا و سادات و فقراء عكا ملوك الجنة و ساداتها * و ان شهرا فى عكا افضل من الف سنة فى غيرها *

و عن رسول الله - صَلَّى الله عليه و سلم - انه قال طوبى لمن زار عكّاء و طوبى لمن زار زائر عكّاء * طوبى لمن شرب من عين البقر و اغتسل من مائها فانّ الحور العين يشربن الكافور الذي في الجنة من عين البقر و عين سلوان و بئر زمزم * طوبى لمن شرب من هؤلاء العيون و اغتسل من مائهنّ فقد حرّم الله عليه و على جسده نار جهنّم يوم القيامة *

و عن النّبىّ - صَلَّى الله عليه و سلم - انه قال في عكّاء نوافل و فواضل يخصّ الله بها من يشاء * من قال في عكّاء سبحان الله و الحمد لله و لا اله الاّ الله و الله اكبر و لا حول و لا قوّة الاّ بالله العليّ العظيم كتب الله له الف حسنة و محاة الف سيئة و رفع له الف درجة في الجنة و غفر له ذنوبه * و من قال في عكّاء استغفر الله غفر الله له ذنوبه كلّها و من ذكر الله في عكّاء بالغدوّ و الاصال و العشيّ و الابكار كان عند الله افضل من نقل السيوف و الرماح و السّلاح في سبيل الله تعالى *

و قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و سلم - من نظر بالبحر عند الزّوال و كبرّ الله عند الغروب غفر الله له ذنوبه و لو كانت مثل رمل عاج و من عدّ اربعين موجة و هو يكبرّ الله تعالى غفر الله له ما تقدّم من ذنبه و ما تأخّر *

و قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و سلم - من نظر الى البحر ليلة كاملة كان افضل من شهرين كاملين بين الركن و المقام * و من تربّى في السّواحل خير ممّن تربّى في غيرها * و النائم في السّواحل كالقائم في غيرها انتهى

* صدق رسول الله - صَلَّى الله تعالى عليه و سلم *